

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/12, joulukuu 2012-tammikuu 2013, 11. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Viimeinen hetki irtaantua EU:sta

Eurokraateilla on meneillään vallankaappaus. Kriisin varjolla Barroso vaatii jäsenmaiden budjettivallan siirtämistä EU:n komissiolle. Omissa asioissamme meillä ei sen jälkeen olisi minkäänlaista valtaa. Meitä odotaisi Kreikan kohtalo. Maamme osalta taluskriisi voidaan selättää vain irtaantumalla EU:sta ja kehittämällä maallemme kansan tuella oma talouspolitiikka.

Sivut 5 ja 11

Palkansaajien tulee nousta vastarintaan

Elinkeinoelämä ja oikeistopuolueet painostavat kansaa työehtojen heikentämiseen. VATT:n ylijohtaja (SDP) Juhana Vartiainen esitti eläkeikää lähestyvien palkkojen laskeamista, koska "heidän työtehonsa on heikentynyt". EAY:n kehoitukseen osallistua yleiseurooppalaiseen Ay-väen toimintapäivään STTK, AKAVA ja SAK "viittasivat kintaalla". Kehitys vie kohti sekasortoa. Palkansaajien tulee nousta puolustamaan etujaan ja koko yhteiskuntaa.

Sivut 4, 5 ja 20

Kaivosteollisuus otettava yhteiskunnan haltuun

Talvivaara on osoittanut, että kapitalistien ahneus vie voiton arvoilta, joiden uskottiin rakentavan kestävästä kehitystä. Tapaus on selkeästi ja lopullisesti osoittanut, kuinka suurpääoman intresseihin kuuluu vain voiton tavoittelu. Talvivaaran riskeistä kansalaisjärjestöt varoittivat jo 12.3. Ainoa ratkaisu on, että yhteiskunnan toiminnan kannalta keskeinen ja riskialtis kaivostoiminta tulee ottaa yhteiskunnan haltuun.

Sivu 6

Sivut 2-3

- Kansan pelastus vai tuho
- Tarvitaan muutos
- Oikeuslaitokseen remontti
- Kaukana kaikesta

Sivut 4-5

- Kurjistaminen jatkuu
- Komission vallankaappaus
- EK:n kusetus paljastuu

Sivut 6-7

- Talvivaaran kriisi
- Köyhdytetty uraani
- Nietzchen aika
- EU- Nobel pilkantekoa

Sivut 8-9

- "Kaitsulla" 80 vuotta
- Kansan ääni kuuluville
- Vanhuspalvelulaki vesitty
- Miksi leikataan?

Sivut 10-11

- Uudenvuoden tervehdykset
- Taluskriisillä liittovaltion

Sivut 12-13

- 70 vuotta Stalingradista
- Pakistanin yhteiskunnasta

Sivut 14-15

- Lenin- Suomi- vallankumous
- Tieteellisestä sosialismista
- Kuulumisia Viipurista
- Eestissä tapahtuu

Sivut 16-17

- YK:n turvallisuusneuvosto
- Putin valinnan edessä
- Valikoivaa solidaarisuutta

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Kapitalismi ei toimi
- Israelin asemasta

**Hyvää uutta vuotta
Kansan äänen lukijoille**

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 17.12.2012

Kansakunnan pelastus – vai tuho?

Suomen valtaeliitti ja –media ovat käynnistäneet tehokampanjan kansanvastaisten, uusliberalististen uudistusten läpiviemiseksi. Helsingin Sanomien vastaava päätoimittaja Mikael Pentikäinen kirjoitti itsenäisyyspäivän alla (2.12.) tunteikkaan kolumnin ”Kansakunnan pelastamisen hetki”. Siinä tiivistyvät hyvin elinkeinoelämän, kapitalistien ja oikeiston tulevaisuuden tavoitteet.

Tavoitelista on karmeaa luettavaa: Lisää säästöjä ja veronkorotuksia; ei palkankorotuksia vaan pikemminkin palkanalennuksia. Työllisyyden tukemisen nimissä vaaditaan työttömyysturvan ja opintotuen leikkauksista sekä opintoaikojen lyhentämistä. Koti- ja lastenhoitotyössä olevia vanhempia patistetaan työelämään sekä vaaditaan eläkeiän nostamista. Yrityspuolella vaaditaan yhteisöverokannan merkittävää alentamista sekä lisäydinvoiman rakentamista edullisen energian turvaamiseksi teollisuudelle.

Tätä kaikkea tavoitellaan siis ”kansakunnan pelastamiseksi”. Jokainen täysissä järjen voimissa oleva ymmärtää, että kyseessä on ohjelma Suomen lopulliseksi alasajamiseksi ja tuhoamiseksi. Toisen maailmansodan jälkeiset työväenliikkeen saavutukset on tosin jo tähän päivään mennessä pitkälti romutettu, mutta tämä ohjelma toteutuessaan merkitsisi lopullista naulaa Suomen arkuun.

Kapitalistit pyrkivät kasvattamaan voittojaan alentamalla työläisten palkkoja. Työttömiä puolestaan kuritetaan työttömyysturvan leikkauksilla. Opintotuen leikkauksella pakotetaan opiskelijat käymään työssä opintojen ohessa, mikä viivästyttää opintojen loppuun saattamista. Osa nuorista saattaa jopa jättää opinnot kokonaan väliin opiskelijoiden taloudellisen aseman heikentyessä. Työllisyyden hoitoa ei missään tapauksessa saa jättää yksityisen sektorin varaan, vaan kuntien ja valtion on luotava työpaikkoja omalla toiminnallaan.

Kapitalistielitiin ”kansakunnan pelastusohjelmassa” veronkorotukset tarkoittavat köyhien verotuksen kiristämistä ja verohelpotuksia rikkaille. Arvonlisävero ja muita tasaveroja aiotaan kiristää, mikä tuntuu köyhän jokapäiväisessä toimeentulossa esimerkiksi ruoan kallistumisena. Yrityksille ja suurituloisille kaavaillaan verohelpotuksia ”kilpailukyvyyn” nimissä, mikä entisestään heikentää valtion tulopohjaa ja pahentaa velkaantumista. Samalla kuilu rikkaiden ja köyhien välillä kasvaa entisestään.

Mikäli elinkeinoelämä ja poliittinen eliitti saa ajettua ohjelmansa läpi, tietää se takuuvarmasti kansantalouden sakkauttamista ja lamaa. Jos maamme talous haluttaisiin oikeasti nousuun, pitäisi palkkoja korottaa tuntuvasti. Nämä rahat näet menisivät suoraan kulutukseen ja välttämättömiin hyödykkeisiin. Talouden rattaat lähtisivät pyörimään ja työllisyys kohentuisi. Rikkaiden lisätulot sen sijaan valuvat veroparatiiseihin ja sijoituksiin, pois kansantalouttamme vauhdittamasta ja yhteisestä hyvästä.

Koko vasemmistolaisen työväen- ja ammattiyhdistysliikkeen on herättävä viimeistään nyt vastarintaan oikeistoa, valtaeliittiä sekä EU-veitoista uusliberalismin kurimusta vastaan. Muutoin Suomi näivettyy banaanitasavallaksi, jossa pieni rikas eliitti juhlii kurjistuneen kansan kustannuksella.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
 Maksettu tilille Op FI0855411420027966
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Kunnallisvaalit osoittivat:

Tarvitaan todellinen muutos

Euroopassa ja myös Suomessa on pienistä notkahduksista huolimatta ollut suuntana ns. ”perinteisen vasemmiston” kannatuksen lasku. Meillä ”vasemmiston” kannatus vielä v. 2007 oli 31,6 %. Kuntavaaleissa 2008 se oli 30,6 %, 2009 europarlamentin vaaleissa 24,1 %, 2011 eduskuntavaaleissa 27,6 % ja äskeisissä kunnallisvaaleissa 28,1 %. Yhteiskunnallisena syynä nykyiseen tilanteeseen on vasemmiston aseman muutos uusioikeistolaisen talouspolitiikan syrjäyttäessä sääteilyyn perustuneen porvarillisen yhteiskuntapolitiikan. Kansainvälisen työväenliikkeen taantumisen ja Neuvostoliiton hajonnan johdosta työväenpuolueet menettivät ”selkänöjansa”, eivätkä uskaltaneet avoimeen taisteluun uusioikeistolaista suuntausta vastaan. Sääteilytalouden ja työkansalle oikeutetuksen politiikan puolustaminen olisi vienyt ne törmäyskursseille EU-suuntauksen kanssa ja peläten yhteiskunnallisen aseman heikentymistä hyväksyivät politiikan raameiksi uusioikeistolaisen EU-suuntauksen.

Kuva: Olavi Tirronen

SKP ja STP olivat mm. Helsingissä vaaliliitossa. Tällainen yhteistyö on paikallaan, mutta ei riitä. Yksikään nykyiseen uusioikeistolaiseen komentoon muutosta haluava järjestö ei yksin kykene kehittämään muutokseen tarvittavaa poliittista voimaa. Tarvitaan yhteisrintama, jossa yhteinen päämäärä on kehittää poliittinen voima, jolla kaadetaan nykyinen uusioikeistolainen EU-suuntaus. Kuvassa Turun vaalimökillä henkilöt vasemmalta Janne Kejo, Esko Luukkonen, Anne Luukkonen, Karoliina Ekman (rattailia) sekä Minna Helin

Ne ovatkin täysin luopuneet perinteisestä työväenpolitiikasta ja äänestäjän on hyvin vaikea nähdä eroja perinteisten valtuutettujen välillä. Poliitikanteolle asetettujen EU:n-raamien puitteissa ”vasemmistopuolueet” ovat esittäneet teatteria, jossa ne näyttelevät vasemmiston roolia. Tämä huijaus on hiljalleen selvinnyt palkansaajaväestölle osan äänestäessä oikeistoa ja osan jättäytyessä kokonaan vaalien ulkopuolelle.

Vain oikeiston laariin

Uusioikeistolaisen EU-politiikan tuloksena talouspolitiikkaa on kiristetty. Suomessa eduskuntapuolueiden välillä on vallinnut käytäntö, jossa kukin suurista puolueista on vuorollaan hallitusvastuussa EU-politiikan vetojuhtana toisten ollessa ”levossa” eli ”oppositiossa”. ”Oppositiossa” valtionhoitajapuolueet ovat vain keränneet voimia uuteen kansanvastaiseen iskuun ja ”vettä on satanut vain uusioikeistolaisen politiikan laariin”.

Äänestysaktiivisuuden alenemisen ohella paniikin perinteisille hallituspuolueille on synnyttänyt eri puolilla Eurooppaa oikeistopopulististen suuntausten voimistuminen. Meillä tämä ilmenee Perussuomalaisen kannatuksen kasvuna. Vuoden 2007 eduskuntavaalien 4.1 %:sta heidän äänimääränsä kasvoi vuoden 2011 eduskuntavaaleissa 19,1 %:ttiin.

Persujen yhteiskunnallisen funktion

Persut eivät näe yhteiskunnassa viime vuosina tapahtunutta vallan siirtymistä kovalle kapitalismille ja siitä johtuvaa välttämättömyyttä vallitsevan yhteiskuntapolitiikan

muuttamiseksi eivätkä ota kritiikkinsä kohteeksi suurpääomaa. Heille riittää kun ”kelvottomat” päättäjät vaihdetaan” antamalla ymmärtää kykenevänsä korjaamaan asiat, kunhan saavat kansalta valtakirjan.

Työväenliikkeen pitkäjänteisellä työllä saavutimme menneinä vuosikymmeninä hyvinvointiyhteiskunnan, joka mm. tulonjaon ja sosiaalipolitiikan osalta oli nykyistä paljon oikeudenmukaisempaa. Se koettiin kansan keskuudessa hyvänä asiana. Persujen kannatus tänään perustuu siihen, että tämä ”onnen aika” halutaan takaisin tarvitsematta itse liikahtaa nojatuolistaan tai kantakapakastaan minnekään, tarvitsematta itse ottaa yhteiskunnallista vastuuta siitä, minkä todellinen politiikan suunnan muutos väistämättä synnyttää.

Tärkein asia on politiikan suunnan muutos

Nyt heräkin ratkaiseva kysymys. Kun tavoitteemme monissa kysymyksissä ovat persujen kanssa yhteneväiset, niin miksi STP ja muut muutokseen tähtäävät voimat eivät kykene nostamaan kannatustaan. Vähäisistä resursseistaan huolimatta vaihtoehtoa uusliberalismille esittäneet pienpuolueet saivat oikeat tunnukset julkisuuteen. Olen naisin asia liittyykin siihen, että niin meidän kuin persujenkin tavoitteiden toteuttaminen edellyttää viime kädessä nykyisen politiikan suunnan todellista muuttamista.

Tämä edellyttää pääomapiirien toiminnan ja voittojen säätelyä, demokratian palauttamista ja vallan siirtämistä takaisin kansalliselle parlamentille. Voisimme

nimittää tätä politiikkaa tässä vaiheessa vaikka ”demokraattisen kontrollin alaiseksi koordinoituksi markkinataloudeksi”. Kysymys on siitä, että palkansaajaväestö hyväksyy vaatimukset täystyöllisyydestä, perusterveydenhuollon kehittämisestä, työmarkkinatuen tasokorotuksesta, palkkatulojen kansantuloosuuden nostamisesta, peruspalvelujen kehittämisestä jne. Mutta nykyoloissa he eivät uskalla kannattaa siihen liittyvää välttämätöntä poliittista muutosta, johon liittyy vastuuta ja jopa pelkoa. Kritiikki nykypolitiikalle on helpompi esittää persujen kautta.

Persujen asemasta heijastuvat politiikan ongelmat

Myös persuille uusioikeistolainen politiikka asettaa raamit, joita he eivät edes yritä ylittää. Siksi he eivät myöskään nykyoloissa tule saamaan lävitse ainoatakaan esittämänsä vaatimusta. Kansan heille antama valtakirja ilmeneekin parhaassa tapauksessa vain kostona perinteisille puolueille. Tämän kansa huomaa ja sen seurauksena heidän äänimääränsä putosi kunnallisvaaleissa 12,3 %:ttiin. Vasemmistoliiton ja demareiden tapaan säilyttääkseen asemansa he joutuvat tekemään takinkäännöksiä, joita voidaan aina Soinin tapaan perustella ”kun isänmaan etu vaatii”.

Tulemme mahdollisesti näkemään köyhän kansan valitsemia ministereitä, jotka hyväksyvät maamme Nato-jäsenyyden, joukkojemme pysymisen Afganistanissa, aseistuksen lisäämisen, voimakkaasti ydinvoiman lisärakentamisen ja näkevät monien ongelmien aiheuttajiksi kehitysavun, pakolaiset ja maahanmuuttajat. Parhaassa tapauksessa he tällä poliitikalla voivat ottaa itselleen ”yhteiskuntakelpoisuuden” ja lisää aikaa sekä löytää oman roolinsa valtuutettujen joukossa. Samalla he voivat yrittää ”vasemmiston” tavoin näyttää ”kansan ystävän” roolia, joka Persujen retorikalla ja populistisella kansan pettämisellä voi onnistua pitkäänkin.

Vain muutoksen kautta

Vaaleissa todelliseen muutokseen tähtäävät puolueet eivät pärjänneet. Heidän yhteenlaskettu kannatuksensa (STP, KTP, SKP ja IPU) ylsi hädin tuskin yli 0,5 %. Ääniä nämä puolueet saivat seuraavasti: SKP 11 182, KTP 705, STP 523 ja IPU 1311. Näillä äänillä ei muutosta rakenneta. Emme kuitenkaan voi ottaa mallia populismista. On tuotava esiin totuus, että asioiden pysyvämpi korjaaminen tarkoittaa suunnan muutosta politiikassa. Valta tulee siirtää pääomalta takaisin kansalle.

Tämän tehtävän suorittamiseksi tulee rakentaa kansaa edustava yhteisrintama, jossa myös tänään Perussuomalaisiin sijoittuvilla kansalaisilla on merkittävä paikka. Kukaan meistä ei siihen yksin kykene. Ratkaisu on, että kykenemme yhdessä luomaan demokraattisen rintaman, joka pitää yhteisenä tavoitteenaan poliittisen vaihtoehdon luomista nykyiselle uusioikeistolaiselle poliitikalle ja kykenee puolustamaan näitä tavoitteita uskottavalla tavalla. Muutos edellyttää pitkäjänteistä työtä, mutta se on välttämätöntä.

KÄ/toimitus

Suomen kriisiytyneen oikeuslaitoksen täysremontti oikeusturvan ja oikeusvaltion edellytys

Pekka Tiainen

1970-luvun alussa opiskellessa Helsingin yliopistossa edistyskennelin opiskelijaliike tempaisi meitä sen ajan nuoria mukaansa. Sitä on sittemmin haukuttu ja leimattu jos jonkinlaisilla tavoilla. Tosiasia kuitenkin on, että 1960-luku ja 1970-luvun alku olivat suurten yhteiskunnallisten uudistusten aikaa. Uudistusmieli oli silloin vallalla myös oikeustieteen opiskelijoiden parissa. Monet ajattelivat, että lain ja oikeuden keinoin voidaan korjata asioita. Monet olivat työläisperheistä, joissa koettiin, että aiemmin tuomarikunta toimi paljolti tavallisia ihmisiä vastaan ja kun lapset opiskelevat oikeustiedettä ja tuleva tuomareiksi, asioihin saadaan korjausta.

Raimo Blom oli 1960-luvun lopulla tehnyt väitöskirjansa, jonka tulosten mukaan oikeuslaitos kohdelti ihmisiä eriarvoisesti. Hyvätulaisia kohdeltiin paremmin kuin köyhempiä ja tavallisia työtätekeviä. Sällissodan valkoisesta kansakunnan eheyttäjäksi ja parempien Neuvostoliittosuhteiden rakentajaksi elämänsä aikana kasvanut aikaansa silloin seurannut Urho Kekkosen kyseli puheessaan Blomin tutkimuksen perusteella, että millaista tuomarikuntaa maassa oikein on. Uusi nuori oikeustiedettä opiskelut opiskelijapolvi voi valmistuessaan ja tuomareiksi edetessään uudistaa myös oikeuslaitoksen. Näin saattoi ajatella.

Nyt 40 vuotta myöhemmin oikeuslaitoksen tila on hälyttävä

Siitä on jo jonkin verran aikaa, kun käräjäoikeuksien niiden toiminnasta vastaavat laamannit allekirjoittivat kirjeen oikeuslaitoksen resur-

Hiljakkoin kerrottiin gallup-tuloksesta, jonka mukaan 80 % luottaa oikeuslaitokseen. Vastausprosentti oli 25 %. Siitä 80 % on viidennes kaikista. Iltaapäivälehti olisi voinut repäistä otsikon, että joka viides kertoo luottavansa oikeuslaitokseen. Niiden kohdalla, jotka ovat oikeuslaitoksen kanssa tekemisissä riita-asioissa, epäluottamus lienee lähempänä puolta. Niiden kohdalla, jotka eivät ole olleet tekemisissä oikeuslaitoksen kanssa riita-asioissa, luottamus voi olla korkea, koska koulussa on niin opetettu. Todellisuus ei ole tullut vastaan.

Kuvan asianajotoimisto Bird & Bird voi periä 200-300 euroa tunnilta. Pankeilla on varaa maksaa asianajotoimistoille, jotka pankkien avulla voivat nostaa palkkionsa huikeiksi. Käytännössä muutamit asianajotoimistot muodostavat palkkion vedätyskartellin. Korkeat asianajopalkkiot ovat este kansalaisille puolustaa oikeuksiaan pankkien kaltaisia tahoja vastaan.

sipulan aiheuttamista ongelmista. Euroopan Ihmisoikeustuomioistuimen kymmenet tuomiot Suomelle oikeusprosessien pitkittymisestä ovat jäävuoren huippu tästä ongelmasta. Eikä ihmisoikeustuomioistuimen edes kykene käsittelemään sinne ruuhkautuneista asioista kuin osan eikä kunnollisesti paneutumaan niihin. Siksi se keskittyy usein tai useimmiten käsittelemään pitempään tai tuomiovirheisiin. Se kärvistelee samassa resurssipulassa kuin oikeuslaitoksetkin.

Resurssipula on todellinen uhka oikeuslaitokselle. Se näkyy käsittelemisenä, "juosten

kustuina" päätöksinä, työuupumuksena oikeuslaitoksessa ynnä muuta. Kun sitten on yritetty nopeuttaa päätöksiä, tuomiovirheet ovat lisääntyneet tai tuomarit eivät edes ota käsittelemään yksityishenkilöiden haasteita.

Oikeuslaitoksen tilan katastrofaalisuutta kuvaa velkomusasioiden osuuden kasvu kaikista asioista 1990-luvun puolivälin 20 %:sta 60 %:iin. Määrä on yli 200 000 vuodessa eli tuomarit rätkivät velkatuomioita 1800 kappaletta joka päivä Suomen käräjäoikeuksissa. Se kuormittaa oikeuslaitoksen niin, että muita asioita ei

ehditä kunnolla käsitellä eikä velka-asioita. Eräs tuomari Helsingin käräjäoikeudessa erään asian yhteydessä suoraan sanoi, että pitäisi ymmärtää, että velka-asioiden suuren määrän takia ei velkaantumisen syitä voida alkaa tutkia. Suurella määrällä velka-asioita muun muassa tämäkin tuomari on päättänyt aina pankin tai perintäyhtiön hyväksi täsmälleen näiden vaatimalla tavalla eikä yhtään kertaa asiakkaan hyväksi edes pienimmässä yksityiskohdassa asiakkaan hyväksi.

Olipa asiakas lainanottaja tai varojensa sijoittaja, asiakas tuomitaan aina vastuuseen, vaikka pankki on tehnyt väärin

Eli velan syy saa olla asiakkaassa tai tämän tilanteessa, kuten työttömyydessä tai sairastumisessa. Siitä ei piitata, muttei siitäkään, kun velka on pankin virheellään aiheuttama. Sitä ei oteta käsittelemään asioiden suureen määrään vedoten. Tuomarista tulee robottituomari, joka konemaisesti päättää pankkien hyväksi syistä ja seurauksista välittämättä päätäkseen rauhassa viettämään esimerkiksi joulua.

On tullut näyttöä tapauksista, joissa pankkiiri ei ole edes esittänyt velkakirjaa, johon vaatimuksensa perustaa, ja asiakas tuomitaan maksamaan. Velalliseksi nimetty on aina vastuussa. Mutta myös toisin päin kun pankkiiri on saanut asiakkaan varoja haltuunsa, kun tämä on niitä sijoittanut tai tallettanut ja pankkiiri on toiminut väärin. Tällöin aletaan puhua sijoittajan vastuusta. Kun pankkiiri lainaa varoja eteenpäin eli sijoittaa, sitä ei sijoittajan vastuu koske, koska pankkitoiminta katsotaan elintärkeäksi taloudelle, vaan on voimassa velallisen vastuu. Kun pankki on velallinen ja asiakas sijoittanut varan-

sa, velallisen vastuu kääntyy sijoittajan vastuuksi. Eli asiakas on aina vastuussa oli velallinen tai sijoittaja, pankki ei koskaan.

Räikeimmissä tapauksissa, joita Suomessa on ollut 2000-luvulla useita, pankkiiri on ottanut asiakkaan rahat jopa suoraan pankkileiltä ja käyttänyt omiin tarkoituksiinsa tai hukannut. Jos kassaneiti kavaltaa ja siirtää asiakkaan rahat tililleen, hän saa tuomion. Pankki ja pankkiiriliike eivät sen henkilöt kuitenkaan saa, kun rahoja ei siirretä suoraan henkilökohtaiselle tilille, vaan pankki ja pankkiiriliike ne käyttää. Näitä asioita ei keskusrikospoliisikaan ota esitutkintaan osaltaan siksi, että Finanssivalvonta ei anna tutkintapyyntöä. Miksi? Perusteluksi käy, että pankkien suojeleminen on asiakkaiden varojen turvaamista ja pankkien virheisiin puuttumisella aiheutettaisiin ongelmia pankeille ja sitä kautta asiakkaille.

Oikeuslaitos alkoi toimia pankkien hyväksi

Tällä asialla on taustansa. Oli aikoinaan paljon arvostelua siitä, että presidentti Koivisto kutsui vuonna 1993 korkeimmat oikeusviranomaiset tapaamiseen. Oikeuslaitos oli tehnyt päätöksiä asiakkaiden hyväksi. Koivisto arvosteli tätä ja halusi otettavaksi huomioon pankkien ahdingon. Yleisesti on esitetty käsitys, että tämä oli käännekohta, josta seurasi, että oikeuslaitos alkoi tuomita pankkien hyväksi ja tästä on arvosteltu Koivistoa. Olen tähän kommentoinut, että voihan Koivisto mielipiteensä esittää, vaikka oma käsitykseni on toinen. Oikeuslaitostakin tässä pitää arvostella, sillä sen tulee olla riippuma-

Jatkuu sivulla 4

Kaukana kaikesta!

Kaikki kynnelle kykenevät mainostavat itseään ja kauppaavat erinomaisuuttaan puhumalla suu vaahdosta kilpailukyvyistä ja väestön ikääntymisestä. Suomessa kilpailukyky on aina tarkoitettu palkkamalltia ja nollasopimuksia. Tätä samaa kilpailukykyä hoetaan kaikissa maissa ja väestön ikääntymistä voitotellaan Euroopassa.

Palkkamallin ohi ajettiin päätöksillä. Viime vuonna niitä teki 46 prosenttia palkkaa saaneista. Heidän vuoden keskipalkka oli 8 658 euroa, joka on 721 euroa kuukaudessa. Se on 48 euroa vähemmän kuin edellisvuonna.

Verotilastoissa on henkilökohtaisten tulojen yhteenvetotilastossa seitsemän tuloluokkaa. Kaikkien tulojen alimmassa luokassa on 76,1 prosenttia tulonsaajista, joiden kuukauden keskitulo oli 1 369 euroa. Siinä oli kasvua 26 euroa. Ylimmässä luokassa on 0,1 prosenttia tulonsaajista, joiden keskitulo oli 69 421 euroa kuukaudessa. Siinä oli kasvua 13 201 euroa!

Kuten työntajien puheista tiedämme kilpailukykyä ja työllisyyttä voidaan parantaa vain palkkoja ja veroja alentamalla. Kun aikaan yritysten verot puolitettiin,

työllisyys heikkeni, eikä työllisyydessä ole saavutettu 90-luvun alun tasoa, vaikka työtä tarvitsevien määrä on lisääntynyt sadallatuhannella.

Nyt havitellaan myös henkilöverotuksen alentamista nettotulojen lisäämiseksi. Viimevuonna henkilöiden verotus jo keveni. Mutta miten? Veroluokissa vero kuukaudessa laski alimmasta tuloluokasta ylimpään (suluisia % tulonsaajista) seuraavasti: alimmassa 10,32 euroa (76,1%), 40,21 euroa (16,5%), 71,10 euroa (4,5%), 130,08 euroa (1,7%), 231,31 euroa (0,9%), 522,78 euroa (0,3%) ja ylimmissä 2 774,73 euroa kuukaudessa (0,1%). Yhteensä vuoden verokertymä laski lähes 1,5 miljardia euroa. Että näin!

Kilpailukykyyn ongelmana ovat kuljetuskustannukset, eivät palkat, sivukulut eivätkä eläkkeet tai verot. Yksin EU:n markkinoilla on 500 miljoonaa ihmistä, mutta he ovat kaukana Kajaanista ja Hangosta!

o o o

Kunnallisvaaleissa äänestysprosentti jäi älyttömän alhaiseksi. Hallituspuolueet eivät tunnusta, että se oli raju vastalause harjoitetulle kunnallispolitiikalle. Kokoomuksen havittelema kuntien lopettamistavoite taitaa olla vastuussa tai ainakin sivuvastaisessa. Hallituspuolueissakin on eripuraa.

Siitä huolimatta harva tietää, mitä kuntien yhdistämisestä seuraa.

Tosin jo kunnanjohtaja toisen perään on ilmoittanut, ettei käy, niin myös lukuisat kuntalaiset. Kokoomuksen johdolla hallituspuolueet kiristävät kuntia väittämällä, ettei kunnille riitä rahaa. Siksi ne pitää yhdistää. Rahaa on ja lisää tulee koko ajan. Ne vain ohjataan väärin, yksityisten kassakaappeihin, joissa sitä on ennestäänkin niin, että ran-teita pakottaa. Kyse on vain oikeistolaisesta politiikasta.

Ennen vanhaan, kun aidolla vasemmistolla oli voimaa, Suomea rakennettiin tavalla, johon kaikkien piti osallistua. Sieltä on peräisin korvamerkit valtion osuudet, joita vaihkaa ollaan muuttamassa valtion avuksi. Siinä valtion velvollisuus muutetaan valtion armolliseksi avuksi.

Suurella 90-luvun kuntauudistuksessa valtion osuuksista poistettiin korvamerkit ja muutettiin yhdeksi summaksi, jolle kunnat saivat tehdä mitä tykkäsivät. Se helpotti valtion osuuksien leikkaamista. Valtiota ei enää voinut syyttää päivähoidon, koulujen, terveydenhoidon jne. huononemisesta. Kunnat tekevät sen itse ja ihan vapaaehtoisesti.

Samaan aikaan muutettiin kuntien kirjanpitolaki vastaamaan yritysten kirjanpitoa sillä erotuksella, että kunnat pakotettiin ottamaan taseisiinsa jo poistetun ja ko-

konaan kuluina maksetun omaisuuden, josta pitää tehdä poistoja ihan iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen. Yrityksissä moinen puuha veisi linnan!

Harva muistaa näitä todella rajuja muutoksia, mutta jokseenkin jokainen tietää omasta kokemuksestaan, että kunnat ovat tiukoilla. Menojen supistamiseksi kuntia yhdistetään ja toimintoja ajetaan alas. Kun maa oli köyhempi, luotiin sekä pidettiin pystyssä laaja kuntien ja palvelujen suojaverkko, mutta enää siihen ei ole muka ole varaa, vaikka maa on rikkaampi kuin koskaan!

Tämä järjettömyys näkyy alhaisessa äänestysprosentissa. Kunnallisen kurjuuden tehneet puolueet eivät siihen usko. Taisi olla Kokoomuksen pääministeri Katainen, joka neuvoi kansaa, että jos ei löydy hyvää ehdokasta, kannattaa äänestää toiseksi parasta. Siitä tuli mieleen, että jos et voi äänestää Hitleriä äänestä Göbbelsiä!

o o o

Taas syyskuun lopussa julkaistiin uusi väestöennuste vuoteen 2060, josta sen trendin mukaan on helppo laskea myös vuoden 2070 ennuste. Nykyinen ennuste ei muuttunut juuri lainkaan edellisestä, joka oli pelkkää satua. Koko ennustesirkus perustuu EU:n määräykseen. Sitä ei ole suoraan sanottu,

on vain viitattu kansainvälisiin koukuihin. Niinpä koko (!) Euroopassa puhutaan väestön ikääntymisestä.

Tilastojen tarkastelu osoittaa, että kun 1901–45 syntyneistä oli 2010, siis 110 vuoden kuluttua, elossa 25,3 prosenttia, niin 2025 vastaava prosentti on 36,8. Vuonna 2040 prosentti on 43,8. Se vaatii, että 80 vuotta täyttäneiden määrä kaksinkertaistuu ja jokainen 1961–75 syntynyt on maassa ja elossa.

Ennusteen mukaan vuoteen 2060 mennessä maassa on yli 100 000 maahanmuuttajaa, jotka ovat 65 vuotta täyttäneitä. Omien 80 vuotta täyttäneiden määrä kolminkertaistuu, joten heitä olisi enemmän kuin 65–79 vuotiaita oli vuonna 2010. Kaiken huipun vuodelle 1960 jälkeen syntyneistä yksikään ainoa ei saa muuttaa pois maasta eikä kuolla. Jokaisen on pysyttävä maassa ja elossa vähintään 80 vuotiaaksi!

On jotenkin sääliä, että nykyisessä tietoyhteiskunnassa voidaan kansalle syöttää mitä tahansa. Kaikki tekoviisaat uskovat hyötyvänsä valheista, joita toistamalla mainostavat itseään ja omaa erinomaisuuttaan puhumalla kilpailukykyä ja väestön ikääntymisestä. On aikoihin eletty...

Kaikesta huolimatta itse kullakin – hyvää uutta vuotta!

Kai Konturi

Suomen kriisiytyneen oikeuslaitoksen täysremontti oikeusturvan ja oikeusvaltion edellytys..... Jatkoa sivulta 3

Yhteiskunnan todellisuus selvisi Marxille siinä vaiheessa, kun hän Reinin lehden toimittajana näki, miten köyhille talonpojille rätkittiin tuomioita salametsästyksistä ja puuvarkauksista. Oikeuden, jonka sanottiin olevan kaikille sama "maailmanhengestä" lähtevä korkein oikeus paljastuikin Marxille ihmisten tekemäksi keinoksi hallita ja riistää. Tämän oivalluksen jälkeen Marxista tuli marxilainen. Olisiko tänään tästä jotain opittavaa. Ainakin käräjäoikeudet lätkivät päivittäin 1800 tuomiota talousrikoksista, joihin yhteiskunta on ihmiset ajanut. Onko oikeus olemassa riittävä varten?

ton toimeenpanovallasta, jota Koivisto edusti. On oikeuslaitokselta pään pensaaseen panemista luopua riippumattomuudesta, jota vallan kolmijako-oppi edellyttää: on eduskunnan edustama lainsäädäntövalta, valtioneuvoston ja osin presidentin edustama toimeenpanovalta ja kolmantena tuomiovalta.

Kesäkuun 2012 alussa kävi Suomessa tutkintamatkallaan Euroopan Neuvoston korruption tutkintaelin Greco (ei EU:n vaan kaikki Euroopan maat kattavan), joka jättää kerran viidessä vuodes-

sa antamansa maaraportin vuoden 2012 lopulla. Aiheena on korruptio oikeuslaitoksessa, syyttälaitoksessa ja kansanedustajien kohdalla. Tuomareille ei Suomessa tiettäväsiti makseta suoraan rahaa väärin tuomioiden tekemistä varten. Siten Grego jotain huomauttaneet, mutta pitäisikin yllyttävänä, jos se puuttuisi suomalaisen rakenteellisen korruption ytimeen.

Rakenteellisen korruption eräs ydinalue on, että pankkien ja pankkiiriliikkeiden väärinkäyttöihin ja väärin toimimiseen ei oikeuslai-

tos puutu. Pankki voittaa aina, kuten sanoo Osakesäästäjien Keskusliiton kunniapuheenjohtaja professori Jarmo Leppiniemi. Kun väärinkäyttöihin ei puututa, pankeissa huomataan, että niin voi tehdä ja väärin menettelytavoista tulee maan tapa ilman, että Finanssivalvontakaan tai talousrikospoliisi puuttuisi. Yksityisten henkilöiden kimppuun saatetaan käydä oikein tai väärin perustein, muttei puututa pankkien väärään toimintaan, jota normaalisti pidettäisiin vahingon tuottamiseksi, lainvastaisuutena, harmaana taloutena ja jopa rikollisena.

Suomi toimii tällä tavoin pankkiparatiisivaltiona. Veronkiertoparatiisit ovat erikseen, mutta eivät tästä erillään. Pankit kiertävät veroja veroparatiisien kautta ja avustavat veronkierrossa ja myös Suomessa on verotuksen porsaanreikiä räikeimpinä suurten pääomatulojen palkkaveroa alempi verotus ja varallisuusveron poistaminen rikailtakin.

Rahan pesuun erityisesti kiinnitetään huomiota. Finanssivalvonta odottaa pankkien raporttoivan hämärästä rahasta niin, että yksityisten ihmisten kohdalla mennään jopa naurettavuuksiin kyselyissä. Vastapalveluna Finanssivalvonta ei puutu pankkien väärin tekemiseen. Se on eräs korruptoituneiden järjestelmien aiheuttaja. Henkilösuhteet ja henkilöiden vaihtuminen finanssialalta finanssivalvontaan ja päinvastoin on näissä kytkennöissä tärkeä oma lukunsa.

Tuomarit kääntävät selkänsä – korruptio rehoittaa

Oikeuslaitoksen rooli on tässä, että asioihin ei puututa. Käännetään selkää, suljetaan silmät ja korvat ja jätetään lukematta eikä tutkita asiakirjoja ja numeroita, ja muuta näyttöä ja jos jotain havaitaan, kirjoitetaan tuomiot kuitenkin toisin. Oma lukunsa ovat heikot välineet kuten ei muistitikkumahdollisuutta ja videota hovioikeudessa jne.

Sivuuttaa ei voida kuitenkaan myöskään kysymystä, osavatko tuomarit asiansa. Heillä on oikeustieteen alan koulutus, mutta he tuomitsevat asioissa, joissa heillä ei ole koulutusta, kuten talouden tai muiden tieteenalojen asioita. Normaaliin tieteelliseen ja muuhun keskusteluun verrattuna ero on siinä, että yksi osapuoli, tuomari, päättää miten asia on, vaikei olisi alan asiantuntija. Päätöksestä tulee oikea, kun tuomari on päättänyt, vaikka päätös olisi sisällöltään väärä tai perustuisi väärin asiakirjoihin ym., perättömiin väitteisiin ja asioiden selvittämättä jäämiseen. Se pärjää, jolla on suurin taito selvittää asioita väärin jäämättä kiinni, peitellä asioita jne.

Asianajotoimistojen kilpailun vastainen palkkion perintäkartelli

Tämä suurin taito on yleensä asianajotoimistoilla. Ne saavat keskeisen rahoituksensa pankeilta tai erilaisilta varakkailta tahoilta ja se ohjaa niiden käyttämistä. Sen

ja keskinäisen yhteydenpidon seurauksena asianajotoimistot muodostavat palkkioita korkeana pitävän kartellin, jota tuomarit päätöksillään tukevat. Tuomarit tarvitsevat näitä asianajotoimistoja ja niiden asiamiehiä, koska saavat tekstiä tuomioihinsa, johon heillä muuten ei olisi aikaa tai johon heillä ei ole osaamista.

Suuri ongelma tuomitsemisessa on musta-valko-ajattelu. Tuomari päättää kuka on väärässä. Todellisessa elämässä tarvittaisiin sovittelevaa, koska asiat harvoin ovat näin jakomielitautisia, jotka voidaan ratkaista joko-tai-asetelmalla. Useinkin molempien osapuolten kohdalla on ainakin osa oikeaa. Tuomitsaan jonkun olevan väärässä, tuomari tuomitsee tämän kärsimään vahinkoa. Onneksi Suomessa ei sentään kuolemantuomiolla, mutta tuomarin aiheuttamien vahinkojen määrä voi olla mittava ja moninainen ilman, että tuomari tästä piittaa. Tästä seuraa oikeusmenettelyn erityinen julmuus.

Finanssialalla on lobbausorganisaationsa joka paikassa ja mahdollisuus vaikuttaa oikeuden tuomioihin, koska niillä ovat rahat ja harva uskaltaa asettaa oikeudenkäyntikuluja peläten vastustamaan ja puolustamaan oikeuttaan varsinkin kun tietää, miten oikeuskäytäntö toimii. Tästä seuraa paljon puhutun rakenteellisen korruption erityinen muoto. Tähän on saatava muutos.

Pekka Tiainen

Palkansaajien kurjistaminen jatkuu

Kannattaako palkansaajan suostua heikennyksiin?

Palkanalennuksiin ei työntekijän ja heidän etujärjestönsä pidä koskaan suostua. Tämä tie on kivetty vain uusilla heikennyksillä. Suostuminen palkkojen alennuksiin merkitsee, että toimeentulon alentaminen on muuttunut kapitalistien voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi, jolle ilman voimakasta vastarintaa ei tule koskaan loppua. Tämä perustuu kapitalismin sisäisiin lainalaisuuksiin. Kapitalistia ei tässä tyydytä edes oman voiton kasvattaminen. Se haluaa lisää myönnytyksiä ollakseen koko ajan edellä kilpailijaansa. Kun työläisten yhteisrintama, keskinäinen solidaarisuus murtuu ei mikään järjestö kykene toimimaan yhdessä voimakkaasti. Tämän seurauksena työntekijän työehtoja ja työsuojelua pyritään heikentämään muiltakin osin.

Vastavoima on olemassa: Ay-liike?

Suomessa on suuri Ay-liike. Jos jäsenet eivät ole yksimielisiä ja yhteisrintamassa, tietoisia vastarinnan merkityksestä työntantajapiirien pelottelun edessä, on ammattijärjestö vailla vaikutusvaltaa. Uusin merkki työntajien kontuneesta suhtautumisesta saatiin, kun EK vaihtoi kovan linjan miehen, Häkämiehen edeltäjänsä, pehmeämmän Pukisen tilalle. Häkämies, joka vaatii "palkkamalttia", sai itse 131 % korotuksen omaan palkkaansa.

Palkanalennuskyselyn tuloksen tultua ilmi SAK ilmoitti, ettei moinen käy. Palkkojen alentamiseen ei suostuta. Palkanalennus ei SAK:n edunvalvontajohtajan Nikolas Elo-

Meillä on julkaistu tutkimus, jonka mukaan moni suomalainen olisi valmis palkanalennukseen, jos vaihtoehtona olisi työpaikan menetyks (Ilta-Sanomien 4.12.2012). Työntantajakapitalisti pyrkii aina palkkojen alentamiseen parantaakseen mahdollisuuksiaan kapitalistien reviiritistelussa sekä kasvattaakseen voittojaan. Tekniikan kehittämisen vaatimat yhä korkeammat investoinnit alentavat sijoitusten voittomarginaaleja tehden kapitalisteista keskenään ankarat kilpailijat. Globalisaation luomat halpojen työvoimakustannusten markkinat lisäävät painetta palkka-alen suuntaan. Kapitalistit yhdistävät voimansa hyökkäyksessään työehtosopimuksia sekä työntekijöitä vastaan pyrkien murtamaan työläisten taistelutahtoa työpaikkojen menettämisen pelossa. Näin ei pelasteta kenenkään palkansaajan työpaikkaa, vaan murretaan työläisten keskinäinen solidaarisuus. Lopulta työntekijät taistelevat toisiaan vastaan kilpailien kuka kykenee tekemään työn alhaisemmalla hinnalla. Työilmapiiri romahtaa.

8.4.2011 vaadittiin harmaan taloudelle loppua. Osoitettiin sen olevan 5-6 mrd tulonsiirto veronmaksajilta yrityksille. Kuriin sitä ei ole saatu, mutta työntantajakapitalistien vaatimukset vaan kasvavat.

maan mielestä varmista työpaikan säilymistä. Hänen mielestään jos työntekijä suostuu palkanalennukseen, hän voi silti saada työntajalta irtisanomisilmoituksen.

Ay-liikkeen vahvuutena on pidetty jäsenistön lukumääräistä suuruutta, työntekijäkentän kattavuutta. Todisteena tästä ovat tilastolliset ammattiliittoihin järjestäytymisestä. Ammattiliittoihin kuului vuoden 2009 lopussa 2148 000 jäsentä.

Jäsenmäärältään suurin ammattiliitto on SAK, johon kuuluu järjestäytyneistä 50,2 %, seuraava-

na ovat STTK 28,5 % ja Akava 21,3 %. Enemmistö ammattiliittojen jäsenistä on 40-59 - vuotiaita. Vuonna 1994 järjestäytymisaste oli 78,5 % kaikista jäsenkriteerit täyttävistä. Nyt tilanne on heikompi, mutta silti kattava, vain 67,4 % järjestäytymiskelpoisista kuuluu ammattiliittoon.

Kyse on siitä käyttäkö Ay-liike voimaansa

Ammattiliittojen järjestöllinen voima ei vielä takaa sitä, että se esiintyy työntajien vaatimusten edessä todellisena vastavoimana. Näim-

me, miten SAS:n henkilökunta suostui isoihin työehtojen heikennyksiin ja ennustettiin sen olevan ennakkotapaus tuleville heikennyksille. Samoin Ay-liikkeen yleiseurooppalaisena toimintapäivänä 14.11.-12 eivät EAY:n suomalaiset jäsenjärjestöt (SAK, AKAVA ja STTK) keskusjärjestönsä kehotuksesta huolimatta järjestäneet minkäänlaista toimintaa. Suomen Ay-liike osoittaa olevansa vastavoima vasta sitten, kun torjuu oikeasti kaikki työntajien vaatimat heikennykset. Tämä tullaan näkemään mahdollisesti ensi vuonna. Jäsenistöllä on suuri rooli, kun pakotetaan liitot torjumaan kaikki EK:n vaatimukset.

Kuka sitten suostuisi palkanalennuksiin?

Kyselystä ilmenee, että kokopäivätyötä tekevästä peräti 35 prosenttia on valmis alentamaan palkkaansa 15 prosenttia vastineeksi työpaikkansa säilyttämisestä. Osapäivätyötä tekevät ja työttömät suhtautuvat palkanalennuksiin nihkeämmin. Osapäivätyöläisillä ja työttömillä on jo kokemusta köyhänä elämisestä ja välttämättömistäkin menoista tinkimisestä. Näillä ryhmillä ovat entuudestaan pienet tulot, eikä niistä voi tinkiä ajautumatta leipäjonoon. Palkansaajien luisuminen kurjuuteen ja velkaorjuuteen kiihtyisi, mikäli heidän palkkojaan leikattaisiin.

Kyselyn mukaan toimihenkilöiden ja työntekijöiden välillä on suuri ero suhtautumisessa palkkaaleen. Toimihenkilöistä 41 prosenttia sanoo hyväksyvänsä palkanalennukset potkujen vaihtoehtona. Työntekijöiden kohdalla luku on 23 prosenttia. Toimihenkilöiden järjestäytyneisyys ammattiliittoon lienee matalampi, kuin työntekijöi-

den. Aatteellinen suuntaus toimihenkilöillä on usein porvarillisempi. Vaikka toimihenkilöt ovat valkokaulyöläisiä, he eivät välttämättä sellaisiksi tunne itseään. Vuonna 1991 alkaneen laman ja Suomen talousjärjestelmän muuttamisen uusliberalistiseksi oli kuviteltu olevan toimihenkilöiden ja työläisten, yleensäkin palkansaajien kuuluvan samaan luokkaan.

Etelä-Suomessa palkanalennukset saavat selvästi enemmän ymmärrystä osakseen kuin Itä- ja Pohjois-Suomessa. Tämä selittynee sillä, että esimerkiksi pääkaupunkiseudulla järjestäytyminen lienee vähäisempää ja toimihenkilöiden määrä on suurempi, kuin perinteisten tehdas- tai rakennustyöläisten määrä. Tulotaso Itä- ja Pohjois-Suomessa on myös matalampi kuin etelässä.

Vihreiden rooli hyvin kielteinen

Puoluetaustan mukaan myönteisimmin palkanalennuksiin suhtautuivat vihreät (47 %) ja kokoomusta (44 %) äänestävät. Kielteisintä suhtautuminen oli Sdp:n (26 %) kannattajien keskuudessa Kokoomuksen kannattajien suostuminen palkka-aleen on ymmärrettävä, se selittyy juuri toimihenkilöiden samaistumiseen Kokoomukseen, joka todellisuudessa on uusliberaali, isänmaaton puolue. Vihreät ovat ylhäisissä norsunluutorneissaan toimien Kokoomuksen talutusnuorassa ja ovat omaksuneet oman talousgurunsa Osma Soininvaaran porvarilliset talouslinjaukset.

Juhani Valo

Eurokraattien vallankaappausyritys

Barroso haluaa siirtää jäsenmaiden budjettivaltaa parlamenteilta komissiolle, suuremman vallan määrätä jäsenmaiden taloudenpidosta, komissiolle oikeuden veronkantoon ja yhteisvastuulliseen velkaantumiseen (eurobondeihin) sekä pankkien valvonta- ja pääomitusvastuun. Tämä merkitsee Lissabonin sopimuksen muuttamista. Suunnitelma on Euroopan liittovaltio ja tämän mahdollistaa ja sitä ajaa eteenpäin tahallinen, pitkittetty eurokriisi.

Jo liittovaltioajatuksen ”isä” Robert Schuman sanoi, että EU voi kehittyä kriisin kautta. Eurojärjestelmä tiedettiin taloudelliseksi mielettömyydeksi, mutta sen katsottiin olevan välttämätön, jotta kansoja voitaisiin pakottaa liittovaltioon. Yhteiseen rahan siirtyminen oli seikkailupolitiikkaa, mutta federalistit eivät korvaansa tutkimuksille ja varoituksille lotkautaneet.

Sitä saa mitä tilaa

Eurovaluutan kiinteä kurssi aiheutti euromaiden kaupassa Saksan ylijäämän ja heikompien maiden - Kreikan, Portugalin, Espanjan jne - alijäämän ja velkaantumisen. EU-johdajat päättivät, että euromaiden veronmaksajat maksavat Saksan pankeille. Eurotukia on maksettu satoja miljardeja keinotekijöille ja Kreikan, Portugalin ja Espanjan talous ajettu jyrkänteen reunalle pakottamalla nämä maat ryöstämään kansalaisensa ja ajamalla sosiaaliturva alas. Näin on saatu näiden maiden kansantalous syöksyyn. Tukipaketit-

Euroopan unionin komissiosta kehitetään juttua, joka pyrkii kaappaamaan vallan 17 euromaassa. Juntan johtaja, pääkomissaari José Manuel Barroso paljasti 28.11, miten euromaiden on luovutettava yhä suurempi osa omasta päätösvallastaan komissiolle. Barroso nimitti suunnitelmaa ”käsi kirjoitukseksi euroalueen syventämiseksi aidoksi talous- ja rahaliitoksi”.

Lissabonin sopimuksesta taisteltiin vuosikautia vuosina 2003-2009. Eduskuntamme ratifioi jo hylätyn sopimuksen 15.12.06. Irlanti torjui sen kansanäänestyksessä 12.6.08, mutta hyväksyi sen painostuksen jälkeen uudessa äänestyksessä 2.10.09. Tälle taistelulle on jatkoa nykyinen liittovaltioprojekti. Sen me estämme.

la ja niihin liitetyillä ehdoilla pensaspalot on saatu roihautamaan metsäpaloiksi.

Euroalueen talousnäkymät ovat lyhyen ajan kuluessa heikentyneet merkittävästi. Niiden talous uhkaa vaipua taantumaan Suomea ja Saksaa myöten ja kriisimaat painuvat syvään lamaan. Euromaiden velkakriisi pahentuu entisestään. Pääomaa pakenee pienten kriisimaiden lisäksi jo euromaiden suurimpiin kuuluvasta Italiasta.

Suomen päättäjät kulkevat kuin pässit narussa

Herättelemällä pelkoa romahduk-

sesta viedään kataisia ja urpilaisia kohti liittovaltiota kuin pässettä narussa. Joskus epäilee, uskovatko he itse puheitaan markkinavoimien selätyksistä, pensaspalon sammutuksesta, palomuureista jne... Miksi kataiset, urpilaiset ym. ovat mukana tässä pyramidihiujauksessa? Suomelle se aiheuttaa kustannuksia ja kärsimyksiä. Ei voi uskoa, että he olisivat niin sokeita, että uskoisivat, että näillä tempuiilla luodaan taloudellista vakautta ja voitaisiin pelastaa nykyisen kaltainen euro.

Miksi he haluavat luovuttaa jäsenvaltioiden päätösvallan EU-huijareille? Heillä ei

ole mitään sananvaltaa päätöksiin; ne toteutetaan kansanvaltaisen päätöksenteon ulkopuolella ja varsin nopeasti. Poliittikomme eivät ole ”kartalla”. EU-perussopimusten mukaan kansalliset parlamentit eivät saa päättää rahanjaosta - parlamentteja saa vain ”informoida”.

Suomi on yhtä kaukana EU:n ytimeä kuin Bulgaria ja Romania

Päättäjämme ovat 15 vuotta ilmaiseet halunsa päätöksenteon ytimiin. Tosi asia on, että Suomi on yhtä lähellä ydintä kuin esimerkiksi Bulgaria ja Romania. EU:n talouspolitiikan ”ydin” on komission talous- ja raha-asiaain pääosasto, jonka ennusteet ovat koko EU:n talousohjauksen perusta. EU:n talouspolitiikka perustuu keskusjohtoiseen suunnitteluun, seurantaan ja ohjaukseen. Sinne kataiset ja urpilaiset voivat pyynnöstä päästä ekskursioille.

”Päättäjillämme” on kaksi vaihtoehtoa: joko hyväksyä kaikki esitykset jupisematta tai lähteä Suomen politiikan johtotehtävistä.

Eurokraattien kaappausyritys päättyy vielä kyyneleihin

Vallankaappausyritystä ei pelasta Urpilaisen, Kataisen, Sipilän, Haglundin, Arhinmäen, Räsänen, Ville Niinistön ja muiden hännystelijöiden huijaus, asioiden kuvaaminen niiden väärillä nimillä.

Jos päättäjät kysyisivät suoraan äänestäjiltä kantaa liit-

tovaltioon ja selostaisivat päätöksen merkityksen ja seuraukset, olisi lopputulos jokseenkin varmasti tyrmäys. Maksajamaissa liittovaltio kaatuisi todennäköisesti maksuvelvoitteisiin. Kriisimaissa tyrmäystuloksen saisi aikaan ulkoa määrättävä ”talouskuri”. Vielä kun rahaliiton, liittovaltion purkaminen varta vasten valmistellulla menettelyllä lienee poliittisesti vaikeaa, koska se tietäisi vuosikymmenten jättäjäismäisen epäonnistumisen myöntämistä ja täydellistä kasvojen menetystä ja rakenteiden purkamista, ei liittovaltioon kansalliset suostuisi.

Euro eurosta ja EU:sta on välttämätön

Useat ulkomaiset tutkimuslaitokset todistelevat, että Suomi hyötyisi merkittäväksi, jos se mahdollisimman nopeasti irtautuu eurosta - ennen järjestelmän täydellistä romahdusta. Euroopan kansat eivät tule alistumaan EU:n saappaan alle vaan irtaantumisaatimukset tulevat kasvamaan. Eurokraatit sanovat suoraan: heillä vaihtoehtoja on tasan kaksi - euron tuho tai liittovaltio.

EU on perustettu globalisaation, kovan uusliberalistisen talous- ja sosiaalipolitiikan välineeksi. EU:sta eroaminen on välttämätön, muttei riittävä edellytys talouspolitiikan suunnan muuttamiseksi demokratian ja hyvinvointivaltion suuntaan.

Juhani Tanski

Kapitalistien luokkataistelukoneisto vauhdissa

Kapitalisteilla loputon toivelista

Hyökkäys alkoi kokoomuksen vaatimuksella karenssipäivän saamiseksi sairauspoissaoloihin ja sairausajanpalkan alentamisella 80 prosenttiin. Sen jälkeen on kapitalistien toivelistaan lisätty palkanalennukset, eläkeiän nosto, työajanpidentys ja maahanmuuttajien työllistäminen työehtosopimuksia heikommilla ehdoilla. Pääministeri Katainen on esittänyt työurien pidentämistä, työtuntien, työviikkojen, ja työvuosien pidentämistä. (HS 7.12) Hän siis haluaa nostaa eläköitymisiä, laittaa tuntiin lisää minuutteja, viikkoon päiviä ja vuoteen lisää kuukausia. Älykäs mies.

Ongelma on palkanmaksuhaluton työnteettäjät

Vakavasti puhuen: Katainen romuttasi 95 vuotta sitten yleislakola taistellun lain kahdeksantuntisesta työpäivästä, ei enempää eikä vähempää. Kuka kertoisi Kataiselle ettei työpäivän ja työuran pidentämisen lisää työtuntien määrää, vaan johtaisi uusiin irtisanomisiin ja ostovoiman laskemiseen. Ei hölmöläisten peittokaan pidentyntyvät, kun siitä toisesta päästä leikattu pala ommeltiin toiseen päähän. Työtuntien määrä lisääntyy vain tuotantoa ja työpaikkoja lisäämällä sekä palkkoja nostamalla. Ongelmana ovat työllistämisen ja palkanmaksuhaluttomat työnteettäjät, eivät työehtosopimusten mukaista kohtuullista palkkaa vaativat duunarit.

Kaiken takana EU ja IMF?

SAK:n nettisivuilta osui silmiin uutinen, jonka mukaan Romaniassa hyväksyttiin toukokuussa 2011 ay - oikeuksia loukkaava laki. Se lakkaut-

Tulemme muistamaan syksyn 2012 siitä, että kapitalistit ja heidän etujärjestönsä elinkeinoelämän keskusliitto EK, sen reippaat pikku apulaiset, kokoomupuolue nuorisojärjestöineen, keskustapuolue ja koko porvarillinen propagandakoneisto aloittivat suurhyökkäyksen työväenluokkaa vastaan. Asialla ovat olleet milloin yrittäjäjärjestön nokkamiehet, EK:n johtoon ministerin palliilla palkattu Jyri Häkämies, valtion taloudellisen tutkimuslaitoksen ylijohtaja, milloin pääministeri. Kapitalistien hallussa oleva media on heidän möläytyksiään auliisti julkaissut suurin otsikoin ja keksinyt omia työehtojen heikennysesityksiään ja leikkauslistojaan. Näyttää siltä, että kaikki kynnellä kykenevät on valjastettu keksimään mitä mielikuvituksellisimpia, julmempia, öykkärimäisempiä - ja vaarallisempia esityksiä työläisten päänmenoksi.

ti kansallisen tason tes - neuvottelut ja sopimisen yleissitovuuden sekä teki toimialakohtaiset tes-sopimukset lähes mahdottomiksi. Lisäksi uusi laki heikensi palkansaajia syrjinnältä suojelevia määräyksiä ja rajoitti lakko-oikeutta.

Kansainvälisiä norveja polkeva laki syntyi Euroopan komission ja kansainvälisen valuuttatarahaston IMF:n painostuksesta. Ne käyttivät hyväkseen Romanian vuosien 2008 - 2009 taloudellista ahdinkoa, joka pakotti oikeiston muodostaman hallituksen esittämään kriisilainoja ulkomailta. Hallitusvallan vaihduttua Romaniassa vasemmiston ja keskustan hallitus on pyrkinyt muuttamaan lakia niin, että se olisi sopuoinnissa kansainvälisen työjärjestön ILO:n työelämänsopimuksen kanssa. EU - komissiolle ja IMF:lle se ei ole sopinut. Komissio ja IMF yrittävät estää Romanian hallitusta muuttamasta lakia kansainvälisten normien mukaiseksi.

Kusetus alkaa paljastua

On surkuhupaisaa, että juttu julkaistiin SAK:n nettisivuilla. Sehän oli keskeinen vaikuttaja, kun Suomea ajettiin EU:hun - ja kannatti liittymistä, koska sieltä työläisille oli tu-

lossa kymmenen hyvää ja yhdeksän kaunista. Nyt alkaa Sekä EU:n että SAK:n kusetus paljastumaan.

Me suomalaiset emme siis ole yksin kamppailemassa työehtojemme, vaan taistelu on koko Euroopan ja maailman mittainen. Joka puolella maailmaa tilanne on sama: Kapitalistien kilpailu pakottaa yritykset alentamaan tuotantokustannuksia - ja niitä pyritään alentamaan myös työvoiman hintaa alentamalla. Kapitalistit eivät maksa vapaaehtoisesti yhtään enempää palkkaa kuin sen, mikä riittää työläisen työkyvyn ylläpitämiseksi. On kallista siirtää tehtaita ja työpaikkoja halpatuotantomaihin ja niissäkin on työvoiman hinta alkanut nousta, kun työpaikat ovat lisääntyneet. Siispä kapitalisti laskee, että on halvempaa tuoda ”kiinalaiset” työehdot Suomeen. Se ei maksa mitään, mutta onnistuessaan lisää yritysten voittoja!

Nyt on oikea hetki nousta vastarintaan

AY-liikkeen johdon suunnalta on tyrmäty Kataisen puheet työuran pidentämisistä. Palkanalennuspuheet on AY - aktiivien keskuudessa otettu vastaan tyrmistyneinä ja ne

on tuomittu yksimielisesti. Nyt on se hetki, kun on noustava vastustamaan kapitalistien hyökkäystä. Suomen työväenluokalla ja valtiolla ei ole varaa voittojaan muiden työllä kasvattavaan omistavaan luokkaan. Yritykset harrastavat nykyään verosuunnittelua. Se tarkoittaa, että ne kiertävät kaikki mahdolliset verot ja vieläpä laillisesti ja yhteiskunta jää nuolemaan näppejään. EU:n takaama pääomien vapaa liikkuvuus antaa tähän verokikkailuun hyvät mahdollisuudet.

Ay-liikkeellä näytön paikka

On ammuttava alas kaikki puheet palkanalennuksista, työaikalain romuttamisesta ja työurien pidentämisestä. AY-liikkeellä on tässä taistossa näytön paikka. Näytön paikka olisi myös hallitus/eduskuntavastemmistolla. Tähän asti ne ovat olleet hiljaa.

Missä esim. Paavo Arhinmäki? - Kataisen selän takana piilossa? Joukkovoimaa on käytettävä ja jos muu ei auta niin yleislakko päälle, periksi ei saa antaa. On vaadittava palkkojen korottamista ja työajan lyhentämistä ansiotasoa

alentamatta.

Suuryritykset kansallistettava ja kuntapalvelut kuntien omana työnä

Samalla on esitettävä vaatimus suuryritysten kansallistamisesta ja ottamisesta työtätekevien haltuun, sekä vaadittava kaikkien kunnallisten palveluiden tuottamista kuntien omana työnä, myös kohtuuhintaisten asuntojen. On muistettava että kapitalistit tarvitsevat työläisiä rahasäkkiensä täyttämiseen, mutta työläiset eivät tarvitse kapitalisteja yhtään mihinkään!

On täysin mahdollista että ensi vuonna ollaan lakossa työehtojen heikennyksiä vastaan, sillä niin kovalla asenteella työnteettäjät ovat työntekijöiden oikeuksien kimppussa. Jos AY - liikkeen johto pitää kiinni omista puheistaan, mikä on toivottavaa, niin yhteenottoja on tulossa. Duunareiden kanta on selvä: Palkanalennuksiin, työurien pidentymisiin ja työkalain romuttamiseen ei suostuta.

Markku Nieminen
pääluottamusmiehenä

Muutama fakta sairausajan palkasta

Koska medioissa on esiintynyt virheellisiä tietoja ja väitteitä sairausajan palkanmaksusta, on syytä korjata ne. On väitetty, että työnantaja maksaa sairausajan palkkaa enimmillään 28 - 56 päivältä. Kyse on kuitenkin kalenteriajanjakosta, jonka sisään mahduttu työpäiviltä palkka maksetaan. Yhdeksän päivän sairauspoissaolon jälkeen KELA maksaa

sairauspäivärahaa, joka maksetaan työnantajalle. KELA:n maksama päiväraha on 75 prosenttia palkasta. Eli työnantaja maksaa täyden palkan yhdeksältä työpäivältä, sen jälkeen 25 prosenttia palkasta. KELA maksaa päivärahan suoraan työntekijälle vasta esim. 56 päivän kalenteriajanjakson jälkeen.

MN

Vallata ja alistaa

Tapaus Talvivaara on osoittanut, että ihmisen (inhimillinen?) ahneus vie voiton arvoilta, joiden uskottiin rakentavan kestävä kehitystä. Otsikon "vallata, altistaa ja alistaa" sanoma nousee suoraan kaivoslaista. Valtaus ja kaivospiirin muodostaminen johtavat ympäristön, luonnon altistamiseen aiheutetuille haitoille, joihin ihminen ja yhteiskunta joutuvat alistumaan, lähipiirissä fyysisesti ja yhteiskunta yleensä henkisesti. Fyysiset vauriot ovat ajan saatossa osittain korjattavissa. Henkiset arvet korjaantuvat säädöksillä ja niiden valvontaa parantamalla. "Talvivaaroja" pohjoisille alueille on tulossa ryntäyksen omaisesti, erämaat houkuttelevat piittaamattomuuteen ja laittomuuksiin.

On selkeästi vaadittu kaivosteollisuuden kansallistamista, koska yksityiset kansainväliset kaivosyhtiöt haullaavat vain voittoja piittaamatta ympäristöstä. Se mistä varoitettiin jo keväällä Talvivaaran yhtiökokouksen yhteydessä kävi toteen syksyllä. Kansallistaminen on ainoa keino valvoa riskialtista yritystoimintaa, sekä pitää kansallisen omaisuuden tuotot kotimaassa.

Kaivoslain muutos 80-luvulla vapautti kaivostoiminnan vapaalle valtaamiselle ja kilpailulle. Nyt on jopa Kokoomuksen piiristä nostettu kysymys, että tulisiko meillä olla jokin oikeuksia omiin mineraalivaroihimme. Vasemmistoliiton taholta on esitetty uuden "Outokummun" perustamista, valtiojohtoisen kaivostoiminnan aloittamista, paluuta sosialistisempaan Suomeen. Valtio on tullut ennenkin apuun, kun joku teollisuutemme haara on ollut vaikeuksissa niin metalli-, metsä- kuin kemiankin alalla. Nyt on kuitenkin kysymys toisenlaisista vaikeuksista kuin pääomien puutteesta, joita edellä mainitut valtio-interventiot auttoivat. Vaikeudet nousevat nyt oikeudenmukaisuusolettamista, että on väärin, että mineraalivarojemme tuotto viedään vapaasti ulkomaisiin taskuihin ja ongelmat jäävät meille.

Vapaan ryöstämisen kohteeksi joutuvat luonnonvaramme eivät voi olla vastaus työpaikkojen synnyttämiseen. Vastuu työllisyydestä/työttömien toimeentulosta ja ympäristöstä on yhteinen ja sanomattakin on selvää, ettei tätä

vastuuta saada ulkomaisille omistajille jaettu. Varhemmat valtio-interventiot teollisuuteen ovat pitäneet sisällään ajatuksen pääoma-huollosta sekä työllisyydestä. Verotus on ainoa keino, jolla voidaan tähän asiaan puuttua kaivostoiminnassa. Ottaa käyttöön uusiutumattomien luonnonvarojen käyttöä koskeva vero, joka koskisi kaivannaisia mukaanlukien uraani, turve ja muut maa-aineslain vaikutuspiiriin kuuluvat raaka-aineet.

Piittaamattomuus saa sujuvasti sijaa, kun samoja (Talvivaaran) osakkeita omistetaan tasavallan presidentistä kunnan konttoristiin ja paikallisen K-kaupan kassaan. Kansankapitalismia vai kansallista kapitalismia? Tällaisissa omistuksissa alkaavat jäävydet, esteellisyys ja muutkin arvot hämärtyä, vaikka omistus on suomalaisissa käsissä. Valtion omistajana on helppompaa nähdä objektiivisesti yhteinen etumme, luontoa unohtamatta. Valtio ei kuitenkaan ole parhaimmassa iskussa pääomittamaan yksityisessä omistuksessa olevaa teollisuutta kuten varhempina vuosikymmeninä, jolloin siitä tuli useim-

miten enemmistöosakas, päätösvaltoineen.

Alan lainsäädännön uudistaminen on tuskaisen hidasta puuhaa ja ilmeisesti tulee edellyttämään valvonnalta lisäresursseja, jotka ovat riittämättömät nykyistenkin lakien valvontaan. Tämä kertoo siitä, että uusiutumattomien luonnonvarojen verottamiselle on välitön tarve, mikä onnistuu nopeastikin budjettipäätöksellä.

"Valtauksilla" ja kaivosten perustamisilla on oma historiansa, jonka "jokamiehen" oikeuden soisi jo päättyvän. "Valtaus" käsitteenä - asiayhteydessä - liittyy vapautteen ja luonnon ehtymättömyyteen, että siinä on riittävästi kullekin. Mittasuhteet ovat aikojen saatossa muuttuneet, kuumaisemien luojiksi ei olisi kyennyt kukaan menneinä vuosikymmeninä tai kymmeninä. Valtaaminen, altistaminen ja alistaminen ovat sanoja, jotka eivät kuulu ns. hyvinvointivaltion hyödyketuotantoon.

**Hannu Ikonen
Liljendal
Vapaus valita toisin ry**

Kaivosteollisuus kansallistettava

Viime viikkoina Talvivaaran kaivoksella on tapahtunut Suomen suurin tai yksi Suomen suurimmista ympäristökatastrofeista. Talvivaaran vähäiset toimenpiteet ennen ympäristökatastrofia ja sen aikana ovat oivia esimerkkejä siitä, kuinka suurpääoman intresseihin kuuluu vain voiton tavoittelu. Nyt tapahtuneen kaltaisten ympäristökatastrofien torjuminen Talvivaaran toimissa jätetään ainoastaan muodolliseen osaan. Siitä kertovat Kainuun Ely-keskuksen antamat lähes sata huomautusta kaivosyhtiölle.

Tällä muistutettiin Talvivaaran riskeistä jo 12.3.12 yhtiökokouksen aikana mielenosoituksessa

On kuitenkin ihmeteltävä, miksei Ely-keskus ryhtynyt tiukempiin toimiin Talvivaaran kanssa, vaikka sillä lain mukaan olisi niihin täysi oikeus. Syy tähän löytyy jo itse Ely-keskuksen nimestä: tärkeässä ensimmäisenä tulee elinkeino, seuraavaksi liikenne ja vasta viimeisenä ympäristö. Ympäristöstä huolehtiminen on tapahtunut Kainuun Ely-keskuksessa elinkeinohallinnon sanelemana. Tästä syystä on tärkeää erottaa elinkeinohallinto ympäristöhallinnosta.

Keskiviikkona 14.11. Helsingin kaduilla marssi mieltään osoittamassa Talvivaaran toimista ja toimien puutteellisuudesta närkästynyt kansalaisjoukko. Vaatimukseksi oli Talvivaaran kaivoksen välitön sulkeminen uusien ympäristökatastrofien lopettamiseksi, sillä muuten ei riistokapitalistien hallitsemaa yritystä voida hallita. Mielenosoitus alkoi Eduskuntatalolta, josta se marssi Työministeriön eteen, mutta kukaan ei tullut avaamaan ovea. Marssi jatkui Ympäristöministeriöön, jossa ovesta astui ulos sekä ympäristöministeri Vile Niinistö että työ- ja elinkeinoministeri Lauri Ihalainen. Heidän kummankaan puheet, tyhjät lupaukset eivätkä lukuisat jossittelut vakuuttaneet syystä kukaan mielenosoittajia, vaan mielenosoittajat huusivat yhteen ääneen: "Kaivos kiinni". Lopulta molemmat ministerit luikkivat vihellysten saattelemana sisälle ympäristöministeriöön oven taakse piiloon.

Marssi jatkui Eduskuntatalolle, jossa adressia vastaanottamaan oli saapunut monien hallituspuolueiden ja Keskustan edustajia sekä puhumassa oli useita henkilöi-

tä eri kansalaisjärjestöistä. Kokoomuksen puolesta mielenosoittajia tervehtimässä ollut edustaja puhui tuttuun tapaan ympärilyöreitä puheita ja antoi tyhjiä selityksiä tapahtumista. Keskustan Kimmo Tiilikaiselle täytyy kuitenkin antaa tunnustusta: hän totesi suoraan, ettei kannata kaivoksen alasajoa. Hän kertoi rehellisesti kantansa eikä ruvennut selittelemään olemattomia kuten esimerkiksi kokoomuslainen. Siitä täytyy antaa hänelle tunnustusta. Hänen äänensä peittyi kuitenkin kokonaan huutoihin, joissa vaadittiin Keskustan entisiä ministereitä Mauri Pekkarista ja Paula Lehtomäkeä ottamaan lapion kouraansa ja rientämään Kainuuseen ja auttamaan turvapaidon rakentamisessa jätevesille.

Illan hämärtyessä sytytettiin Eduskuntatalon portaille kynttilät ja laulettiin Kainuun ja Savon maakuntalaulut surun osoituksena tuhoalueen ihmisille.

Päällimmäiseksi mielenosoituksesta jäi ajatus, että kaivostoiminnassa maamme keskeinen voimavara on annettu ulkomaisiin ja yksityisiin käsiin. Maaperän rikkauDET otetaan ja ympäristö-ongelma jätetään. Perinteisesti on katsottu, että kaivos- ja metalliteollisuus ovat kansantalouden kannalta niin merkittäviä, että ne on pidetty yhteiskunnan valvonnassa. Kun mukaan tulee ympäristökysymys ja ulkomainen riistopääoma, on välttämätöntä ottaa koko kaivostoiminta yhteiskunnan haltuun ja kontrolliin.

**Ilmari Ekonen
opiskelija
Helsinki**

Köyhdytetty uraani: terveys ja ympäristövaara.

Nykyisen sodankäynnin uusia tulokkaita ovat aseen, joissa käytetään köyhdytettyä uraania. Näitä käytettiin niin Irakin sodissa kuin Afganistanissa kuten Libyassakin. Kyse on siitä, käyttäkö Israel niitä Gazan runsaan väestön keskuudessa. Luultavasti ja tällöin on kyse selvästä väestön järjestelmällisestä tuhoamisesta, jonka vaikutukset tulevat ulottumaan myös itse Israeliinkin vahingollisina ympäristöaineina.

Metallinen uraani on itseltään syttyvää huoneen lämmössä, jos paikalla on happea, ilmaa ja vettä. DU-aseissa käytetty uraanioksidi räjähtää helposti tietyissä olosuhteissa, siihen riittää luodin aiheuttama kitka tai ohjuksen osuminen kohteeseensa, jolloin syntyy voimakas räjähdys ja lämpötilan nousu. Räjähdyksessä syntyy keraamista aerosolia, joka rea-

Esa Salomaa

goi nopeasti ilman veden kanssa. Ilmassa aerosoli muuttuu uraanioksidiksi tai uraanitrioksidiksi, jotka keveinä aineina vastustavat jopa maan vetovoimaa ja saattavat vaelttaa pitkiä matkoja tuulen mukana ja myrkyttävät alueita.

Näin on käynyt Irakissa, jossa

DU-ainetta käytettiin yli 320 tonnia, Afganistanissa tähän mennessä 1000 tonnia jollei enemminkin. Ei ihme, että Irakin terveydenhoito on ilmoittanut suuria määriä epämuodostumia vastasyntyneiden lasten kehoissa ja moninkeräiset lisääntyneet syöpätapaukset. Jopa eri järjestöt, joukossa veteraanijärjestöt ovat varoittaneet hallituksiaan DU-aseiden käytöstä, koska ne myöskin iskevät taistelevien yksiköiden terveyteen sekä siviileihin. Mikä on Geneven sopimuksen 33. ja 55. pykälien vastaisia tekoja ja joista seurauksena voi olla syyte ihmiskuntaa kohtaan tehdystä rikoksesta.

Kaikkein pahinta on juuri viljelymaiden saastuminen DU-aseiden aiheuttaman saastepölyn takia. Irakin maanviljelyalueet ovat olleet parhaimpia Lähi-idässä. Ongelmat tulevat olemaan pitkäaikaisia ja tulevat aiheuttamaan vaikeita seurauksia maan väestölle jat-

kossakin tilanteen rauhoituttua kokonaan. Viljelymaa-alan väheneminen on muutenkin valtava ongelma maapallon koko laajuudessa. Ja että sitä nyt järjestelmällisesti tuhoaan sotatarviketeollisuuden ja ties mikä takia, tekee tulevan elinkeinotarvikkeiden tuotannon hyvin vaikeaksi. Afganistanin pellot ovat samoin saastuneita suurelta osin. Viljely on osittain mennyt oopiuminvalmistukseen, jota USA:n hallitus suojelee, sillä Afganistanin hallitus saa rahaa aseisiinsa huumeiden myynnillä. Se ei kuitenkaan poista radioaktiivisten aineiden vaikutusta viljelijöihin ja väestöön.

Veteraaneista on löydetty uraaniäytteitä 6-7 vuotta sille altistumisen jälkeen. Osa uraanista poistuu virtsan kautta, muut uraanit jäävät krooppaan sisäänhengityksen jälkeen ja muodostavat muita uraanijyhdisteitä, jotka ovat vahingollisia. Nämä aineet kerääntyvät luustoon, imusuoniin, mak-

saan ja rasvakudoksiin. Keuhkoissa ne aiheuttavat syöpää, kuten muuallakin. Muita sairauksia ovat verisairaudet, suolisto-ongelmat ja radiaktiivisuus on sivutekijä monessa muussa sairauksessa. Samat vaivat aiheutuvat myös tavallisille kansalaisille pommitetuilla alueilla, jotka ovat sotatilankin jälkeen alttiina aineille sotilaiden poistuessa terveempään ympäristöön. Pahimpia seurauksia siviileille ovat juuri epämuodostumat, ei ainoastaan jälkeläisille vaan myös karjalle.

Tässä on todellakin kyse kansojen tuhoamisesta ja jopa koko ihmisyden vaarantamisesta, mitä enempi näitä aseita käytetään. Vaikka Rotschild ja muut ovatkin olleet sitä mieltä, että maailman väkiluku pitäisi olla n. 3 miljardia, niin menetelmänä tämä on täysin väärä ja vaaraksi koko ihmiskunnalle.

**Esa Salomaa
Ruotsi**

Nietzchen aika on juuri nyt

Yhteiskunnan tulee huolehtia niistä, jotka eivät siihen itse pysty. Kannatettavaa ajattelua. Mutta kun näin ei ole. Yhteiskunta siis kunnat ja valtio ovat muuttuneet firmoiksi. Kunnilla on velvollisuus peruspalveluiden järjestäjänä. Näin ei vaan ole. Mihinkään ei sijoiteta, ellei se tuo välittömästi lisätuottoja. Esim. syrjäytymisvaarassa olevien nuorten takaisinvetämiseksi normaaliin elämänmenoon ei saa varoja eikä mahdollisuuksia. Tajutaan, mutta ei edes haluta tajunnan antaa muuttua ymmärrykseksi, että em. toiminta on todella kannattava sijoitus. Vanhusten annetaan kuolla, missä sitten lienevätkin. Köyhien asemaa ei edes haluta parantaa, vielä työpaikan omaavien pitäisi alentaa palkkojaan ja pidentää työssäoluvuosiensa jne. Väitetään, että ei ole rahaa. Rahasta ei kuitenkaan ole kysymys vaan ainoastaan valinnoista ja halusta, rahaa kyllä tässä maassa on enemmän kuin on koskaan ollut.

Todellakin elämme Nietzschen aikaa. Vastakkain ovat hyvät ja huonot. Huonoja ei haluta ottaa huomioon. Ja vaikka miten tiedämme ja tunnemme, että "metsään menee", niin "Häkämiehiä" meillekin riittää.

En enää aseelliseen vallankumoukseen ja barrikaadeille nousemiseen jaksa muuta kuin toivoa. Elämä vaan on särmän sen verran hionut, mutta kaiken tukeni annan jos sellaisia uskalikkoja vielä on. Mikään ei kuitenkaan todellisuudessa ole muuttunut vuosisadan alusta, samat ongelmat, sama työn ja pääoman välinen ristiriita.

Ikävät tapahtumat Jokelasa ja Pohjanmaalla, Hyvinkäällä sekä lukemattomat perhemurhat ja itsemurhat sai toimittajat ja

poikkeuksellisen kyvyttömän ministerinkin hakemaan yhteyksiä filosofi Nietzschen ajatuksiin, koska ampujat olivat aiheesta olleet kiinnostuneita. Melko näköalaton ja suurta ammattitaidottomuutta osoittava ajatus. Pojatko laskivat kuuluvansa yli-ihmisiin.

Mehän elämme juuri nyt Nietzschen aikaa. Meillä on pieni yli-ihmisten joukko, jotka voivat toimia miten tahtovat. Heitä ei koske rikoslaki, ei perustuslaki eikä mikään valta. Ainoastaan he ovat ja

saavat olla kuten haluavat. He ajattelevat, että vain heillä on oikeus terveyteen, arvokkaaseen vanhuuteen, luovaan ja rakentavaan lapsuuteen ja jopa jonkinlainen velvollisuus vähempiosaisia sortaa. Muista ei tarvitse piitata. Muu osa kansaa on parialuokkaa, orjia.

Ehkäpä nämä em. kouluampujat ja perhemurhaajat olivatkin saaneet tästä Nietzschenlaisyydestä tarpeekseen.

Nietzschen mielestä ainoastaan tämä herraluokka oli hyvä, muut sensijaan huonoja.

Hyvillä ihmisillä hän tarkoitti ylhäisiä, rikkaita ja joutavia.

Huonot puolestaan olivat kansan-ihmisiä ja muutenkin työväkeä, jota voi kohdella miten yläluokka vaan tahtoi. Nietzsche väittää säälin olevan elämää tukahduttava haittatekijä. Toisesta huolenpitäminen on heikkoutta ja tekee huolehtijan myös heikoksi. Yläluokalla on oikeus sanoa "minä olen Jumala, enkä minä ole koskaan kuulut mitään jumalallisempaa ja kauniimpaa". Meidän johtajammehan juuri näin tekevätkin. Ei ole toista totuutta kuin minun, ja jos on, niin se on väärää totuutta. Kuunnelkaapa vaikka pääministeriä tai muita valtioneuvoston jäseniä. Meidän nykyinen yhteiskuntammehan on juuri tuollainen Nietzschenlainen rakennelma. Meille on opetettu ja päähämme pöntetty sanomaan sitä demokratiaksi, vaikka kysymyksessä on aito ja puhdas nihilismi. Koska uskonto ja sen moraalitiede ovat kokonaan menettäneet kykynsä ottaa kantaa oikean- ja väärän-, hyvän- ja pahan suhteen, on varakas joutilaluokka tehnyt itsestään jumalan ja antanut itselleen kaiken vallan ja ehdottoman oikeuden. Heitähän ei saa mis-

tään vastuuseen, he eivät voi tehdä väärin.

Katsokaa ympärillenne ja ajatelkaa. Meidän nykyaikamme on Nietzschenlaisyyttä täydellisimmillään.

Helpottaa vähän, kun olen hallituksen ministereiden, ikävä kyllä vasemmistolaisiksiin itseään kutsuvien, kuunnellut, katsellut ja lukenut, koska samalla tajuaa, ettei tarvitse sittenkään olla kummoinkaan ihminen, kun jo voi tuohon eliittiin ja syntyakeetomaan kategoriaan päästä. Riittää kun lausuu vaan ajatuksia kuin

suuresta hanurista. Pettää periaatteensa ja elää omissa elämänvalheessaan uskotellessaan itselleen, että vaikka onkin moraaliton ja tekee väärin, tekee sen jostain suuremmista ja ylevämmistä syistä kuten vaikkapa vasuriedustajat juuri nyt. Eli ministerit eivät olekaan ihmisyyden ja harkinnan jättäjänsä vaan ainoastaan ahneita ja piittamattomia omanedun tavoittelijoita.

Päätän edelleen oman moraalini mukaan oikeasta ja väärästä. Tehkää tekin kaikki niin ja tulkaa mukaan taisteluun.

Karl Tapani Niemi Parainen

RAUHANPALKINTO EU-RUUTITYNNYRILLE PERUUTETTAVA!

Tätä kirjoittaessa EU:n edustajat ottavat parhaillaan vastaan Oslosa vastaan tämän vuoden Nobelin rauhanpalkintoa organisaatiolle. Skandaalipäätöksen teki Norjan Suurkäräjien asettama viisijäseninen Nobel-valiokunta, jota johtaa Norjan entinen pääministeri Thorbjörn Jagland (työväenpuolue). Tämä entinen Norjan pääministeri on ollut vuodesta 2009 pääsihteeri Euroopan N(orsunraaton) euvostossa (EN), joka tunnetaan maailmanhistorian pöyristyttävimmistä ja valheellisimmista etnisestä kansakuntienmurhasota-propagandastaan, muka "94 miljoonan tappamalla tapetun kommunismin uhrin" päätöksestään" vuodelta 2005. Ruotsalaisella oikeusistuimella on mahdollisuus peruuttaa palkinto, jos se katsoo sen Nobelin Nobel-säätiön sääntöjen vastaiseksi.

Viidesti johtajiensa kautta rauhanpalkittu maailman suurin rauhanjärjestö International Peace Bureau IPB, johon kuuluu 320 rauhanjärjestöä 70 maasta, vaatii 5.11.2012 Nobel-säätiölle lähettämässään valituksessa palkinnon peruuttamista Alfred Nobelin testamentin vastaisena. Puuttuu vain, että IPB "palauttaisi" Ruotsin Nobel-komitealle omalle kohdalleen osuneet viisi palkintoa... IPB on pasifistinen järjestö, joka tähtää kaikessa toiminnassaan aseistariisuntaan tai ainakin niiden vähentämiseen. Se katsoo, ettei EU kelpaa rauhanpalkinnon saajaksi mm. koska; (1) EU ei ole rakentamassa valtioiden aseetonta kanssakäymistä. ja (2) EU jäsenvaltioineen on hyväksynyt sotilaalliseen uhkaan perustuvan turvallisuuden ja lietsontu sotaa rauhanomaisten ratkaisujen sijasta.

Alfred Nobelin testamentti

"... Kaikesta jäljellä olevasta realisoitavissa olevasta omaisuudestani säädetään seuraavalla tavalla: pääoma, jonka selvitysmiehet ovat sijoittaneet varmihin arvopapereihin, muodostaa rahaston, jonka korko jaetaan vuosittain rahapalkintona niille, jotka kuluneena vuotena ovat tehneet ihmiskunnalle suurinta hyötyä. Korko jaetaan viiteen yhtä suureen osaan seuraavalla tavalla: ...

... yksi osa niille, jotka ovat vaikuttaneet eniten tai parhaiten kansojen veljeyden hyväksi tai olevien armeijoiden aseistariisumiseksi tai pienentämiseksi sekä rauhankogressien muodostamiseen ja leviämiseen.

... Rauhanpalkinnon jakaa Norjan Suurkäräjien valitsema viisijäseninen valiokunta. Ilmaisen tahtonani, että palkinnon jaossa ei saa kiinnittää huomiota kuulomiseen johonkin kansallisuuteen, jolloin palkinnon saa arvokkain, on hän skandinaavi tai ei." (Paris den 27 november 1895, Alfred Bernhard Nobel)

Rahojen myöntämisestä palkintoihin päättää joka vuosi erikseen Ruotsin lain mukaan toimiva Nobel-säätiö. Tukholman lääninhallituksen 21.3.2012 antaman päätöksen mukaan palkintoja jakaessaan Nobel-säätiön on noudatettava Alfred Nobelin testamentin tahtoa ja Nobel-säätiöllä on sekä ehdoton harkintavalta että täysi päätösvalta Norjan Nobel-komitean ehdotusten suhteen tässä mielessä.

EU:lla ei ole roolia YK:n johtamassa demokraattisessa kriisinhallinnassa

EU, EN, EIT ja NATO eivät ole YK:n johtaman laillisen ja demokraattisen kansainvälisen kriisinhallinnan "osapuolia", vaan ne ovat sen kilpailijoita, joiden tarkoitus, jonka mm. Ahtisaari on usein mölyttänyt julki, on, että YK olisi NATO/EN:n "neuvonantaja", eli kumileimasin ja tuskin sitäkään. YK:n lait taas eivät tunne ainakaan toistaiseksi EU:ta ollenkaan, eivätkä toivottavasti tule koskaan tuntemaankaan! EU kyllä on sanoissa omaksunut YK:n Peruskirjan yhdeksi oikeuslähteekseen, mutta se on vain siksi, ettei se olisi suorastaan laitton järjestö YK:n silmissä. Myös EU on kirjannut asiakirjojihinsa EN:n skitsollatuksen "94 miljoonasta kommunismin uhrista", joskin vain "perusteluihin" rinnastaa fasismi ja kommunismi", jossa rinnastuksessa ei ole mitään järkeä.

EU on ollut halukas rauhanvälittäjäksi, mutta se on siinä totaalinen tunari kuten Ahtisaaren sekoittelu Jugoslaviassa tuloksineen osoitti. Koko ajan tarkoituksena oli NATO ja EU:n hännänosto ja YK:n "syrjäyttäminen", eivätkä tarkoituksena mukaiset ja rauhalliset kansalliset valtioiden rajat entisen Jugoslavian maiden välillä. EU:n tarkoitus rauhanvälittäjänä on tyrkyttää NATOa. EU:n ja EN:n määräykset YK:ssa ja yleismaailmallisissa oikeudessa eivät merkitse sellaisenaan mitään, eivätkä myöskään EIT:n päätökset. Ne merkitsevät vain sen kautta, jos ne on kirjattu kansallisiin lakeihin. EU:n toimet jäsenvaltioiden painostamiseksi ovat YK-oikeudellisesti laittomia.

Risto Koivula

Mistä hyvästä Nobelin rauhanpalkinto EU:lle?

Nobelin rauhanpalkinnon myöntäminen EU:lle on herättänyt arvostelua maailmanlaajuisesti. Maailman suurin rauhanjärjestö IPB ilmoitti, että EU:lle myönnetty Nobel-rauhanpalkinto on laitton. Kuuden EU-maan (mm. Iso-Britannian, Ranskan, Tshekin tasavallan sekä Ruotsin) johtajat jättäytyivät pois Nobel-gaalasta. Brittilehdet kommentoivat päätöstä hyvin kriittisin sävyin, esimerkiksi "Nobelin rauhanpalkinto annettiin idiotismille" (Daily Mail).

Times-lehti piti palkintoa suorastaan typeränä ja huomautti, että unionista on tullut "utopistinen suunnitelma" mantereen uudistamiseksi. Nobelin rauhanpalkinnon myöntämisen perusteluissa sanotaan, että se on annettu Euroopan yhdistämisen hyväksi tehdystä työstä ja Euroopan muuttamiseksi sodan maanosasta rauhan maanosaksi.

Venäläisen kansalaiskomitean (Grazhdanskoe obshchestvo) mielestä Nobelin rauhanpalkinnon myöntäminen EU:lle on absurdia, koska EU-maat ovat ottaneet halukkaasti osaa sotilaallisiin toimiin ympäri maailmaa: "Vastustan ehdottomasti väkivaltaista sekaantumista muiden valtioiden sisäisiin asioihin. Mutta tällainen sekaantuminen on jo useamman kerran tapahtunut meidän silmiemme edessä, kuten Afganista-

nissa, Irakissa, Libyassa ja Jugoslaviassa. Siksi en voi myöskään pitää EU:ta taistelija rauhan puolesta. Pelkään, että tästä tapauksesta poliittiset intressit ovat ajaneet rauhan ja demokratian arvojen edelle." - totesi venäläisen kansalaiskomitean (Grazhdanskoe obshchestvo) puheenjohtaja Svetlana Gannushkina.

Venäjän duuman ulkoasianvaliokunnan puheenjohtaja Aleksei Pushkov pitää ongelmallisena palkinnon myöntämistä abstraktiselle ja persoonattomalle järjestölle. Pushkov muistuttaa Henry Kissingerin ironisia kommentteja EU:sta – "jos haluan soittaa EU:hun, kenen numeron valitsen?" Venäjän duuman ulkoasianvaliokunnan puheenjohtaja mainitsee myös, että EU:ssa kansallismielisten puolueet vahvistavat asemiaan, ihmisoikeuksia loukataan vakavasti ja Baltian maissa avoimesti ylistetään natsien yhteistyökumppaneita. EU:n politiikkaa Libyan, ja nyt Syyrian suhteen, on myös vaikeaa nähdä rauhaa rakentavana.

Palkintopäätökseen liittyvä kritiikki nousi uudelleen esiin, kun Kirkkojen maailmanneuvoston ja Euroopan kirkkojen neuvoston yhteinen julkilausuman mukaan "taloudellinen ja humanitaarinen tragedia nyky-Kreikassa haastaa EU:n seuraavan sukupolven rauhanrakentajana". Joukko akateemikkoja, taiteilijoita ja aiempia Nobelin rauhanpalkintoehdokkaista arvosteli EU:n väitettä rauhanrakentamista huomauttamalla EU-maiden

"avokätisistä tuista Israelin sotilaspireille erilaisten tutkimusprojektien kautta" (The Guardian).

Perustelua koskien EU:n roolia demokratian edistäjänä voi pitää käsittämättömänä. EU:n johtoa ei valittu demokraattisilla vaaleilla, vaan kabinettipäätöksellä, EU on olemassaolonsa ajan aktiivisesti pyrkinyt vähentämään demokraattisesti valittujen kansallisten parlamenttien valtaa ja samalla lisäämään kabinettipäätöksellä valittujen byrokraattien keskitettyä valtaa.

"Nykyisin, kun jopa 80 prosenttia kaikista laeista on peräisin EU:sta, voidaan sanoa, että EU on tehnyt kansallisista parlamenteista keskitetyn byrokraattien kumileimasimia, joiden tärkein tehtävä on muuntaa direktiivit kansalliseksi laeiksi muodollisesti demokratian pelisääntöjä kunnioittaen. Jaglandin ja Suomen Eurooppaministeri Alexander Stubbin kaltaisille demokratia tarkoittaa juuri tätä, eli valistuneen eliitin ylikansallista valtaa ohi "impivaaralaisten" kansallisten ja paikallisten päätöksentekijöiden." ("Vasarahammer" blogikirjoituksesta)

Mielestäni, Nobelin rauhanpalkinto olisi pitänyt myöntää Venäjälle sen tärkeästä ja vaikeasta työstä, joka maa on tehnyt rauhan puolesta, estämällä suursodan syttymisen Lähi-idässä, nimittäin Syyriassa.

Evgenia Hilden-Järvenperä

Kai Kontturi 80 vuotta

Kai Kontturi, "Kaitsu", tunnetaan ja häntä arvostetaan. Hän on numeroiden mestari. Hän tutkii, tonkii ja arvioi suuren määrän kaikista siitä tilastotiedosta, mitä on yleensä saatavilla. Siinä menevät roskakoriin mm. käsitys, että bruttokansantuote selvittäisi jotenkin luotettavasti kansantalouden tilaa.

Näitä numeroita pyöritellesään hän myös laskee yhteiskunnassa tuotetun lisäarvon ja riiston määrää ja suhdelukua. Hän arvioi Helsingin kaupungin budjetista, sitä kuinka kaupunki investoi aivan liikaa ja väärin paikkoihin. Hän myös ihmettelee, kuinka kaupunki voi veloittaa omistamistaan tiloista vuokraa ja saada lopulta tavalliset kaupunkilaiset maksamaan koko lystin moneen kertaan.

Niin, maailma on ihmeellisyksiä täynnä, mutta ilman silkkaa faktatietoa ei maailmaa selitetä. Kaitsun lähtökohtana on Karl Marxin Pääoma. Myös Marx tutki maailmaa nimenomaan numerollisen faktatiedon kautta.

Kai Kontturi syntyi Vaasassa 19.12.1932. Vaasassa oli tuolloin sekava poliittinen tilanne. Oli punikkien lapsia ja taas valkolahtareiden lapsia. Vallitsivat kovat poliittiset jännitteet, mutta kakarat kirmailivat keskenään välittämättä liikoja kunkin perheen poliittisista taustoista. Kansakoulun jälkeen hän meni ammattikouluun ja kävi läpi 2-vuotisen metallinlinjan. Ensimmäinen työpaikka oli metallitehtaalla Rahkolassa. Täällä hän oli työkaluviilarina kesäkuusta 1948 elokuuhun 1955.

Politiikassa Kaitsu alkoi toimia liittyyssään Palosaaren demokraattisiin nuoriin vuonna 1949. Siellä opiskeltiin marxilais-

ta taloustiedettä ja filosofiaa sekä myös työväenliikkeen historiaa. Tuo opiskelu johti Sirola opistoon 1955–1956. Sirola-opiston jälkeen töistä ei ollut tietoaakaan. Niinpä hän poikkesi SKP:n piiriomistolle ja siellä hänelle tarjottiin 3 kk. työpestiä kunnallisjärjestön sihteerinä. Kai otti tehtävän vastaan ja alkoi heti nostaa sen taloutta paremmalle tolalle. Pesti venyi kolmeksi vuodeksi. Tuona aikana Kaitsu toimi myös yhden kauden varavaltuutettuna Vaasan valtuustossa. Silloin hän oppi kunnalliset kirjanpitojuonet.

Sen jälkeen hän siirtyi SKP:n Vaasan piirin taloudenhoitajaksi. Sinä aikana hän pyöritti mm. tanssi- ja kioskitoimintaa sekä perusti kodinkoneliikkeen ja kirjanpitotoimiston. Taloudenhoitajana hän toimi v. 1965 saakka. Tässä välissä hän kävi puolueen Moskovan koulun v. 1962–63.

60-luvun alkupuolella Kaitsu joutui ensimmäisiin hankauksiin Kansan Uutiset -lehden ympärille majoittuneiden "uusien" kulttuuri- ja kioskitoimintaa sekä perusti kodinkoneliikkeen ja kirjanpitotoimiston. Taloudenhoitajana hän toimi v. 1965 saakka. Tässä välissä hän kävi puolueen Moskovan koulun v. 1962–63.

Vuonna 1965 Kai Kontturi muutti Helsinkiin neuvostoautoista tunnetun Konelan tarkastajan vakanssille. Pian edessä oli vastuu Konelan 9 tytäryhtiöstä. Ne olivat jälleenmyyjäliikkeitä eri puolilla maata. Niitä varten oli kehitettävä kattava laskentatoimi, sillä yli puolet Konelan liikevaihdosta tuli tytäryhtiöistä. Sitten v. 1974 tuli siirto Teboilin henkilöstöjohtajaksi ja edelleen markkinointijohtajaksi. Kai näki että huoltamoiden julkisuuskuva ja markkinaosuutta piti parantaa ja teki erilaisten kampanjoiden jälkeen laajan yhteistyösovimuksen TUL:n, Suomen Urheiluliiton ja Hiihtoliiton kanssa. Sopimus "Penni litrasta"-kampanja oli pitkä ja erittäin tuottava molemmille osapuolille.

Eläkkeelle Kai jäi 1.2.1989. Edelleenkin hän on aktiivinen. Kirjoittelee kolumneja ja muita juttuja Kasan ääni-lehteen. Aiemmin hän kir-

joitti myös Tiedonantajaan ja Työkansan Sanomiin. Myös Hesarin yleisönosastoilla häneen törmää varsin usein. Häntä käytetään paljon alustajana erilaisissa tilaisuuksissa. Lisäksi hän on julkaissut neljä kansantaloutta käsittelevää julkaisua, joista viimeisessä oli Marxin kapitalistisen yhteiskunnan yhtälön, liikkuvan pääoman ja lisäarvon ratkaisu. Myöhemmin se on laajentunut käsittämään koko tuotantoprosessin alusta loppuun.

Aivan mielenkiintoisimmasta päästä on Kaitsun visio nykyisen kapitalistisen yhteiskunnan tulevaisuudesta. Laskelmineen hän päätelee, että vastaisuudessa tuotannon kasvu jatkuvasti hidastuu. Kun kapitalistit kuitenkin haluavat aina voittonsa, se aiheuttaa jatkuvaa työn vähenemistä, työttömyyden ja kurjuuden lisääntymistä. Näissä oloissa voi arvioida, että muutamassa vuosikymmenessä työn puute nousee 30–50 prosentin tasolle. Kapitalistit ovat pitkään sahanneet oksaa, jolla se järjestelmänsä kanssa istuu. On vain ajan kysymys, koska oksa katkeaa. Maailma pääsee lopulta eroon kapitalismista, mutta millä hinnalla? Näissä oloissa hinta voi olla kova, kun työväenluokkaa ei ole kyetty järjestämään luokaksi itseään varten, ei ole syntynyt myöskään laajaa kansanliikettä, joka kykenisi tietoisesti kääntämään kehityskulun.

Kansan ääni, järjestöväki ja kaikki ystävät toivottavat Kaitsulle hyvää syntymäpäivää.

KÄ:n toimitus

Kai Kontturia onnittelevat:

Eira Kärki
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Reijo Katajaranta
Juha Kieksi
Tommi Lievemaa
Kalevi Wahrman
Kaija Siippainen
Abouraya Elsayed
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Paavo Heikkinen
Esko Koivisto
Ilmari Ekonen
Jaakko Ahvola
Antti Siika-aho
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Timo Kangasmaa
Pekka Tiainen

Vanhuspalvelulaista putosi pohja

Suomen lähi- ja perushoitajaliitto SuPerin puheenjohtaja Silja Paavola on pettynyt siihen, että tulevasta vanhushpalvelulaista jäi henkilöstömitoitus pois. - Lain eduskuntakäsittelyssä varmistui sitten lopullisesti se, että uudesta vanhushpalvelulaista tulee heikko laki, joka ehkä toimii paperilla, mutta ei välttämättä käytännössä, toteaa puheenjohtaja Paavola.

Kuva: Antero Nummiranta

SuPerin puheenjohtaja Silja Paavola ojentaa 17.10.2012 perushpalveluministeri Maria Guzenina-Richardsonille 43000 nimeä käsittävän ve-toomuksen "Riittävästi hoitajia vanhuksille".

Vanhushpalvelulakiin ei tullut säädöstä henkilöstömitoituksesta ja eduskuntakäsittelyssä varmistui se, että myöskään asetusta ei mitoituksista tulla antamaan. Tulevaan lakiin ei jäänyt mitään seläisiä mitattavissa olevia elementtejä, joilla olisi pystytty turvaamaan vanhustenhoito. Laki edellyttää kunnilta riittäviä resursseja, mutta missään ei nyt määritellä sitä, mikä on riittävä ja mikä ei. - Valvontaviranomaiset joutuvat aivan mahdolloman tehtävän eteen ja jokainen toimija voi aivan vapaasti määritellä resurssinsa, toteaa puheenjohtaja Paavola.

Nyt henkilöstömitoituksia ohjaavat ikäihmisten palvelujen laatusuosituksia ja näitäkin suosituksia ollaan parhaillaan uudistamassa. Suositusten heikkous on puheenjohtaja Paavolan mukaan siinä, että niitä ei läheskään kaikkialla noudateta. Maassamme on

Vox populi - Kansan ääni 10 vuotta

Kössi Kaatra, vuoteen 1906 Gustaf Adolf Lindström, (1882-1928) oli 1920-luvulle asti Suomen tunnetuin työväenrunoilija. Kaatra toimi monissa ammateissa. Luokkasodan aikana hän pakeni Ruotsiin, jossa eli lopun elämänsä. Ennen suurlakkoa 1905 Kaatra julkaisi kolme runokokoelmaa. Suurlakko teki hänestä työläisjoukkojen runoilijan ja aktivistin. Hänestä tuli työväenliikkeen nousun tulinen tulkki. Ruotsissa Kaatra julkaisi kolme proosateosta ja kirjoitti novelleja ja runoja sekä suomalaisiin että amerikansuomalaisiin lehtiin. Hän ei menettänyt uskoaan tulevaisuuteen eikä asiaansa oikeutukseen. Oheisen runon Kössi Kaatra kirjoitti 1904 runokokoelmaansa Elämästä.

KANSAN ÄÄNI KUULUVILLE

Kansan ääni kuuluville! - taikasana meidän on. Köyhälistö, kurjalisto, mies ja nainen nouskohon kansalaisna, ihmisenä ihmisyyttä vaatimaan. Köyhän ääni myöskin täällä täytyy saada kuulumaan!

Kauvan onkin onnetonna osattomat kärsineet, kautta huolten huutavaisten onneansa etsineet, löytämättä, nousematta alta elon valheyön, hyvitystä puuttuvaisna palkkiosta päivätyön.

Ruha, ruumen, muta musta, alin kerta, sakka maan pintahan ei päässyt, painui pohjahan se aina vaan, aina syvää syvemälle saastahan ja pimeään, mist' ei valkeutta kohti ylös päässyt yksikään.

Vuosisata vuosisataan vieri, vaihtui aina näin. Köyhälistö kohdaltansa vaan ei päässyt eteenpäin. Heiltä puuttui pontevuutta sekä itsetajuntaa, rohkeutta, rakkautta, veljeyttä vakavaa.

Velttouden, vihan kyynpä nälkä siitti sydämiin, kyyn, mi myrkkyykäärmeheksi kasvoi kiinni ihmisiin, turti tarmon, tahdon tappoi, sydämistä hyvän vei. Yhteisvoimaa vailla täällä mitään aikaansaada ei.

Mutta sentään siellä, täällä sykki sydän ehyt myös, niinkuin päre pihhtielen taikka lyhty syksy-yössä, sytti tulta toisihinkin, tulta toivon tuhkaan loi, nosti aatteen: veljeshengen, heikon voiman ilmi toi.

Köyhälistö nousi, nosti aatelipun liehumaan: Oikeutta! Veljeyttä! Tasa-arvo päälle maan! Joukko lipun ympärillä laajeni ja taajeni, väkivallan, vaivan alta kansalauma heräsi.

Vuosisatoin aamu alkoi. Nyt on viittoeltu tie. Sitä käydä! - käsky kuuluu. Matkan päässä hyvä lie. Ken ei tunne rakkautta, veljeyttä povessaan, hän ei pysty meidän työhön eikä myöskään voittamaan.

Oikealla asehella tosivoitto voitetaan, Siispä kukin kunnollisna käyköhönkin toimimaan. Valtahalu, valhe, vilppi sydämistä väistyköön. Oikeutta itsestensä kukin ensin etsiköön.

Sitten muista! Muistakaatte! Näin me käymme voittohon. Innon laulut, toivon laulut kautta maailman soikohon. KÖYHÄN ÄÄNI KUULUVILLE! HORNAN YÖHÖN VALKEUS! SITÄ VAATII KÖYHÄLISTÖ, JUMALA JA OIKEUS.

Lähde: Kössi Kaatra, Alhaisolauluja, 1978.

Hannu Kautto

aivan liian paljon toimijoita, jotka eivät kanna huolta mitoituksista ja jotka myös vastustivat sitä, että mitoituksista määrättäisiin laissa. Osa mitoitusten vastustajista myöntää vanhustenhuollon heikon tilan ja olisi valmis mitoitusten nostoon, mikäli valtio olisi vastannut lisääntyneistä kustannuksista.

Kuntapäättäjät voivat kuitenkin vaikuttaa vanhustenhuollon tasoon ilman lakiakin antamalla hoitoon riittävät resurssit. Joissain paikoissa nämä asiat on hoidettu jo kuntoon, mutta aivan liian paljon on kuitenkin vielä paikko-

ja, joissa asiat eivät näin ole. Ilman ulkoa tulevaa ohjausta ja pakkoa ne eivät valitettavasti tulekaan kuntoon. - Nyt syntyneellä vanhushpalvelulailla ommeltiin taas sille kuuluisalle sadun keisarille uudet vaatteet. Täytyy vain toivoa, että kuntapäättäjiltä löytyy se rohkeus ja vastuu, jota kaikilta ministereiltä ja kansanedustajilta ei nyt tässä tilanteessa löytnyt. Vanhukset ja heidän hoitajansa odottavat nyt kuntapäättäjiltä puheiden sijaan tekoja, toteaa puheenjohtaja Paavola.

SuPerin nettisivulta 14.12.-12

Leikataan, leikataan – mutta miksi?

Lokakuun lopulla Helsingin Sanomissa kysyttiin, miksi aina pitää leikata. Suorastaan riemusta kiljuen puolensivun otsikko huuti tutkivan journalismin ilosanomaa, mutta toisin kävi. Artikkelit sortui tavanomaisiin latteuksiin. Se ei kyennyt vastaamaan asettamaan kysymykseen. Jutussa sanottiin, että ennen kaikki oli paremmin, on pötyä. Jos tästä uskosta luovutaan, hyvinvointi lisääntyy tulevaisuudessa ihan itsestään!

Leikkauksia

Artikkelissa väitettiin, että julkiset palvelut sairastavat "Baumolin tautia", jonka vuoksi julkiset kustannukset kasvavat muita kustannuksia nopeammin. Sitä Baumol ei väittänyt, vaikka hänen ajatuksensa on muuten tyystin idioottimainen. Se väittää, että jos tuottavuus ja palkat kasvavat useilla talouden aloilla, joudutaan palkkoja nostamaan myös aloilla, joilla tuottavuus ei ole kasvanut. Tämän teorian virhe on siinä, että tuottavuus ja palkat ovat toisistaan riippumattomia. Työnantajat huolehtivat tuottavuudesta ja ay-liike palkoista.

Tuottavuus kasvoi 80-luvulla keskimäärin 5,0 % vuodessa, mutta tuotannon ja pääomien viennin vuoksi 2000-luvulla tuottavuus kasvoi enää 2,2 % vuodessa. Romahtaneen tuotannon, tuottavuuden ja pääomien viennin sekä niistä aiheutuneen työttömyyden seurauksena ay-liike on vajonnut syvään apatiaan. Työnantajat vievät ay-liikettä kuin pussia narussa.

Siksi jo vuonna 2011 noin 1,3 miljoonan palkansaajan vuosipalkoista oli puolet pois. Heiltä puuttui yli puolet normaalista työajasta ja niiden palkat sekä vastaavat verot, tel- ja sotumaksut. Nämä päätöksiä tehtiin tienasivat vuodessa keskimäärin 8 658 euroa – 722 euroa kuukaudessa!

Vuonna 1990 ulkomaisen työn osuus lopputuotteiden valmistuksessa oli 24 %, mutta tavaroiden yli rajojen tapahtuvan vapaan liikumisen vuoksi vuonna 2011 ulkomaisen työn osuus oli 41 %. Tuona aikana bkt kasvoi lähes 1,2 kertaiseksi, mutta tuonti yli 2,6 kertaiseksi.

Vuodesta 1990 tuonnin hurja kasvu, tuotannon ja tuottavuuden lasku leikkasivat työllisyydestä 320 000 täyttä työvuotta, joka on henkeä kohti 1765 työtuntia. Ne ovat henkilötyövuosia, jotka nostivat (1990 työttömiä oli 200 000) työn puutteen 540 000 työvuoteen. Sen lisäksi tulee työläisten määrän kasvu, joka nostaa työn puutteen ainakin 650 000 täyteen työvuoteen. Työn puute on kolminker-

taistunut siitäkin huolimatta, että 90-luvun alussa yritys- ja pääomaverot alennettiin puoleen ja osinkovero poistettiin kokonaan. Näiden lisäksi 2000-luvulla on leikattu nollaan asti varallisuusvero ja yritysten kelamaksut.

Rinnan tämän kurjuuden lisäyksen kanssa vuoden 1990 jälkeen on leikattu suurituloisten verot. Niiden seurauksena vuonna 2010 todellinen kokonaisveroaste oli 35,2 %. Veroasteen jyrkkä lasku salattiin väittämällä kolmenkymmenen vuoden jälkeen tel-maksuja veroksi. Tel-maksuilla ei ole eikä ole koskaan ollut mitään tekemistä verojen kanssa. Ne ovat palkansaajan ja vakuutusyhtiöiden välinen asia. Nimittämällä tel-maksuja veroksi, veroaste saatiin keinotekoisesti nousemaan takaisin yli 44 prosenttiin.

Yritysten verohelpotukset eivät siis ole tuoneet työllisyyttä. On käynyt päinvastoin. Suurpääoman helminen ei ole loppunut tähän. Se jatkuu kaikilla alueilla.

Viime vuonna luonnollisten henkilöiden tuloveroaste laski kaikissa veroluokissa. Alle 35 000 euron tuloluokissa tuloveroaste laski 0,7 prosenttiyksikköä, vuodessa keskimäärin 124 euroa/henkilö. Viidessä korkeampien tulojen luokissa veroaste laski 1,1–3,0 prosenttiyksikköä, vuodessa keskimäärin 438–6273 euroa/henkilö, mutta korkeimmassa tuloluokassa veroaste laski 4,0 prosenttiyksikköä, vuodessa keskimäärin 33 297 euroa/henkilö. Tämä on uskomattoman raakaa peliä.

Yhteen laskien eri tuloluokkien tuloverohelpotusten vuoksi julkinen talous menetti viime vuonna verotuloja 1,45 miljardia euroa. Tämä politiikka väistämättä johtaa ahdinkoon, jossa hallitus ilmoittaa, että nyt on "pakko" nostaa välillisiä veroja. Hallitus varmasti luottaa siihen, että kansan nälkävyössä on vielä reikiä, kiristämisen varaa. Se uskoo ja luottaa siihen, että kansa tyytyy ja alistuu suuremmin purnaamatta.

Hallitus uskoo, että sen politiikka toimii myös jatkossa. Ensimmäi-

kataan salakavalasti suurten tulojen verotusta julkeasti ja julmasti, sen jälkeen pitää leikata menoja, että jatkossa rahat riittäisivät myös yritysten ja suurituloisten jatkuviin verohelpotuksiin. Menoja on leikattava lisää myös jatkuvan työn työtuntien vähenemisen vuoksi.

Näköpiirissä olevan kurjuuden lisääntyminen lisää kansan stressiä ja alkoholin kulutusta, jotka julkisten työllisyyden ja palvelujen heikentymisen kanssa leikkaavat elinmahdollisuuksia. Yhdessä ne kiistatta lyhentävät väestön elinikää eikä tulevaisuudessa väestö ikäänny vaan nuorenee!

Hyvinvointi voi lisääntyä myös tulevaisuudessa, jos luovutaan uskosta, että ennen kaikki oli paremmin. Moinen väite on pöyristyttävä, sillä pelkkä usko ei ole koskaan riittänyt.

Väestö – ikääntykö?

Pöyristyttävä väite on myös väestöennuste, mutta sitäkin pöyristyttävämpää on se, että siihen kaikki kritiikittä uskovat.

Tilastokeskuksen uuden 28.9.2012 ennusteen mukaan kaudella 2010 – 2055 yli 64 vuotiaiden määrä kasvaa huikkaan 1 688 462 eli 17,6 prosentista 28,5 prosenttiin väestöstä. Itse asiassa uusi ennuste on sama kuin aikaisempi vuoden 2009 ennuste, joka jo haiskahti älyttömältä. Uudessa ennusteessa on säilynyt sama vanha tunkkaisuus.

Ennusteen mukaan vuoteen 2055 kuolleisuus laskee jyrkästi. Se jo tiedetään, että kaudella 1976–90 kantaväestölle syntyi 959 991 ja maahan muuttajille 58 186 lasta. Että ennuste toteutuisi, heistä jokaisen 1 018 177 pitäisi olla elossa 2055. Lisäksi 80 vuotta täyttäneitä pitäisi olla nykyiseen verran 2,5-kertainen määrä 680 584.

Vuonna 2010 maassa ja elossa oli 65–70 vuotiaita 56,8 prosenttia ikäkuokistaan. Ennusteen mukaan vuonna 2025 pitäisi vastavan luvun olla 80,4 prosenttia, mutta vuonna 2040 ja siitä eteenpäin aina iankaikkisuuteen asti täydet 100 prosenttia. Ennusteen mukaan näyttää siis siltä, että kuolleisuus laskee niin jyrkästi, että vuonna 1961 ja sen jälkeen syntyneet eivät kuole eivätkä poistu maasta ennen 79 vuoden ikää. Sen vuoksi myös 80 ja sitä vanhempien määrä kasvaisi jyrkästi.

Syntyvyys on vuoden 1950 jälkeen alentunut puoleen ja maastamuutto on ollut hurjaa. Mutta vaikka kuolleisuus ja maastamuutto laskisivat tuntuvasti, voi vuonna 2055 olla 65–70 vuotiaita 594 784 ja lisäksi 80 vuotta täyttäneitä 305 671 joten 65 vuotta täyttäneitä olisi vain 900 455. Tällä perusteella virallisessa ennusteessa olisi haamuja 788 007.

Eläkevakuutusyhtiöt ja niiden jatkuvasti kasvavista eläkerahoista hyötyvät ovat markkinoineet väestön ikääntymistä iät ja ajat. Perusteena ovat olleet vakuutusmateriaaliksi. Että rahastojen kasvattamiseen saataisiin vauhtia, niin nyt suurilla kansainvälisillä foorumeilla on sitouduttu väestön ikääntymisen vakuutteluun. Näin valtion virallisessa laitoksessa, Tilastokeskuksessa tehdystä ennusteesta on tullut virallinen totuus, jotka kaikkien on uskottava. kansainvälinen linja

ditaan lääkekorvauksista luopumista ja toisaalla työeläkemaksujen rajuja korottamista.

Jos väestö todella ikääntyisi, julkiset menot luontaisesti lisääntyisivät, joten tuloja pitäisi lisätä. Rahasta ei ole puutetta, mutta se on vain harvojen hallussa, joten heidätkin olisi saatava mukaan pahoinvoinnin torjumiseen. Mutta ei, nyt tehdään päinvastoin. Esimerkiksi vuoden 2011 henkilöiden tuloverotus laski alle 35000 euron tuloissa 0,7 prosenttiyksikköä, mutta viidessä

VÄESTÖKEHITYS 2010-2070

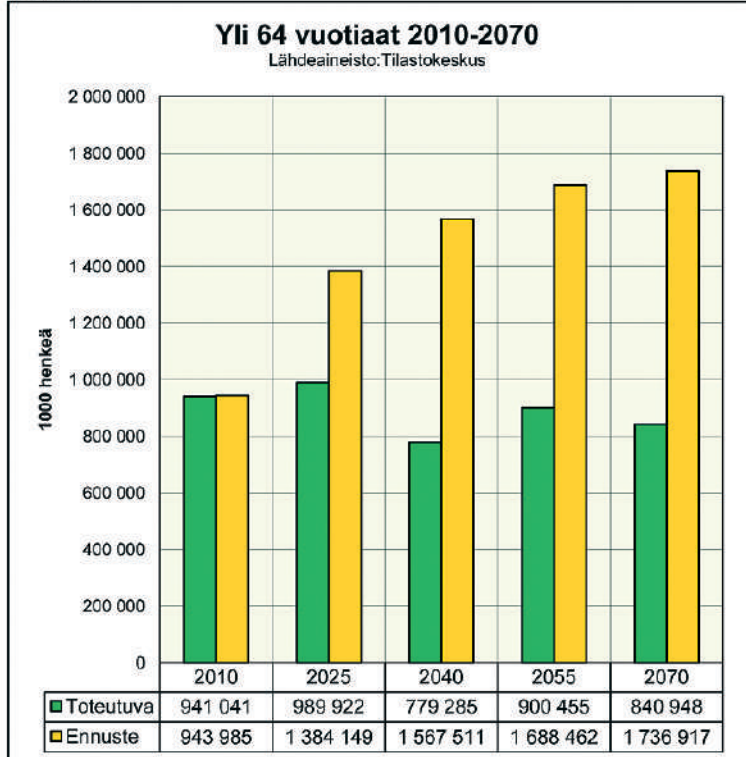
Elävänä syntyneet	Maassa vuonna	Yli 64 vuotiaat ¹		Ennusteessa liikaa		
		Toteutuva ²	Ennuste ³	henkeä	%	
1916-45	2 389 335	2010	941 041	943 985	2 944	0,3
1946-60	1 403 821	2025	989 922	1 384 149	394 227	39,8
1961-75	1 069 572	2040	779 285	1 567 511	788 226	101,1
1976-90	959 991	2055	900 455	1 688 462	788 007	87,5
1991-05	900 603	2070	840 948	1 736 917	895 969	106,5

¹ Syntyneistä kuolleet ja maasta muuttaneet.

² Toteutuvista arvio Kai Kontturin

³ Tilastokeskus 28.9.2012. Ennuste vuodesta 2070 arvio Kai Kontturin.

Kaavio

Ennuste yli 64 vuotiaista vuonna 2055

Kausi	Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Ikä	2055	Elossa	2010
1946-75	30 v.	2 473 393	82 446	1 787 108	80-	686 285	27,7 %	10,2 %
1976-90	15 v.	959 991	63 999	0	65-79	959 991	100,0 %	56,8 %
1980-90	mamu	42 186	3 835	0	65-79	42 186	100,0 %	-
1946-90	45 v.	3 491 570	76 297	1 787 108	65-110	1 688 462	48,4 %	25,3 %

* Arvio Kai Kontturi

Huom.! (1) Tilastokeskuksen ennusteen mukaan vuoden 1960 jälkeen syntyneistä kukaan ei kuole eikä muuta pois maasta ennen 80 vuoden ikää. (2) Maahanmuuttajat ovat nuoria työikäisiä, joista harvat ikänsä ja paluunmuuton vuoksi saavuttavat Suomessa 65 vuoden ikää.

edellyttää, että väestön ikääntymistä ei saa aliarvioida eikä edes yrittää arvioida oikein, joten nyt ikääntymisen yliarvioidaan ja ronskisti.

Ennusteet ovat aina ennusteita. Niistä ei kunnian kukko laula Tilastokeskukselle. Vuodesta 1934 tehdystä väestöennusteesta ovat kaikki totaalisesti epäonnistuneet. Ennen sillä ei ollut väliä, mutta nyt, kun se eläkelakien muutosten vuoksi palvelee suoraan suurpääoman tarpeita, tilanne on toinen. Siksi kukaan ei uskalla asettaa ennusteita kyseenalaisiksi, vaikka ne ohjaavat sosiaalili- ja eläke- sekä terveyden- ja sairaanhoidon politiikkaa.

Väestön ikääntymisen perusteella kaikki kynnelle kykenevät vaativat uusia leikkauksia, kuntien yhdistämistä muutamiksi vahvoiksi peruskunniksi, jotka ylläpitäisivät vain muutamia toimivia, kilpailukykyisiä ja laadukkaita terveysasemia, vanhustentaloja, -koteja ja -hoitolaitoksia. Lisäksi yhtäällä vaa-

korkeammassa tuloluokassa se laski 1,1–3,0 prosenttiyksikköä, mutta kuudennessa ylimmissä peräti 6,5 prosenttiyksikköä.

Kaikki nämä uusimmatkin ikääntymisennusteet ja niistä seuraavat leikkaukset lisäävät kansan stressiä ja mm. alkoholin kulutusta. Heikon ja heikkenevän työllisyyden, sekä julkisten palvelujen heikentyminen leikkaavat elinmahdollisuuksia ja lyhentävät väestön elinikää. Hyvinvointia ja kansanterveyttä on rakennettu luokkatietoisuuden työväenliikkeen voimalla. Nyt kun luokkatietoisuus on hävitetty, porvaristo uskalttaa ennustaa päätömiä ja ohjata siitä saatavat säästöt kapitalistien, Suuren Rahan kirstuihin!

Kai Kontturi

Työväenpolitiikkaa työkansan ja..

Uudenvuodentervehdykset 2013

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuri-työ ry
Kominform

Helsinki

Sodan ja Fasismien vastainen Työ ry hallitus

Timo Kangasmaa
 Timo Nieminen
 Juho Haavisto
 Esko Auervuolle
 Paavo Heikkinen

Helsinki

Raika Kontturi
 Kai Kontturi
 Heikki Männikkö
 Tarja Männikkö
 Hannele Salava
 Jaakko Ahvola
 Pertti Leino
 Timo Partanen
 Jaakko Pietiläinen
 Janne Rahikainen
 Miina Vuorinen
 Einari Rahikainen
 Pekka Tiainen
 Ville Rahikainen
 Liisa Paakkolanvaara
 Bertta Laine
 Ingrid Hämäläinen
 Veikko Väisänen
 Riitta Väisänen
 Senja Väisänen
 Paavo Heikkinen
 Kaarina Heikkinen
 Harri Jalo
 Eino Lindroos
 Simo Heikkinen
 Tuttu kaveri
 Marja Lahdenperä
 Taina Mäenpää
 Tapio Mäenpää
 Namu, Ansu ja Pörrö
 Antero Nummiranta
 Ari Kukkonen
 Irja Kukkonen
 Matti Laitinen
 Aarni Miettala
 Sakari Kuismin
 Tauno Wallendahr
 Sirpa Mittilä
 Matti Orava

Reijo Katajaranta
 Rosa-Maria Keskiavaara
 Ilmari Ekonen
 Heikki Sipilä

Espoo

Hannu Kautto
 Tommi Lievemaa
 Johan Bäckman
 Susanna Pirnes
 Reijo Rytönen

Espoo, Otaniemi

Jaakko Laurikainen
 Jaana Nurmi
 Helene Rönning
 Pekka Sievänen
 Heikki Männikkö
 Matti Suominen
 Eero Halonen
 Katariina Nurminen
 Paavo & Elvis
 Nelli & Mishka
 Haagan flikka
 Jaakko Muilu
 Katja Sissi
 Elina Kämppi
 Punapaita

Vantaa

Eira Kärki
 Marja-Liisa Juvonen
 Heikki Uusimäki
 Juha Kärki
 Ulla Hämäläinen
 Unto Nikula
 Jouko Nevalainen
 Anita Nevalainen
 Janne
 Anna Nevalainen
 Tempa
 Mirtsu
 Maripach
 Vili
 Beda Lampila
 Mari Vainikka

Tuusula

Markku Nieminen

Esa Koivisto
 J. Koivisto
 Sirpa Koivisto
 Esko Koivisto
 Ossi Keränen
 Heimo Hulkkonen
 Sairanen

Porvoo

Yrjö Nieminen
 Hannu Hämäläinen
 Teresia Wahrman
 Vera Wahrman
 Matti Wahrman
 Saga Wahrman
 Anneli Johansson
 Heikki Leinonen

Risto Hohentahl
 Minttu
 Pekka

Raisio

Matti Järvinen
 Rauha Helenius
 Soile Lahti
 Esa Haaristo
 Timo Lehtimäki
 Nadja Järvinen
 Raimo Lehtimäki
 Jukka Kaunas
 Duunari
 Anja

Jeppe
 Olli Nordling
 Ville Mäkinen

Vaasa

Lauri Rintala

Oulu

Paavo Junttila
 Saara Lehtomaa

Hämeenkyrö

Marja Kangasniemi
 Jorma Kangasniemi

ASBESTKAMP 85.

Waino Pietikäinen
 Hannu Kukkonen
 Riitta Vainionpää
 Reijo Karttunen
 Aune Jakola
 Reino Halttu
 Mats Nordlund
 Ritva Toimi
 Eija Tolonen
 Arvo Keiskander
 Pentti Katainen
 Kjell Bygdén
 Taina Tarvonen
 Mikko Anttila
 Heikki Häkkinen
 Heikki Rajamäki
 Maire Wilkman
 Anita Salvén
 Toivo Hakkarainen
 Rainer Andersson
 Merja Andersson
 Eero Saareinen
 Jorma Talikka
 Seppo Keränen

Raimo Järvelä
 Kalevi Wahrman
 Pekka Kokkinen
 Pirkko Nokkala
 Tuukka Wahrman
 Pertti Pitkänen
 Hannu Henttonen
 Aune Manelius
 Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti

Turku

Esko Luukkonen
 Anne Luukkonen
 Olavi Tirronen
 Ines Mäkilä
 Jarmo Vikman
 Markus Uutela
 Helena Tuomaala
 Seppo Sipilä
 Silja Mölkänen
 Risto Lajunen
 Kirsi Ruohomäki
 Reino Intovuori
 Galina Rintala
 Mauri Rintala
 Teuvo Turunen

Paimio

Ronja

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Nokia

Erno O.A. Laitinen
 Vuokko Servo
 Matti Viitanen

Ikaalinen

Mikael Asel

Tampere

Risto Koivula
 Vejas Koivula
 Zemya Koivula
 Martti Satri
 Matti Linna
 Aimo Minkkinen
 Antti Siika-aho

Pentti Mansikkamäki
 Kalle Toivola
 Kalevi Nurmi

Jämsänkoski

Reino Welling
 Mirja Welling
 Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
 Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Keväällä 2013 jyrkentyä kurjistumismme, mikäli annamme sen tapahtua. EI EK:n ajamille leikkauksille. Tukekaamme Ay-liikettä!

Pipsa ja Juhani Valo

Toivotan kaikille menestyksestä ja edistyksestä Uutta Vuotta 2013

Tommi Lievemaa

Kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme EU:ia ja uusliberalismia vastaan

Heikki Männikkö

..ympäristömme ehdoilla - STP

Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla

Taluskriisi ponnahtauslauta liittovaltioon?

EU onkin pankkitukiunioni

EU:n roolia pelkkänä pankkitukiunionina käsitteli Pekka Tiainen. "Suomen liittyessä EU:iin annettiin lupauksia hyvästä työllisyydestä. Tällä hetkellä meillä on 250 000 työtöntä ja ns. laaja työttömyys on 400 000, kun lasketaan työttömyyseläkeläiset ja toimenpiteiden piirissä olevat yms. Työkyvyttömyyseläkkeellä ihmisiä on 250 000 ja ulosotossa keskimäärin 300 000 ihmistä. Annettuja lupauksia työllisyydestä ei ole täytetty. Ainoa syy ei ole eurokriisi, joka on johtanut siihen, että EU:sta on tullut pankkitukiunioni. EU:ssa olemme nettomaksajia. Maksamme enemmän kuin saamme. Huikkeimmat summat, mitä menetämme, tulevat siitä, että olemme lisääntyvästi kotimaisen tuotannon sijaan siirtyneet tuontielintarvikkeiden varaan. Nyt uutta on se, että EU on valjastettu organisoimaan pankkitukia. Siinä piilee äärimmäisen suuri vaara, siihen miten yhteiskuntamme tuloja käytetään. Erittäin pienillä asioilla saataisiin hoidettua pahimpia työttömyysongelmia. Se edellyttäisi vain työllisyysrahoja lisää. Mutta jostain syystä tänä päivänä yhteiskunta ei ota vastuuta työllisyyden hoidosta".

Neljän V:n politiikkaa rajoitettava

Välttämättömyydestä rajoittaa kapitalistien itselleen luomia vapauksia puhui Reijo Katajanta: Talouspolitiikkaamme perustuu suuryritysten globaaliin käskyvaltaan, jota nimitetään mm. uusliberalismiksi. Itse nimesin sen neljän V:n politiikaksi, joka tulee neljästä kapitalistien itselleen luomasta "vapaaudesta", jotka hallitsevat EU:ssa. Pääomien vapaa liikkuvuus merkitsee, että tuotantolaitoksia ja voittoja voi siirrellä minne tahansa veroparatiiseihin kansan ja julkisen sektorin ulottumattomiin. Vastaläke tälle on pääomien liikutellun sääteily. Tavaroiden vapaa liikkuvuus merkitsee, että ulkomaiset teollisuus- ja maatalous-tuotteet voivat vapaasti syrjäyttää kotimaista tuotantoamme. On säädettävä tullirajat suojelemaan tuotantoamme. Työvoiman vapaa liikkuvuus antaa mahdollisuuden siirtää työvoimaa polkemaan palkkoja ja työehtoja. Ulkoa tulleille työntekijöille tulee taata samat palkka- ja työehdot kuin suomalaisillekin. Neljäs vapaus, palveluiden vapaa liikkuvuus näkyy mm. yksityisten lääkäriasemien liukumisena ulkomaasiin käsiin. Julkinen terveydenhoito ja sosiaalitoimi halutaan yksityistää, jotta rahapiirit pääsisivät jälleen uusille apajille". Tämä on torjuttava irtautumalla EU:sta

Kreikka on myyty

Georgios Tsakiroglou Kreikan tilanteesta: "Tänään puhutaan Kreikan velasta ja Kreikalle annetuista rahasta. Pankkeille osoitetaan miljardeja. Nämä rahat eivät mene Kreikkaan, vaan pankkeille ja sieltä buimerangina Saksalle ja muille maille, jotka tekevät niillä bisnestä. Tarkoituksena on tehdä niin suuri velka Kreikalle, että maa voidaan kaapata. Kreikkalaiset elävät nyt omista eläkekassoista, sosiaaliturvakassoista jne. Niiden tyhjennyttyä aletaan Kreikkaa jakaa erikoistaloustalouksien välillä. Tarkoituksena on viedä maan kaikki varat, esim. Pohjois-Kreikassa on kultakaivokset. Kreikan tilanne on erittäin huono ja itsenäis-

Perinteisesti järjestävät EU:n- ja sodanvastaiset järjestöt Itsenäisyyspäivänä Helsingissä Kiasman aukiolla "mikki auki"- tilaisuuden. Yksimielisiä oltiin, että Suomi ei ole enää itsenäinen valtio. Nähtiin, että oman lainsäädäntövallan puuttuminen on perussy maamme taloudellisiin vaikeuksiin. Yhtä mieltä oltiin siitä, että on erottava EU:sta ja palautettava maamme itsenäisyys ja oma raha. Kuten viime itsenäisyyspäivänä, voitiin nytkin todeta, että taluskriisin suojassa Suomea hilataan kohti liittovaltiota. Avaussanoissaan Antti Pesonen totesi: "Tänä päivänä tulee muistuttaa suomalaisia, että EU-Suomi ei ole enää itsenäinen valtio, koska EU:n lainsäädäntö on jäsenmaiden lakien yläpuolella. EU-tuomioistuimet ovat jäsenmaiden tuomioistujia sitovia ja Suomi on luopunut omasta ulko- ja turvallisuuspolitiikastaan ja sitoutunut syvenevään liittovaltiokehitykseen. Tänään on myös päivä, jolloin katsotaan kohti uutta itsenäisyyttä. Tässä tilaisuudessa voi käyttää puheenvuoroja tästä asiasta ja Suomen tulevaisuudesta."

syys on mennyt. Hallitus on kriminaaliporukka, joka on myymässä Kreikkaa. Ei ole valhetta, että Ateenassa ja Tessalonikissa ihmisiä löytyy aamuisin kaduilta. Kaikki yksityisomaisuus on laitettu pankeille takuiksi. Kun se annetaan pois, kreikkalaisilta on viety viimeinenkin varallisuus. Sisäministerin mukaan 1.1.-13 kaduille tulee panssareilla aseistettuja palkkasotilaita estämään kriminaalisuutta. Kaikki on suunniteltu tarkasti. Kreikka-sanaa ei ole vuoden kuluttua, vaan ovat nämä vielä nimettömät erikoistaloustaloukset. Herätkää hyvät ihmiset."

EU ei ole rauhan projekti

Rauhan kysymyksestä puhui Lea Launokari: "Täällä on hienoja kyltejä, joissa lukee, että EU ei ole rauhan projekti. Tiainen äsken kertoi, että jos EU olisi rauhan projekti, meillä ei olisi nykyistä määrää työttömiä, -ulosottovaraassa tai ulosotopuolella olevia ihmisiä tai eriarvoisuutta talouspuolella. Norjan Nobel-komitea myönsi EU:lle Nobelin rauhan palkinnon. Se oli täydellinen rikos. Onneksi International Peace Bureau IPB kansainvälinen rauhanjärjestö järjestää su. 9.12.-12 Oslossa mielenosoituksen tätä vastaan. He vaativat, että näitä rauhan rahoja ei anneta EU:lle. Nythän maatamme ollaan viemässä kohti Natoa. Meille hankittiin Hornetit ja JASSM-risteilyohjukset sekä ollaan viemässä Islannin ilmavalvontaan. Tätä operaatiota sanotaan Pohjoismaiseksi yhteistyöksi. Pohjoismaista yhteistyötä on tehty vuosikymmeniä, mutta sen ei tarvitse olla sotilaallista yhteistyötä, jota ilmavalvontatoiminta on. Siinä on mukana kolme Nato-maata ja näin Suomi liitetään yhä syvemmin Natoon. Onko tämä muka se turvallisuuspolitiikka, jota me suomalaiset haluamme? Meidän turvallisuuspolitiikkamme on nojattava puolueet-

tomuuteen ja pysyttävä irti kaikista sotilasliitoista."

Eurokraattien vallankaappausyritys

EU:n liittovaltiohankkeen nykyvaiheesta puhui Juhani Tanski. EU-liittovaltio on murrosvaiheessa. Komission puheenjohtaja Barroso käytti äskettäin eurokraattien vallankaappauspuheenvuoron. Herä Barroso tämä komissaari on sitä mieltä, että eurokriisi voitetaan siirtämällä valta komissiolle. Enää ei olisi EU-parlamentin huijaus-demokratiaakaan ja kansallisilla valtioilla ei olisi budjettivaltaa. Hän käyttää vallankaappausuunnitelmista termejä "tiekartta ulos kriisistä", "luottamuksen palauttaminen yhteistyöhön". Hän ei sano sitä eurokraattien vallankaappaukseksi. Asiat mitä Barroso vaati, ovat seuraavat: (1) Siirtää vaiheittain kasvava osa budjettivallasta jäsenmaiden parlamenteilta komissiolle, (2) Nykyistä suurempi valta määrätä jäsenmaiden taloudesta, (3) Panna alulle euroalueen yhteinen komission hallitsema budjettitalous, johon liittyy oikeus veronkantoon ja velkaantumiseen, (4) Antaa komissiolle keinot euromaiden yhteisvastuualueella velanottoon eli ns. europondeihin ja (5) Uloittaa pankkeja koskeva valvonta- ja käytösveltuus yli koko rahaliiton. Jokainen ymmärtää, että nämä ovat mielettömiä vaatimuksia, jotka tulee haudata. Euroopan kansat ovat olleet vapaita vuosisatojen ajan, eivätkä ne tule tähän suostumaan."

On siirryttävä talouden säätelyyn

Heikki Männikkö uudesta talouspolitiikasta: "Joitain vuosia sitten arvioimme EU:n jälkeistä talouspolitiikka koordinoituksi markkinataloudeksi, jolla tarkoitimme keynesiläistä talouden säätelyä, jota meillä harjoitettiin aina 80-luvun lopul-

le. Tänään harjoitetaan uusliberalismia, joka tuli valtaan EU:n mukana. EU:n rakentaminen oli suuryritysten vallankumous. Irtaantuminen EU:sta, jossa palautamme talouspolitiikan uudelleen maaillemme sopivaksi säätelytaloudeksi, merkitsee myös vallankumousta. Keynesiläinen talouspolitiikka perustui valtioiden, myös Suomen, itsenäiseen lainsäädäntöön. Sen vakaa asema maailmassa perustui työväenliikkeen voimaan. Neuvostoliiton alasajo merkitsi silloisen talouspolitiikkamme ja itsenäisyytemme menettämistä. Kun palautamme itsenäisyyden ja kehitämme uuden talouspolitiikan, tulee se myös turvata. On estettävä kansainvälisen suurpääoman pääsy koskaan valtaan takaisin. Tällä hetkellä elintason alentaminen on yksi tekijä suuryritysten käytössä saada lisää kilpailukykyä. Ei voi olla ikuisesti mahdollista pitää ovea auki suuryrityksille, palauttaa tällainen käytäntö takaisin. Itsenäisyys tulee mahdolliseksi vasta, kun tietoinen kansa on valmis kaikin tavoin sitä turvaamaan."

Kieroilua koko EU-homma

Waino Pietikäinen puhui mm. vammaisten asiasta: "Toiminnanjohtajana 27 vuotta olen samaistunut sotainvalidit työvämmäisiin. Sota oli valtion savotta ja valtiovaltan tulisi pitää heistä huolta. Mikä on käytäntö? Isälmessa on hieno veljeskoti joillekin sotainvalideille. Vaasassa kulki äskettäin näkövammaisen sotainvalidi rullatuolissa vailan hoitoa. Meillä oli 200 000 sotainvalidia, kun sota päättyi. Tullessani Helsinkiin monet sotainvalidit ruiskuttivat morfiinia Kalliossa ja Kaivopuistossa. Ne jätettiin oman onnensa nojaan. Jouduin tämän kansa tekemisiin ollessani pääluottamusmiehenä Kone- ja Hississä. Ne alensi markalla sotainvalidi Laakson tuntipalkkaa. Hänellä oli jalka amputoitu. Neuvottelemalla sain

vähän takaisin. Nyt siitä enemmän puhutaan, kun heitä on vähän jäljellä. Kun olisi pitänyt jotain tehdä, ei tehty mitään. Tässä mainittiin Islannin ilmavalvonta. Käänsin Saksalaisesta lehdestä artikkelin. Kiinalaiset perustivat viime kesäkuussa Grönlantiin ison kaivoksen, jossa on 2000 ukkoa töissä. Mannerjään sulassa, tulevat rikkaudet esiin. EU on julistanut kauppasodan Kiinalle ja EU:ia ollaan puolustamassa Hornettien kanssa. Ei sanota rehellisesti, mistä siellä on kyse".

On nouseva puolustamaan Suomen luontoa

Luonnon puolustaminen on todellista isänmaallisuutta, totesi Hannele Salava: "Haluaisin nostaa esiin meidän kauniin Suomen luonnon kohtalon. Törkein esimerkki tällä hetkellä on Talvivaara. Mielestäni se jos mikä on palavaa isänmaan rakkautta, että me rakastetaan tätä pohjoista luontoa ja taistellaan sen puhtauden ja elinvoiman puolesta. Muutamia viikkoja sitten oli eduskuntatalon edessä Talvivaara-mielenosoitus. Pisti kerta kaikkiaan vihaksi kansanedustajien suhtautuminen. Ihmiset olivat matkustaneet aamuyöstä alkaen kaukaa Kainuusta tuomaan viestiä tänne eduskunnalle, että Kainuun luonto on pelastettava ja Talvivaaran kaivos on lopetettava kaikkine myrkyineen. Siellä oli kuuntelemassa kansanedustajia, jotka eivät tienneet yhtään mitään koko kysymyksestä. Edustajat Kainuusta, Keski-Suomesta ja Pohjois-Savosta seisovat änyttämässä jotain vastaan vihaisille ihmisille, joilla oli hengen hätä omasta kotiseudustaan ja mitään vakavasti otettavaa vastausta siellä ei saatu. Että näin vakavissa asioissa meidän tulisi koko kansan nousta puolustamaan Suomen luontoa".

Eurooppaministeri onkin prooagandaministeri

Loppupuheenvuorossaan Antti Pesonen totesi: Meille on kerrottu EU-jäsenyyden kustannuksista. Eurooppa-ministeri kertoi suomalaisten maksavan noin 100 euroa vuodessa, että Suomi pääsee EU:n markkinoille ja ihmiset voivat liikkua vapaasti. Lausunto tuo mieleen propagandaministerin, sillä ei vapaaseen liikkumiseen ja kaupankäyntiin tarvita EU-jäsenyyttä. ETA-sopimus takaa Norjalle, Islannille ja Lichtensteinille elintarvikekauppaa lukuunottamatta kaikki nämä oikeudet. Sveitsi, joka ei kuulu EU:iin eikä ETA-sopimukseen, on solminut erillissopimukset EU:n kanssa, jotka takaavat samat olosuhteet ihmisten liikkumiselle ja kaupankäynnille. Eurooppa-ministerin puheet ovat harhauttamista, koska ei voida olettaa hänen olevan näin tietämätön asioista. Viime vuonna maksoimme EU:lle tullitulot huomioiden yli 800 miljoonaa euroa enemmän, kuin sieltä anomalla saimme takaisin. Teemme parhaamme, että näistä jäsenmaksuista päästään eroon ja suomalaiset palauttavat joko kansanäänestysten kautta tai eduskunnan kokoonpanoa muuttamalla valtiollisen itsenäisyyden. Näissä merkeissä menemme kohti itsenäisyyttä. Kiitos osanottajille. Nähdään vuoden kuluttua, ellei Suomen valtiollisessa asemassa ehti tapahtua radikaaleja muutoksia.

Toimitti: Heikki Männikkö

70 vuotta sitten (9) Fasistien hyökkäys pysäytettiin Stalingradissa

Marraskuun alkupuolella Puna-armeija oli suorittanut vastahyökkäysvalmistelunsa loppuun. Materiaalin ja joukkojen keskittäminen tuli olla valmiina 15.11.-42 mennessä. Rintamien loppuneuvottelut, joissa tarkastettiin rintamajoukkojen valmius hyökkäykseen, pidettiin 3.-10.11.-42 (LounaisR 3.11, Donin R 4.11 ja Stalingradin R 10.11.). Näissä tilaisuuksissa kerrattiin kaikkien komentajien kanssa kysymykset mm. yhteistoiminnan järjestäminen tykistön, Psvoimien ja ilmavoimien kanssa vihollisen puolustuksen murttamisvaiheessa, sivustojen suojaaminen operaation aikana yms.

Fasisteilla ei ollut tietoa tulevasta vastahyökkäyksestä

Zukov ja Vasiljevski selostivat 13.11.-42 tarkennetun suunnitelman puolueen keskuskomitean, poliittisen toimikunnan ja päämajan istunnossa. Silloin voitiin todeta, että vihollisen joukkojen ryhmittäminen ei ollut viimeisten päivien aikana muuttunut. Fasistien 6.A ja 4.PsA yrittivät edelleen ankarissa taisteluissa murtaa kaupungin puolustusta. Fasistit olivat aloittaneet 11.11. uuden hyökkäyksen kaupunkia puolustavan Tsuikovin 62.A:aa vastaan onnistuen valtaamaan "Barrikadit"-tehtaan eteläosan ja etenemään sieltä Volgalle.

Puna-armeijalla ylivoima pääiskujen suunnilla

On mainittava, että fasistien ja Puna-armeijan voimat koko Stalingradin alueella olivat vastahyökkäyksen alla hyvin tasaväkiset. Mutta päämajan reservien sekä muualta siirrettyjen joukkojen turvin oli pääiskujen suunnille keskitetty huomattava ylivoima. Neuvostojohdon kokouksessa 13.11. voitiinkin todeta, että hyökkäysvalmistelut oli suoritettu loppuun ja LounaisR:n hyökkäys yhdessä Donin R:n kanssa alkoi varhain aamulla 19.11. ja Stalingradin R:n hyökkäys aamulla 20.11. Osa polttoaineista, ampumatarvikkeista yms. materiaaleista oli vielä matkalla, mutta voitiin pitää varmana niiden olevan perillä joukkoosastoissa 16.-17.11. mennessä.

Miten Rokossovski näki hyökkäyksen alkamisen?

Vastahyökkäys alkoi suunnitellusti aamulla 19.11 tykistövalmistelulla klo 05.00. Donin R:n komentaja seurasi sotaneuvoston jäsenen Teglegin ja kenraaleiden Kazakov, Rudenko ja Orel kanssa 65.A:n kaistalla sijaitsevalta etukomentopaikalta hyökkäyksen alkua. Alkamisajan kohdaksi oli ennustettu hyvä sää, mutta säätiiteijät olivat erehtyneet ja olikin sanka sumu. Kaikes-ta huolimatta annettiin määräykset hyökkäyksen aloittamiseksi. Mää-

rähtekellä tykit ja kranaatinheittimet avasivat tulivalmistelun. Vähän ajan kuluttua oikealta kuuluva jylinä ilmoitti myös LounaisR:n avanneen tulivalmistelunsa. Suunnitelman mukaisia ilmavoimien massaiskuja ei voitu sumun vuoksi käyttää. Rokossovski antoi Rudenkolle luvan käyttää lentokoneita yksittäin ja pareittain, mistä tehtävistä ilmavoimat suoriutuivat hyvin. Viholliskoneita ei näkynyt. Räjähdyksen äänen siirtyminen kauemmaksi paljasti tulensiirron hetken tulleen. Samalla hetkellä sumusta kuului voimakas uraa-huuto sekä panssareiden telaketjujen kalske, mikä ilmoitti jalkaväen hyökkäyksen lähteneen käyntiin. Hetken kuluttua kuului kautta rintaman, miten vihollisen konekiväärit alkoivat ampua, mikä paljasti, että osa fasistien tulipesäkkeistä oli jäänyt tulivalmistelun aikana lamauttamatta. Tämän jälkeen sumusta alkoi kuitenkin kuulua yksittäisiä tykinlaukauksia. Tämä paljasti, että paikalle tuodaan suorasuuntaus-ammuntatykkeitä, joilla lamautetaan natsien konekivääripesäkkeitä. Varsinkin 65.A käytti ja kehitti tätä menetelmää. Vähitellen vihollistuli alkoi heiketä ja taistelun äänet kantautuivat kauemmaksi samalla kun sumu alkoi hälvetä. Vihollisen pääpuolustusvyöhyke alkoi säröillä.

LounaisR:n hyökkäys eteni Kalatsiin

LounaisR:n - ja Donin R:n joukot mursivat voimakkaalla iskulla Romaniaalaisten 3.A:n puolustuksen kahdella rintamakaistalla, 5.PsA Serafimovitsista lounaaseen ja 21.A sillanpäästä Kletsjakan luota. Vihollinen alkoi vetäytyä ja antautua vangeiksi. Romaniaalaisten joukkojen takana olevat saksalaiset yrittivät pysäyttää neuvostojoukkojen hyökkäyksen, mutta Puna-armeijan panssarivoimat (XXVI PsAK) torjuivat yrityksen. 21.A vastaan vihollinen lähetti reservejään olettaen sieltä tulevan Puna-armeijan pää-iskun. Mutta täälläkin panssaroidut joukot tuottivat viholliselle tappion. Neuvostojoukot tuhosivat kokonaan LounaisR:n edessä

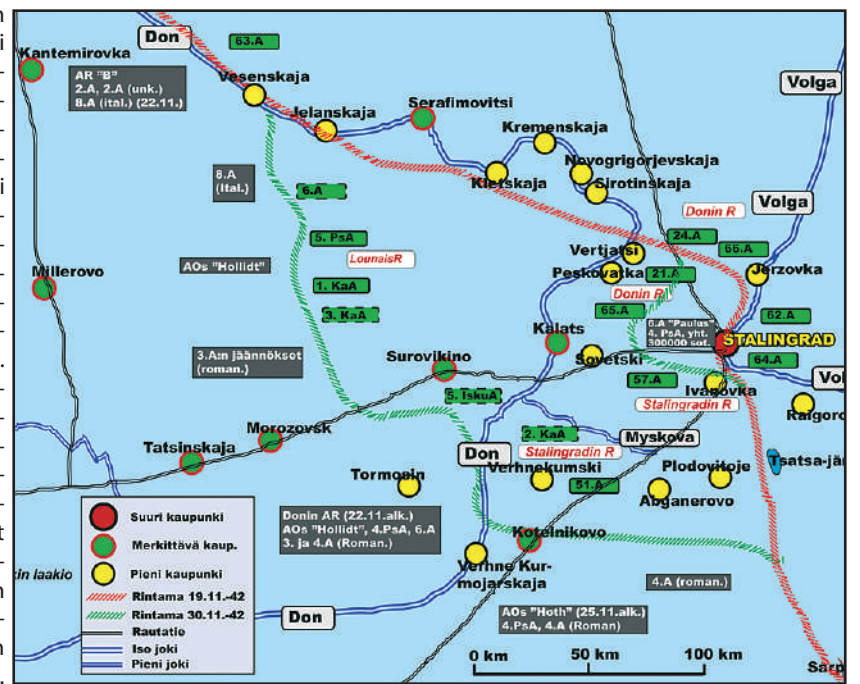
olevat romanialaisten 3.A:n sekä niiden pelastamiseksi lähetetyt saksalaiset ja etenivät nopeasti Kalatsin- Sovetskin suuntaan. Suunnitelman mukaisen 24.A:n hyökkäyksen, jonka tehtävänä oli estää 65.A:n ja 21.A:n hyökkäyksen kohteeksi joutuneen vihollisen vetäytyminen Donin itärannalle, natsien hyvin järjestetty puolustus kykeni torjumaan. 23.11. vasten yöllä everstiluutnantti Filippovin johtama XXVI PsAK karkijoukot valtasivat saksalaisilta Donin ylittävän sillan Kalatsin luona ja hyökkäsivät kaupunkiin. Taistelut kestivät koko yön. Fasistien puolustus murtui aamulla XXVI PsAK:n päävoimien saavuttua paikalle. 24.11. LounaisR:n 21.A ja 5.PsA ottivat Kalatsissa vangeiksi 30000 saksalaista sotamiestä, upseeria ja kenraalia.

Saartorengas sulkeutuu

Stalingradin rintama aloitti hyökkäyksen päivää myöhemmin 20.11.-42. Suunnitelman mukaisesti 51.A hyökkäsi lounaaseen Plodovitee-Abganerovo - suuntaan ulkoisen saartorengas muodostamiseksi. 57.A hyökkäsi Kalatsin suuntaan. Ivanovkan alueelta 64.A hyökkäsi luoteeseen ja tuki 57.A:n oikeaa sivustaa. Hyökkäyksen ensitunneilla romanialaisten ja saksalaisten puolustus saatiin murrettua. Yrittäen estää 57.A:n etenemisen Kalatsin suuntaan siirsi vihollinen sinne Stalingradin luota 16. ja 24.PsD:n, mutta ne myöhästyivät ja niiden voima oli liian pieni kestämään LounaisR:n ja Stalingradin R:n iskut. Ylitettyään Donin LounaisR:n IV PsAK ja Stalingradin R:n IV MekAK kohtasivat 23.11.-12 Sovetskin-Kalatsin alueella ja sulkivat vihollisen Stalingradin ryhmittymän saartorengas sisään Donin ja Volgan välisellä alueella.

Motin purkamisen osoitautui vaikeaksi tehtäväksi

Suunnitelman mukaan saartorengas sulkeutua jälkeen aloitettiin välittömästi saartettujen Pauluksen joukkojen pilkkominen pienempiin osiin niiden lopulliseksi tuhoamiseksi. LounaisR:n päävoimat 1.KaA ja 5.PsA jatkoivat hyökkäystä (21.A palautettiin Donin R:lle) länsi-lounaaseen laajentaakseen saartorengasta ulospäin. Stalingradin R jätti kolme armeijaa vahvistamaan kaupungin saartoa ja sen 51.A jatkoivat hyökkäystä lounaaseen laajentaakseen ulkoista saartorengasta. Saartorengasta kiristivät nyt Donin R:n 21., 65., 24. ja 66.A lännestä ja pohjoisesta, sekä etelästä ja idästä Stalingradin R:n 57., 64. ja 62.A. Päämaja kiirehti saartettujen vihollisen nopeaa tuhoamista, koska saartoon osallistuvia joukkoja olisi kipeästi tarvittu muualla. Saartettujen vihollisen tuhoaminen ei osoitautunut helpoksi tehtäväksi. 21.A ylitti Donin, mutta taistelut kävivät yhä kovemmiksi ja 65.A ei päässyt etenemään. 24.A:n hyökkäys pakotti vihollisen siirtämään voimia sen hyökkäyskaistalle ja sitten myös 66.A pääsi etenemään Volgan vartta pitkin kohti kaupunkia.

70 vuotta sitten käytiin Stalingradissa ratkaisevia taisteluja. Kuvassa näkyy rintamalinja juuri ennen vastahyökkäystä 19.11.-42 (pun. varjoviiva) ja 30.11.-42 (vihr. varjoviiva). Hyökkäys eteni suunnitellusti. Saartorengas suljettiin 23.11. Donin R:n 21., 65., 24. ja 66.A kiristivät saartorengasta pohjoisesta ja lännestä sekä Stalingradin R:n 57., 64. ja 62.A etelästä ja idästä. LounaisR:n 5.PsA ja 1.KaA laajensivat ulompaa saartorengasta Kantemirovkan-Millerovon suuntaan ja Stalingradin R:n 51.A Kotelnikovin suuntaan. Tilanne muuttui joulukuussa fasistien yrittäessä Kotelnikovin-Tormosinin suunnasta murtaa käytävää saartettujen fasistijoukkojen luokse. Stalingradin R sai vahennukseksi 2.KaA:n ja 5.IskuA:n. LounaisR:n hyökkäyssuunta käännettiin joulukuussa Tatsinskajan-Morozovskin suuntaan Mansteinin joukkojen selkään. Rintama sai avukseen uuden 3.KaA:n ja Voronezin rintaman 6.A:n. Ratkaisevia taisteluja käytiin mm. joulun ja uudenvuoden välillä -42. Puna-armeija kykeni tuhoamaan tieltään huomattavan osan vihollisjoukoista ja vuoden loppuun mennessä rintamalinja oli siirtynyt 200-250 km länteen ja lounaaseen.

Osa 65.A:sta pääsi ylittämään Donin ja sitten myös 24.A kykeni etenemään. Aivan marraskuun lopulla 28.-30.11 kykenivät 21.A ja 65.A valtaamaan Peskovatkan ja Vertjatskin.

Saartettujen vihollisjoukkojen määrä paljastui yli kaksinkertaiseksi

Marraskuun loppuun mennessä saartettujen vihollisjoukkojen maa-alue oli pienentynyt puoleen (1500 km²), mutta neuvostojoukkojen eteneminen vihollisen hyvin järjestetyn puolustuksen vuoksi kävi yhä vaikeammaksi. Vähitellen alkoi selvitä, että saartettujen vihollisryhmän vahvuus olikin 300000 sotilasta oletetun 90000 sijaan. Fasistit olivat saaneet huomattavasti oletettua enemmän täydennyksiä ja lukuisia erikois- ja apujoukkoja, joiden miehistöä voitiin käyttää taistelujoukkojen täydentämiseen. Saartetuilla oli paljon oletettua enemmän taistelukulustoa.

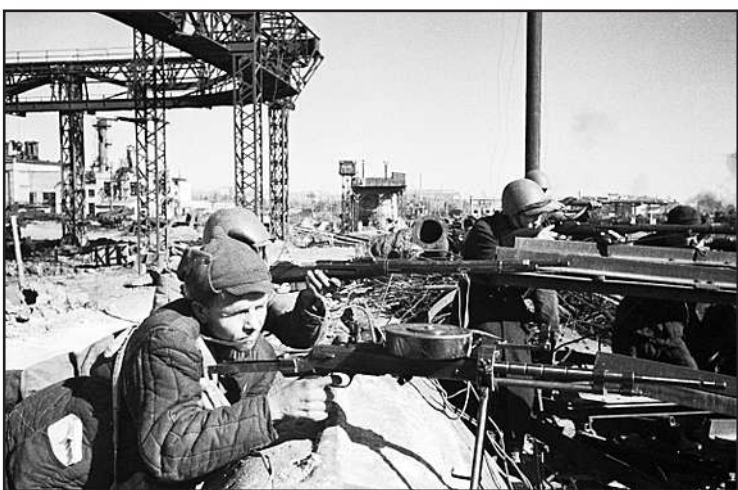
Hitleriläisten yritys vaukauttaa tilanne

Tärkein tehtävä oli nyt työntää ulkoinen saartorengas mahdollisimman kauas saartettua kaupungista. Hitler oli luvannut apua saartetuille joukoille, jotka siksi taistelivat jokaisesta asemasta. Siksi osa sisäisen saartorengas joukoista siirrettiin torjumaan fasistien yritystä murtaa käytävä saartetuille alueelle. Natsit muodostivat Donin armeijaryhmän (kenraalisotamarsalkka Manstein), jonka tuli vakiinnuttaa Stalingradin alueella puolustuslinja, jonka suojassa voitiin kuljettaa pois Kaukaasiasta armeijaryhmä A sekä avata käytävä saartettujen joukkojen kuljettamiseksi ulos motista. Manstein aikoi muodostaa tehtävää varten kaksi iskuryhmää Kotelnikovin ja Tormosinin alueelle. Fasisteilla oli puute reserveistä, joita kuljetettiin mm. Ranskasta sekä muilta Neuvostoliiton ja Saksan rintamilta. Pitkiä kuljetuksia

härätsivät tehokkaasti partisaanit, jotka tietoisina tilanteesta, suistivat raiteilta kymmeniä natsien joukkojenkuljetusjunia. Hitler kiirehti Mansteinia. Operaatio aloitettiin 12.12.-42 vain Kotelnikovin alueelta. Kolmessa päivässä Manstein eteni Kotelnikovosta rautatien suuntaa 45 km. Verhnekumskin alueella kehittyi ankara taistelu. Vasta paikalle saapuneen fasistien 17.PsD:n ja voimakkaiden ilmapommitusten jälkeen Puna-armeijan 51.A ja IVR-VAK vetäytyivät Myskovajoen taakse. Vihollinen pääsi 45-40 km päähen kaupungista.

Vihollinen joutui vetäytymään Kotelnikovosta

Huomattavat määrät voimia siirrettiin sisäiseltä saartorengasta torjumaan Kotelnikovin ja Tomosinin suunnalta tulevaa uhkaa. Operaatio saartettujen vihollisen tuhoamiseksi polki paikallaan. Motin purkamiseksi oli Donin- ja Stalingradin R:lle luvattu reservistä vahennukseksi 2.KaA. Samoihin aikoihin päämaja päätti muodostaa 5. IskuA:n, joka sijoitettiin Stalingradin R:lle sen ja LounaisR:n väliselle alueelle 5. PsA:n vasemmalle sivustalle. Tässä vaiheessa Vasiljevski neuvotteli päämajan kanssa, että marsilla oleva 2.KaA, jolla oli runsaasti panssarivaunuja ja tykistöä, ohjataan suoraan Mansteinin johtamaa armeijaryhmää vastaan. Pauluksen joukkojen ympärille kiedotun saartorengas puhdistaminen siirrettiin myöhäisempään ajankohtaan. Tämä oli tässä vaiheessa välttämätön toimenpide. Viivyttely olisi johtanut koko saartorengas suuriin vaikeuksiin. 2.KaA:n kaksi jv-divisioonaa ehtivät ryhmittäytyä Myskova joelle, jossa vihollinen pyrki murtaamaan neuvostojoukkojen puolustuksen. Natsit pääsivät 19.12.-

Kuvat Ria Novosti

Vielä marraskuun alussa vähän ennen vastahyökkäystä fasistit yrittivät voimalla murtaa Stalingradin puolustuksen. Kaupunkia puolusti Tsuikovin johtama 62.A. Vihollinen pääsi kolmessa kohdassa murtautamaan Volgan rantaan, mutta kaupunkia ei vallattu. 62.A pidätteli vihollista, että puna-armeija ehti valmistella 19.11.-42 alkaneen vastahyökkäyksen, joka siirsi aloitteen sodassa lopullisesti Neuvostoliitolle

Fasistien hyökkäys pysäytettiin Stalingradissa...

Jatkoa sivulta 12

42 paikoin joen pohjoisrannalle. Taistelua käytiin 2 päivää ja 23.12. Mansteinin joukot olivat 35-40 km päässä sisäisestä saartorenkasta, mutta 8.IIImaA:n tukemana ne pysäytettiin. Nyt 2.KaA sai aikaa ryhmittää joukkonsa lopullisesti. Puna-Armeija ryhtyi nyt hyökkäykseen. Vahvennetut 2.KaA ja 51.A aloitivat hyökkäyksen 24.12 ja 51.A:n joukot murtautuivat Romanianlaisten 4.A:n taisteluryhmyksen lävitse saartaakseen Kotelnikovon ryhmittymän etelästä käsin. Syntyneessä taistelussa fasistit menettivät Kotelnikovon 29.12.42. Fasistit vetäytyivät Kalmukian aron kautta länsi-lounaaseen. Romanianlaisten 4.A murskattiin lopullisesti. Fasistit kärsivät suuria tappioita samalla, kun ne heitettiin 150 km päähän.

Fasistit joutuivat vetäytymään myös Keski-Donin alueelta

Mansteinin joukkojen tuhoamiseen vaikuttivat suuresti myös keskinen Donin taistelut. Yöllä 14.12. tehdyn päätöksen mukaan panssariyhtymillä vahvennetut LounaisR:n 1. ja 3.KaA oli jaettu kahtia ja muodostettu 1. ja 3.KaA) ja 5.PsA saivat Voronezin R:n 6.A: tukemana tehtäväkseen työntää hajotettua vihollista Morozovskin ja Tormosinin suuntaan saarron purkamista yrittävän Mansteinin ryhmien selkään.

Operaatio alkoi 16.11. Hyökkäystä tukivat 17.IIImaA (S.A.Krasovski) ja 2.IIImaA (K.N.Smirnov). Taistelujen jatkuttua 5 päivää Italialaisten 8.A murskattiin ja vihollinen alkoi perääntyä epäjärjestyksessä. Puna-armeijan mekanisoidut armeijakunnat työntyivät vihollisen selustaan ja tuhosivat suoraan liikkeestä vetäytyviä viholliskolonnia. Hitleriläiset vastasivat hyökkäykseen siirtämällä paikalle joukot, jotka oli kerätty Mansteinin Tormosinin iskuryhmään, sekä kaikki vahvennukseksi saapuvat joukot. Natsit saivat muodostettua puolustuslinjan Tatsinskajan ja Morozovskin pohjoispuolelle ja Badanovin XXIV PsAK joutui vihollisen saartamaksi. Yksikkö taisteli neljän päivän ajan saarrettuna, mutta saatuaan luvan murtautui ulos vihollisen taisteluryhmyksen lävitse. Vihollinen teki kovaa vastarintaa ja Vasiljevski pyysi Stalingradin R:lta LounaisR:n vahvistukseksi 5.IskuA:n ja IIIKaRvAK:n tuhotakseen vihollisvoimat Surovokinon eteläpuolella. Päämaja hyväksyi esityksen. Kun Stalingradin A 29.12.-42 puhdisti Kotelnikovon fasisteista, annettiin lupa siirtää pyydetyt joukot Donin ylitse LounaisR:n tueksi. Kaksi päivää myöhemmin Tormosin ja sen lähialueet puhdistettiin fasisteista.

Sotaa kahdella rintamalla

Vastahyökkäyksen alla neuvostojohdon kokouksessa 13.11. Vasiljevski ja Zukov totesivat, että hyök-

käksen alettua syntyy tilanne, joka pakottaa saksalaiset siirtämään muilta alueilta joukkoja Stalingradin ja Kaukasian avuksi. Siksi tulee valmistella hyökkäys Rzevin ulkoneman hävittämiseksi. Päätettiin, että Kalinin R:n ja LänsiR:n joukot suorittavat operaation. Koska Stalingradin operaatio oli jo täysin valmisteltu, päätettiin, että Zukov siirtyy valmistelemaan hyökkäystä Rzevin ulkonemaa vastaan ja Vasiljevski hoitaa joukkojen koordinoimisen Stalingradin alueella. Fasisteilla oli huutava puute reservistä. Ohje operaatiosta annettiin rintamille 8.12. Kalinin R hyökkäsi Belyin eteläpuolelta (katso kuva KÄ 1/12), mursi vihollisen rintaman ja eteni kohti Sytsevaa. Mutta LänsiR ei kyennytään yhtymään Kalininin R:n joukkojen kanssa Rzevin saartamiseksi. Vihollinen oli arvannut Puna-armeijan suunnitelmat ja kyennyt vetämään alueelle voimia muilta kaistoilta. Tilanne vaikeutui, kun Kalininin R:n Solomatinin mek.ak jäi saarroksiin. Se taisteli saarroksissa kolme vuorokautta. Päämajan reservistä tuo-

Kuva: Ria Novosti

Taisteluja käytiin talo talolta ja kortteli kortteli. Tehtaat muodostuivat linnoituksiksi. Tykistöä ei voitu käyttää, koska rintamalinjat sijaitsivat usein vain kymmenien metrien päässä toisistaan

tu siperialaisten jv-ak mursi saarron ja Solomatinin ak vapautettiin motista. Keskeisenä syynä, että Rzevin ulkonemaa ei vielä kukaan kyettä tuhoamaan oli panssarivaunujen, tykistön ja kranaatinheitinten sekä ilma-aseen riittämättömyys. Operaatio täytti kuitenkin ensimmäisen tavoitteensa: estettiin vihollista siirtämästä tältä lohkolta voimia Stalingradiin ja lisäksi Rzevin-Vjazman ul-

koneman säilyttämiseksi natsit joutuivat siirtämään sinne neljä ps-divisioonaa ja yhden mt-divisioonan.

Kääne sodassa, aloite siirtyi lopullisesti Puna-armeijalle

Tammikuun -43 alkuun tultaessa LounaisR:n ja Stalingradin R:n iskut Kotelnikovon ja Morozovskin suunnalla sekä LänsiR:n ja Kalininin R:n toimet Rzevin ulkoneman luona tekivät lopullisesti tyhjiksi yritykset murtautua saarrettuun Stalingradiin ja ratkaisivat näin Pauluksen joukkojen kohtalon. Rintama Donin-Volgan alueella oli siirtynyt 200-250 km länteen ja vihollisen Kaukasian armeija oli joutunut tukalaan asemaan. Tässä vaiheessa alettiin paneutua talvisotatoimien jatkoon ja Pauluksen ryhmän lopulliseen tuhoamiseen. Aloite sodassa oli lopullisesti siirtynyt Puna-armeijalle.

Toimitti Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:

Marsalkka **Zukovin** muistelmat, Marsalkka **A.Vasilevski**: Elämäni työ, Marsalkka **K. Rokossovski**: Sotilaan velvollisuus, **APN**: Toisen maailmansodan aattona, **Albert Axel**: Stalin sodanjohtajana, **Grigori Deborin**: 30 vuotta suuresta voitosta

Pakistan feodalismien ja kapitalismin välimaastossa

Ahmad Shafiq osallistui 26.11-11 Helsingissä kommunistien kansainväliseen neuvottelukoukseen. Hän totesi, että meidän tulee luoda globaalisti vastavoima kapitalismille.

Pakistanin määrittäminen feodaaliyhteiskunnaksi on yksinkertaistavaa ja virheellistä, jos tarkastellaan tämän yhteiskunnan sosioekonomista perustaa.

Jo jonkin aikaa eräät Pakistanin ns. maalliset puolueet, erityisesti MQM, ovat esittäneet, että feodalismi on todellinen syy maan ahdinkoon ja sen poistaminen on ainoa ratkaisu Pakistanin koettelemuksiin. Näiden tahojen pyrkimys on lähinnä puolustaa pikkuporvarillista liiketoimintaa ja mafioso-kapitalismia, joihin heidän sosiaalinen ja taloudellinen voimansa nojaavat. Ex-vasemmistolaiset ja liberaali älymystö ovat analysoineet Pakistanin feodaaliseksi yhteiskunnaksi ja heidän ratkaisuesityksensä maan ongelmiin on jo vuosikymmeniä ollut kansallisen demokraattisen tai porvarillisen vallankumouksen toteuttaminen. Mutta viimeisten 65 vuoden aikana Pakistanin kapitalistinen eliitti ei ole kyennyt poista-

maan feodaalisia jäänteitä ja niihin liittyvää konservatiivista ajattelutapaa. Kaikki viittaa siihen, etteivät nykyiset hallitsevat luokat tai kriisisä oleva kapitalismi voi koskaan hävittää sitä, mitä ne kutsuvat feodaaliseksi suhteiksi.

Pakistanin määrittäminen feodaaliyhteiskunnaksi on kuitenkin yksinkertaistavaa ja virheellistä, jos tarkastellaan tämän yhteiskunnan sosioekonomista perustaa. Arvaamattomat ja kiihtyneet kapitalistiset suhteet ovat tunkeutuneet syvälle heikkokuntoisiin feodaalisiin rakenteisiin. Juuri niiden historiallisen myöhästymisen sekä Pakistanin kapitalismin hallitsevien luokkien taloudellisen ja teknologisen heikkouden takia ne eivät ole poistaneet feodaalisia jäänteitä, vaan ne ovat paradoksaalisesti sisällyttäneet feodaalisen aristokratian osaksi pahamaineista eliittiryhmää. Tämä on luonut sekamelskan, puoliksi kapitalistisen, puoliksi feodaalisen poliittisen talouden. Se on vääristänyt sosiaalista ja taloudellista infrastruktuuria sekä voimistanut ristiriitoja luoden kulttuurin, jolla on tuhoisia vaikutuksia tavallisille ihmisille.

Aasialainen tuotantotapa hidasti kehitystä

Klassinen feodalismi, joka oli osa historiallista kehitystä Euroopassa, ei koskaan ollut hallitseva yhteiskunnallinen järjestelmä Intian niemimaalla. Siellä vallitsi aasialainen tuotantotapa, joka tunnetaan myös aasialaisena mielivaltaana, despotismina. Tähän tuhansia vuosia vallinneeseen järjestelmään ei kuulunut laaja yksityinen maanomistus kuten oli asian laita eurooppalaisessa feodalismissa. Karl Marx kirjoitti eepissessä teoksessaan, Grundrisse: "Aasialaisessa tuotantomuodossa (ainakin pääosin) yksityisellä ei ole omaisuutta vaan ainoastaan hallussapito, oikea, todellinen hal-

tija, on yhteisö – siten omaisuus on ainoastaan yhteisöllistä maanomistusta. Aasialainen tuotantomuoto säilyi välttämättä itsepäisimmän ja pisimpään; omavarainen tuotantoympyrä, maatalouden ja manufaktuurien yhtenäisyys jne."

Ironista oli, että tämä yhteisön omavarainen järjestelmä eristi sen muusta nopeasta kehityksestä maailmassa ja välineet sekä tuotantomuoto pysyivät vanhentuneina. Jos tällä aasialaisella mielivallalla saavutettiinkin suhteellisen tasa-arvoinen yhteisö, sen eristäytyneisyys oli syynä sen alttiiksi lukemattomille ulkopuolisten hyökkäyksille. Kuitenkin suurin osa valloittajista oli suhteellisesti alemman kulttuurisen tason maista, minkä johdosta ne myöhemmin sulautuivat paikalliseen sivilisaatioon, joka pohjautui hedelmälliseen maahan, virtaaviin jokiin ja maatalouden rikkauteen.

Feodalismi brittien hallittavana

Britit olivat ensimmäinen hyökkääjä, joka ei sulautunut tähän kulttuuriin, koska he olivat käyneet läpi renessanssin ja teollisen vallankumouksen, mikä ei ainoastaan antanut heille teknologista ja sotilaallista etulyöntiasemaa, vaan myös korkeamman kulttuurisen tason. Britit istuttivat feodalismien keinoitekoisesti Intian niemimaalle, lähinnä lujittakseen siirtomaavaltansa hajota ja hallitse-poliittinen avulla sekä luodakseen brittivallalle kuu-liaisen paikallisen eliitin. Tämä prosessi alkoi lakiesityksellä "pysyvästä asutuksesta", joka esitettiin Bengalin parlamentille vuonna 1793 lordi Palmerstonin toimesta. Tämä politiikka levisi Bengalista läpi koko kolonisoidun niemimaan. Pakistanissa maanomistus ei ole periytynyt aristokratialle; Britit ovat palkinneet

heitä laajoilla maa-alueilla kiitoksena uskollisuudesta ja petollisesta toiminnasta kansan vapautusliikkeiden tukahduttamiseksi.

Pakistanin orastava porvaristo yritti heiveröisessä asemassaan ajaa läpi maatalousuudistusta ja muita kansallisen demokraattisen vallankumouksen tehtäviä. Imperialistit yrittivät kehittää Pakistania kapitalistisena valtiona kuten Etelä-Korea ja Taiwan, joissa teollinen vallankumous suoritettiin Yhdysvaltaisen kenraalin, Douglas MacArthurin, käskyvallan alaisena. Ayubin diktatuuri yritti toteuttaa maareformeja Robert McNamaran, Maailmanpankin tuolloisen johtajan ohjeiden mukaisesti. Nämä uudistukset epäonnistuivat surkeasti sekavien puoliksi feodaalisten rakenteiden poistamisessa. Radikaaleimmat uudistukset tulivat sen jälkeen kun Zulfikar Ali Bhutto nousi valtaan vuosien 1972-74 välillä. Vanha porvarillinen valtiokoneisto ei olisi kyennyt toteuttamaan näitä uudistuksia.

Feodaalinen eliitti onnistui – korruptoituneen byrokratian ummistaessa silmänsä - välttämään suuret pakkolunastukset, koska kapitalismi ei ollut myöskään kumottu. Mutta feodaalieliitti oli järkyttynyt ja paniikissa. UNDP:n vuoden 1981 raportin mukaan 96 prosenttia yli 100 eekkerin maanomistuksista oli saanut pankkien takauksen vuoteen 1974 mennessä. Feodaaliherrat investoivat kiinnitetyn pääoman avulla voimakkaasti teollisuuteen ja palvelualueille. Pseudo-maaherroista tuli pseudo-kapitalisteja. Jos tämä maaomaisuus pakkolunastettaisiin, pankkijärjestelmä romahtaisi.

Finanssikapitalismi heikentänyt viljelijöiden asemaa

Kapitalismin oloissa radikaaleinkaan maareformi ei voi koskaan

saada aikaan maatalouden vallankumousta tai kehittää täysin koneellistettua maatalous eikä paranna köyhien maattomien talonpoikien ahdinkoa. Useissa Intian osavaltioissa talonpojat, joille jaettiin maata Nehrun uudistuksissa, joutuivat nyt työskentelemään palkkatyöläisinä omalla maatilakullaan hirvittävässä olosuhteissa tavaranhankkijoiden hyväksi. Feodaalisen talouden vaihtokauppuksia ei ole olemassa missään Pakistanissa. Finanssipääoma on tunkeutunut maatalouden alalle, ja jopa Persianlahden valtioiden taantumuksellisilla vallanpitäjillä ja Saudi-Arabialla on tätä nykyä laajoja maanomistuksia Pakistanissa, jossa maatalouden palkkatyövoimaa riistetään ankarasti ja tuotteita toimitetaan sinne minne omistajat haluavat. Pienillä maatiloilla tuotantokustannukset ovat paljon korkeammat kuin markkinoilla tuotteiden myynnistä saadut laihat tuotot. Viljelijät ovat olleet pakotettuja myymään satonsa, joka on johtanut nälänhätään.

Kapitalistinen järjestelmä ei pysty ratkaisemaan maatalouden kysymystä. Kapitalistisen järjestelmän oma taloudellinen ahdinko pahentaa maatalouden – johon kapitalismi on tunkeutunut – katastrofia. Köyhät talonpojat murskataan yli sukupolvien ulottuvien valtavien velkataakkojen alle ja heidän elämänsä on yhtä helvettiä. Talonpoikien vapautuminen liittyy selkeästi proletariaatin johdolla käytävään taisteluun yhteiskunnan muuttamiseksi.

Shafiq Ahmad
Käännös:
Tommi Lievemaa

Kirjoittaja on Kreikassa asuva Pakistanin kommunistisen puolueen keskuskomitean jäsen

Lenin ja Suomen työväenvallankumous

Lenin totesi, että Venäjän proletariaatti turvaa Suomen tasavallalle täydellisen vapauden aina eroamisvapauteen saakka ja hankkii juuri sillä koko Venäjän proletariaatin asialle Suomen työväestön täydellisen luottamuksen ja toverillisen avun. Suomalaiset työläiset olivat Leninin mielestä venäläisiä parempia järjestäjiä, auttavat heitä siinä suhteessa ja vievät omalla tavallaan eteenpäin sosialistisen tasavallan perustamista.

Kirjeensä Lenin lopetti maalaamalla tulevaisuuden kuvan:

"Vallankumoukselliset voitot itse Venäjällä – rauhalliset järjestötyön saavutukset Suomessa näiden voittojen suojassa – Venäjän työväestön siirtyminen vallankumouksellisten järjestötehtävien täyttämiseen uusissa mittasuhteissa – vallan valtaaminen proletariaatin ja köyhimpien väestökerrosten käsiin – sosialistisen vallankumouksen edistämisen ja kehittäminen lännessä – tämä on se tie, joka johtaa meidät rauhaan ja sosialismiin." (sama)

Lenin ja bolševikit elättivät vuodenvaihteessa 1917-18 toiveita pikaisesta maailmanvallankumouksesta. Silloin maailman sosialistisen neuvostotasavallan johtoon olisivat asettuneet edistyneimmät maat: Saksa, Britannia, Ranska... Venäjä olisi jäänyt sosialistisessa mielessä jälkijoukoksi. Tällainen oli maailmankatsomus bolševikeilla, kun Leninin johtama kansankomissaarien neuvosto tun-

Kolmannessa "Kirjeessä kaukaa" Sveitsistä 24.3.1917 Lenin muistutti, että aivan Pietarin vieressä oli eräs kaikkein kehittyneimmistä todella tasavaltalaisista maista, Suomi. Hänen mukaansa Suomi oli vuosien 1905-1917 välisenä aikana kehittänyt Venäjällä käytyjen taistelujen suojassa demokratiaa suhteellisen rauhallisesti ja vallannut kansan enemmistön sosialismin puolelle. (Lenin Teokset osa 23, s. 340)

nusti Suomen itsenäisyyden joulukuun viimeisenä päivänä vuonna 1917. Neuvostoliittoa ei vielä tuolloin ollut. Saksasta kaavailtiin sosialistisen maailmanjärjestelmän veturia.

Joulukuun 16. päivänä 1917 Pravdassa ja Izvestijassa julkaistussa artikkelissa Lenin vakuutti, ettei kansankomissaarien neuvosto ollut tehnyt toistaiseksi porvarillisenä pysyvää Suomen tasavaltaa vastaan mitään sellaista, mikä rajoittaisi Suomen kansan kansallisia oikeuksia ja kansallista riippumattomuutta. (26,345)

Samoihin aikoihin Lenin otti vastaan pohjoismaisen metallityöläisten valtuuskunnan, johon kuuluivat suomalaiset E.K. Louhikko ja Kustaa Rovio. Heiltä Lenin kyseli marraskuun suurlakosta. Louhikon mukaan Lenin oli todennut: "Huonosti teitte, kun lopetitte lakon. Sitä olisi pitänyt jatkaa, kunnes olisitte saaneet vallan käsiinne." Eikä hän ottanut kuuleviin korviinsa Rovion selittelyä asiasta. (E. K. Louhikko. Teimme vallankumousta. Helsinki. 1943, s.174)

Bolševikit pyrkivät autta-

maan Suomen vallankumousta mahdollisuuksiensa mukaan. Helmikuun 18. päivänä 1918 Lenin totesi: "Olemme tehneet voitavamme, auttaneet Suomen vallankumousta, mutta nyt emme voi." (26,509) Suomalaiset vallankumoukselliset olivat saaneet Leninin määräyksistä Neuvosto-Venäjältä leipäviljaa, sairaalajunanvaunuja, aseita. Ase-laiva oli tuonut Saksasta suojeluskuntalaisille aseita jo marraskuussa 1917.

Lenin korosti, että kunkin maan vallankumous oli kyseisen maan luokkaristiriitojen kärjistyksen tulosta ja sen kansan oli se suoritettava ilman ulkopuolisten puuttumista sen sisäisiin asioihin. Vallankumous ei ollut hänen mukaansa vientitavaraa. Sitä ei voinut siirtää väkivalloin pistinten nokassa maasta toiseen.

Maaliskuun ensimmäisenä päivänä 1918 Pietarissa solmittiin maailmanhistorian ensimmäinen kahden sosialistisen – Suomen ja Neuvosto-Venäjän – hallitusten välinen sopimus ystävyyden ja veljeyden lujittamisesta. Sen lähtökohdaksi oli työläisten kansainvälinen

solidaarisuus, molempien tasavaltajien itsenäisyys ja alueellinen koskemattomuus.

Vuoden kuluttua (19.3.1919) Lenin muisteli tämän Suomen punaisen hallituksen kanssa solmitun sopimuksen yhteydessä käytyjä keskusteluja. Hän sanoi kuulleen silloin melko puhtaasti sovinnisia vastaväitteitä neuvosto-osapuolen tekemien aluemyönnytysten takia. **"Siellä, nähkääs, on hyviä kalavesiä, mutta te annoitte ne pois."** Nämä olivat Leninin mielestä sen laatuista väitteitä, joiden johdosta hän totesi: "Kun kaaputtaa muutamien kommunistien pintaa, niin paljastuu isovenäläinen sovinnisti." Tätä vastaan tuli Leninin mielestä taistella. (29,177-178)

Huhti - toukokuussa 1918 Suomen vallankumousyritys murskattiin ja yllämainittu punainen valtiosopimus menetti merkityksensä. Punaisen valtiosopimuksen mukaan Suomi olisi ollut itse-

näinen sosialistinen tasavalta, jolla olisi ollut rauhanomaiset suhteet Neuvosto-Venäjään.

Lenin käytti esimerkkinä sitä, mitä oli nähtävissä Ukrainassa ja Suomessa: "Ennen kuulumattomia petomaisuuksia ja verilöylyjä." Kaikki tuo osoitti hänen mielestään, mitä työläisillä olisi edessään Venäjäläkin, elleivät he kykene puolustautumaan ja pysymään vallassa. Marraskuussa 1918 hän muistutti puheessaan yleisvenäläisen erityiskomission työtekijäin kokouksessa, että Suomen valkokaarti ei sumeillut ampuessaan työläisiä. (28,158)

Tuhannet suomalaiset punikit saivat poliittisen turvapaikan Neuvosto-Venäjältä. Suomalaiset punakaartilaiset taistelivat sittemmin neuvostovallan puolesta Venäjällä interventiojoukkoja ja valkokaartilaisia vastaan.

Aimo Minkkinen Lenin-museon johtaja Tampere

TIETEELLISEN SOCIALISMIN PUOLESTA

Tuo Leninin kehoitus on nykyisin entistäkin ajankohtaisempi, sillä nyt todella tarvittaisiin tieteellistä tutkimusta avaamaan kapitalismin luomia umpisolmuja ja samalla osoittamaan, että marxismi-leninismi ei ole missään suhteessa ristiriidassa tieteiden perustavaan laatuisten tulosten ja saavutusten kanssa. Ei puhuttakaan, että marxismi olisi kuollut ja vanhentunut ajatussuunta. Marxismi-leninismi ei tietenkään kykene kaikessa antamaan lopullisia totuuksia, koska totuus on usein likimääräistä ja tarkentuu ja täsmentyy sitä mukaa kun tiede ja edistys kehittyvät mallintamalla maailmaa suhteellisen oikein objektiivisuuteen pyrkien.

Kapitalismin lainomaisuusien tiedostamisessa ja nykykulttuurimme kritiikkinä marxilaisuus edelleen tarjoaa ylitämättömän teorian tieteelliset lainomaisuudet tiedostaen, käytäntöön sovellettavaksi meneistä virheistä oppien. Tieteellisen tiedon pääpiirteeseen kuuluu, että todistamista on sillä, joka myöntää eikä sillä joka kiistää. Tuon alkuun oikeusoppilaisen käsitteen periaatetta noudattaen minäkin olen valmis tunnustamaan jumalan olemassaolon, jos joku tosiaan kykenee iskemään selvät todisteet pöytään. Tässä vaiheessa kuitenkin voinee jo korostaa, että teologia -oppi olemattomasta, jonka toivottaisiin olevan - ei koskaan ole kyennyt täyttämään niitä vaatimuksia, joita tieteen tekemiselle tulisi asettaa. Tiede on luonteltaan avointa ja julkista. Se on kaikkein demokraattisin ajattelumalli, joka ei perustaisiin voi hyväksyä ilmeisiä järjenvastaisuuksia jonkinlaisina totuuksina.

Maailmankaikkeus on ääretön ja totuutta, joka yleensä on suhteellista ja jota kohti koko ajan lähestymme likimääräisesti siitä ehkä koskaan täysin tyhjen-

Sosialistisia aatteita on ollut kautta historian. Ennen Marxia ja Engelsia sosialistiset pyrintöt olivat luonteeltaan utooppisia, koska ne perustuivat haavemaailman korkeisiin ihanteisiin ilman, että olisi löydetty realistisia teitä käytännön sovellutuksiin. Tätä kehitystä valottaa mainiosti Engelsin kirjanen "Sosialismin kehittyminen utopiasta tieteeksi". Lenin totesi myöhemmin, että kaikkien tietösten sosialistien ja kommunistien on kehitettävä teorioita joka suuntaan ellemme halua jäädä jälkeen ajasta. Eli tänään on päivitettävä marxilaisuutta nykyaikaan sopivaksi uusien tietojen pohjalta.

Marxismi-leninismi kykenee antamaan yhtenäisteorian maailmasta ja yhteiskunnasta. Ellemme halua jäädä jälkeen ajasta, on meidän jatkuvasti päivitettävä marxilaista arviota nykymaailmasta. Tähän meillä on olemassa laaja suomenkielinen lähdeaineisto.

tävää tietoa saamatta. Tieto on kumulatiivista eli kasautuvaa ja etenee sitä mukaa kun tieteet edistyvät. Tämä kehityssuunta ei milloinkaan pääty. Samalla tämä merkitsee kaiken ennalta määrätyn, kaikenlaisen dogmaattisen ajattelun hylkäämistä. Koska lopullisia totuuksia ei läheskään aina saada (tyhjentävää tietoa eli absoluuttista totuutta saamme ainoastaan jostain pikku-seikoista), pitäisi ajattelun olla joustavaa ja ennakkoluulotonta; on oltava valmis omaksuma uutta tietoa järjen punnittavaksi. Tässä mielessä uskonnosuunnatkin on punnittu ja sisällöltään kevyiksi havaittu. Varmaan ajanlaskumme alussa on Jeesus-nimisiä henkilöitä ollut useampikin samoin kuin ristiin-

naulittuja vapahtajamessias kandidaateja. Minua vain hieman hämmästyttää esim. se, että Uuden testamentin päähenkilöllä Jeesuksella on voitu osoittaa yli kolmekymmentä samankaltaisuutta kiistatta aikaisemmin kirjoitettuun Krishna-taruun.

Tieteellisen sosialismin perustalta asiat ja ilmiöt tarkistetaan empiirisen kokeen ja dialektisen logiikan valossa. Vaikka tietomme on suhteellista, on pyrittävä mahdollisimman objektiiviseen lopputulokintaan, mihin tulee mukaan jotain pysyvää (esim jatkuvassa liikkeessä olevan materian eli aineen tunnustaminen kaiken olevaisen perustaksi) ja loputtomasti kasautuvaa tietoa, josta tulisi en-

nenmuuta ymmärtää kausaali- eli syysseuraussuhteet. Kaikki kehitys kulkee alemmasta korkeampaan dialektisten ristiriitojen kautta.

Thomas Kuhnin suosittu teos "Tieteellisten vallankumousten rakenne" antaa täysin virheellisen kuvan tieteen olemuksesta ja kehityksestä, sillä eihän vaikkapa Einstein millään muotoa kumonnut Newtonin klassista fysiikkaa, vaan yleisti sitä uudelle ajalle sopivammaksi teoriaksi. Tieteessä ei yleensä kumota vaan rakennetaan ja kasataan vanhalle, todistettavasti tarkistetulle perustalle uudet seikat huomioon ottaen jatkuvasti kehittyen likimääräistä totuutta saavuttaen. Totuus on yksi, ainoa ja jakamaton, jota kohti lähestymme likimääräisesti sitä koskaan, kuten on jo todettu täysin tyhjiin ammentamalla muutoin kuin jossain suhteellisen pienissä asioissa kuten vaikkapa vuosiluvuissa yms.

Mielestäni marxismi-leninismi kykenee antamaan yhtenäisteorian maailmasta ja yhteiskunnasta, jossa pakostakin -on se sitten oikein tai väärin- joudumme elämään. Ja vaikka mielelläni painottaisin tieteellisten pääpiirteiden tuntemista, en tietenkään ala väittäämään kaikkien ajatusten ja mielipiteiden olevan tieteellisiä. Kukaan ei koskaan voi tietää kaikkea kaikesta, eikä niin tarvitse ollakaan; riittää kun perusta -tässä tapauksessa historiallinen materialismi ja sen dialektismaterialistinen metodologia- osuu kohdalleen ja jonka pohjalta kykenet valtavan, jatkuvasti kasautuvan informaatiotulvan seasta paremmin erottamaan olennaisen epäolennaisesta.

Yksi syy maailman ja yhteiskunnan nykytilaan on se, että ihmisillä ei yksinkertaisesti ole oikeita tietoja asioiden korjaamiseen. Kapitalismiin sopii yhä tietyssä määrin muinaisen assassi-

inipäällikkö Hassan-ib-Sabban kuuluisa toteamus "Mikään ei ole totta, kaikki on sallittua". Neuvostoliitossa tuo lausahdus sai melkein muodon: Mikään ei taida olla sallittua, mutta kaikki tämä on kyllä totta. Tieteellisten periaatteiden tuntemiseen ei harjaannuteta, vaikka nimenomaan tiede tarjoaa luonteeltaan demokraattisinta ajattelu- ja päättelytoimintaa itseään korjaavana keskeyttämättömänä prosessina, joka tarkentuu ja täsmentyy, mutta joka ei pääty niin kauan kuin on itsestään ja ympäristöstään kiinnostuneita ihmisiä.

Sosialismia ja sitä seuraavaa kommunismissa halveerataan valamedioissa mennen tullen eikä oivalleta sitä tosiasiaa, että mikäli maaplaneetta halutaan säilyttää elinkelpoisena tuleville sukupolville, muutosten on alettava jo nyt; ja tänään kutsutaan kaikkia ajattelevia kapitalismin vastaiseen rintamaan, koska huomenna voi olla jo liian myöhäistä, ainakin mitä kärsimysten välttämiseen tulee, sillä ei ole olemassa muuta kuin tämä materialistinen maailma, joka Maan pinnalle elämänkin on synnyttänyt omien dialektisten lakien mukaan.

Puhutaan paljon yksilön uudistumisesta, tietoisuuden kohottamisesta, "henkisestä vallankumouksesta" eikä millään tunnuta ymmärtävän sitä tosiseikkaa, että saavuttaakseen pysyviä ja tuntevia muutoksia, on yhteiskunnan perusrakenteita muutettava oikeudenmukaisempaan suuntaan, jolloin uskonnolliset ja muut illusoriset kuvitelmat paremman voisivat hiljalleen vaipua unholaan ja tämänpuoleisuus voitaisi nimenomaan realisuudessaan ilman korvikekuvitelmia, joista lähes aina on enemmän haittaa kuin hyötyä.

Kai Leivo

Patsasteleva Viipuri

Viipurissa käydään parhaillaan keskustelua patsaista. Neuvostoajan jälkeä varastoihin siirrettyjä veistoksia halutaan nyt uudelleen kaupunkilaisten nähtäville ja suunnitteilla on jopa patsaspuisto. Viipuri haaveilee myös uusista muistomerkeistä, jotka valaisevat kaupungin traagisia vaiheita.

Leninin kotimuseo Viipurissa Talikkalan markkinatorin naapurina

Kalinin sai väistyä sotakunnian tieltä

Venäjän nykyinen pääministeri Dmitri Medvedev julisti Viipurin vuonna 2010 sotakunnan kaupungiksi muistona toisen maailmansodan tapahtumista. Kaupunki suunnittelee parhaillaan uutta sotakunnan monumenttia paikalle, jossa on vuosikymmenien ajan seissyt Neuvostoliiton edesmenneen presidentin Mihail Kalininin pronssi-patsas.

Kalininin veistos sai jo viime vuonna väistyä sotakunnan nimisä ja Viipurin kulttuurilautakunta pohtii parhaillaan sen uudelleensijoituspaikkaa. Yhdeksi luonnolliseksi kohteeksi on arvailtu Viipurin lähellä sijaitsevaa Kalininin kylää, joka suomalaiskaudella tunnettiin nimellä Tienhaara. Jotkut kaupunkilaiset ovat kuitenkin vaatineet Kalininin säilyttämistä Viipurin keskustassa, sillä monille hänen muistonsa yhtenä Neuvostoliiton rakastetuimmista johtajista on yhä tärkeä.

Vuosi 1918 ansaitsee muistonsa

Viipurissa käytiin veriset taistelut vuoden 1918 luokkasodassa. Valikoiset teurastivat kaupungissa satoja punaisia taistelijoita ja viattomia siviilejä. Vuoden 1918 tapahtumat muistetaan edelleen hyvin, mutta ne ovat jääneet vähemmälle huomiolle suomalaisessa työväenliikkeen historiankirjoituksessa.

Tapetuille punakaartilaisille omistettu muistomerkki sijaitsee Viipurin keskustan tuntumassa, Pietariin vievän tien varressa. Vuonna 1961 pystytetty monumentti on vaikuttava ja hiljentelevä ilmeyst. Se on omistettu suomalaisille taistelijaille, mutta nyt Viipurissa suunnitellaan omaa monumenttia myös Viipurin valtauksen jälkimainingeissa tapetuille kaupunkilaisille. Suunnittelutyössä on mukana muun muassa punakaartilaisien muistomerkkin suunnittelut taiteilija Aleksandr Schwer.

Viipurin kulttuurilautakunnan alainen komitea on syksyn ajan pohtinut, millaisen muistomerkkin ansaitsevat ne lähes 400 kaupunkilaista, jotka suomalaiset valkoiset voitonhurmassaan teurastivat keväällä 1918. Keskustelua käydään erityisesti siitä, kohdistivatko suomalaiset sekopäisen raivon nimenomaan kaupungin venä-

läisiin vai asukkaisiin yleensä: kuo-lihan kostotoimissa muun muassa tataareja, saksalaisia ja muita kansallisuusia. Yhtenäistä näkemystä ei tahdo löytyä ja tähän vaikuttavat osaltaan viime vuosina voimistuneet kansallismieliset näkökulmat poliittisessa päätöksenteossa.

Lenin ja Stalin päivänva- loon?

Jalustaltaan irrotettu Mihail Kalininin patsas siirrettiin viime vuonna varastoon Viipurin linnan suojiin. Yksin hänen ei tarvitse siellä ma-koilla, sillä kyseisessä paikassa säilytetään myös harvinaista Leninin ja Stalinin yhteismonumenttia. Kyseistä kolmimetristä veistosta ei tiettävästi ehditty koskaan pystyttää. Linnan kätöksissä lepäävä monumentti on yksi neljästä koskaan valmistetusta Lenin-Stalin-veistoksesta.

Viipurissa haaveillaan nyt varastojen uumenissa pidettävien patsaiden tuomista yleisön ihasteltaviksi. Kaupungissa on haaveiltu patsaspuistosta, jonne eri veistokset voitaisiin laittaa esille niin, että niiden historia ja taiteellinen arvo saisivat ansaitsemansa kunnioituksen. Viipurin Lenin-museon johtajan Nadezda Zabavskajan mukaan museon piha-alueet sopisivat mai-

niosti mahdollisen patsaspuiston sijaintipaikaksi:

- tällöin monet neuvostoaikaiset veistokset pääsisivät arvostettuun ja historialliseen ympäristöön ja niitä voitaisiin vaalia asiantunte-muksella, totesi Zabavskaja hiljattain Kansan Äänelle.

Patsailla on ollut keskeinen rooli Viipurissa. Suomi pyrki ensimmäisistä itävalloituksista vuosikymmeniä hävittämään kaupungista kaikki Venäjään viittaavat muistomerkit korvaten ne omilla nationalistisilla tunnuksillaan. Neuvostoaikana kävi toisin päin ja suomalaisten paa-det saivat viimeiset leposijansa museoista. Neuvostoliiton kaatuminen aiheutti jälleen aaltoiluketta ja vasta nyt kaupungissa ollaan pääsemäs-sä sopuun veistosten arvosta histo-rian kertojina.

Ainoa patsas-keskustelulta säästynyt on V.I. Lenin, jonka val-tava patsas seisoo yhä Viipurin pu-naisella torilla ylväänä ja ilman kil-pailijoita.

Antti Siika-aho

Kirjoittaja vieraili Viipurissa marras-kuussa 2012.

Virossa ei tapahdu muutoksia enää demokraattista tietä

Virossa osoitettiin mieltä marraskuun puolessa välissä puolueiden korruptoituneisuutta vastaan. Yli tuhat ihmistä marssi Tallinnassa vaatien poliitikalta rehellisyyttä. Mielenosoitukset saivat alkunsa puolueiden rahoituksesta. Puolueet saavat lähes 90 prosenttia rahoituksestaan budjetista. Loppu tulee yksityisiltä ja jäsenmaksuista.

Virossa mielenosoituksissa purettiin tyytymättömyyttä parlamentarismin korruptioon vaatien puolueita lopettamaan valehtelun. Tallinnassa Viru-hotelli on saanut seurakseen joukon uusia korkeampia pilvenpiirtäjiä, pankkeja, konttoreita ja hotelleja. Leipä on silti tiukalla ja tyytymättömyys kasvaa.

Skandaali puhkesi, kun hallitusvas-tuussa olevan reformipuolueen jäsen, Silver Meikar kertoi tilittäneensä puolueelleen lahjoitettuja rahoja omissa nimissään. Virossa nimet-tömät lahjoitukset ovat kiellettyjä. Niin sanotun Silvergaten yhtey-dessä on selvinnyt, että kaikki suuret puolueet ottavat vastaan lahjoituksia, joiden alkuperä on hämärä.

Oikeusministeri joutui eroamaan

Silver Meikar paljasti toukokuu-sa Postimees-lehdessä talletta-neensa reformipuolueen tilille vuo-sien 2009-2010 aikana pieniä sum-mia, noin 640 – 1600 euroa kerral-laan. Rahat hänelle toimitti kirje-kuorissa puolueen ylempi toimi-henkilö. Tuolloinen puolueen pää-sihtööri Kristen Michal kannusti operaatioon. Nyt oikeusministeri-nä toiminnut Michal joutui joulu-kuun alussa eroamaan kriisin seu-rauksena.

Reformipuolueen Silver-

gate oli jatkoa toisen hallituspuo-lueen, Isänmaan ryvettäneeseen skandaaliin, kun puolueen kan-sanedustajat järjestivät Venäjän venäläisille liikemiehille Schengen-viisumeita. Tähän saakka etnisten virolaisten omakseen tuntemat puolueet, reformipuolue ja Isän-maa ovat onnistuneet varjelemaan mainettaan oppositiopuolue kes-kustaa paremmin.

Paikkavaraukset parla- menttiin

Virolaiset ovat olleet louk-kaantuneita rahasummista, joi-ta puolueille lahjoitellaan. Kansan-edustajat ja yksityishenkilöt tuke-vat puolueita tuhansilla euroilla, mi-kä loukkaa taloudellisissa vaikeu-sissa olevia tavallisia virolaisia. Mo-nelle on tullut yllätyksenä, millaisia summia ihmisillä on "ylimääräistä" rahaa.

Virossa listavaalisysteemistä joh-tuen monet kansanedustajat lah-joittavat puolueelleen runsaasti ra-

haa varmistaakseen paikkansa par-lamentissa. Suurimmat lahjoittajat ovat myös listavaaleissa parhailla paikoilla varmistamassa paikkaansa kansanedustajana. Toinen näkyvä lahjoittajien ryhmä on yritysjohta-jat, jotka saavat lahjoituksiaan vas-taan hallituspaikkoja valtionyriky-sissä. Yksi esimerkki on suomalais-taustainen Joakim Helenius, joka on runsaskätinen Isänmaa-puolueen tukija. Hän on istunut len-toyhtiö Estonian Airin hallintoneu-vostossa aina viime kesään saakka.

Muutokset mahdottomia

Virossa nykyisen pääministeri An-drus Ansipin noustua valtaan maaliskuussa vuonna 2007 Virossa syntyi hallituskoalitio, jonka murtami-seen ei enää demokratia riitä. Sama-na keväänä tapahtunut pronssi-sotilaan siirto vielä vahvisti asetel-maa. Etniset virolaiset äänestävät reformipuoluetta, isänmaata ja so-sialidemokraatteja.

Politologi Tõnis Saartsin mu-kaan Virossa politiikassa on tapah-tunut työnjako: 40-50 prosenttia etnisistä virolaisista äänestää re-formipuoluetta ja 80-90 prosent-tia venäläisistä äänestää keskustaa.

"Puolueet voivat olla varmo-ja omista äänestäjistään", politolo-gi Tõnis Saarts sanoo. Skandaali on hiukan rapauttanut reformipuolueen suosiota. Demarit ovat nous-seet mielipidemittauksissa sen edelle. Vallanvaihto on kuitenkin mahdoton, koska demarit tekevät yhteistyötä vain nykyisten hallitus-puolueiden kanssa.

Leena Hietanen

Lähteet:
http://arvam.us.postimees.ee/849254/silver-meikar-erakondade-rahastamisest-ausalt?redir=http://www.tallinnapostimees.ee/1044292/protestiringkaigulekogunes-tuhandeid-inimesi
http://www.postimees.ee/1045122/saarts-eesti-erakondade-susteem-on-liialt-endasse-sulgunud

Virolaisten kollaboraatiolle etsitään selitystä myös "kommunismirikoksista"; Kirja-arvostelu; Anton Weiss-Wendt: Murder without hatred. Estonian and the Holocaust. 476 sivua. Syracuse University Press. New York 2009.

Viron holokausti yksissä kansissa

Virossa holokaustin perusteos "Murder without hatred" ilmestyi jo kolme vuotta sitten, vuonna 2009, mutta vieläkin sitä ei ole julkaistu Suomessa. Kirjoittaja on Narvassa vuonna 1973 syntynyt, Tarton yliopistosta valmistunut Anton Weiss-Wendt. Hän työskentelee Norjassa Oslon holokaustikeskuksen johtajana.

Hänen kirjansa kattaa natsi-miehityksen aikaisen 1941-1944 juutalaisten tuhon Virossa. Teos käsittelee Viron holokaustin kolme vaihetta, Viron omien juutalaisten tuhon, Viron tapettaviksi tuotujen juutalaisten murhat sekä Viroon työleireille Liettuasta vuosina 1943-1944 tuodut juutalaiset.

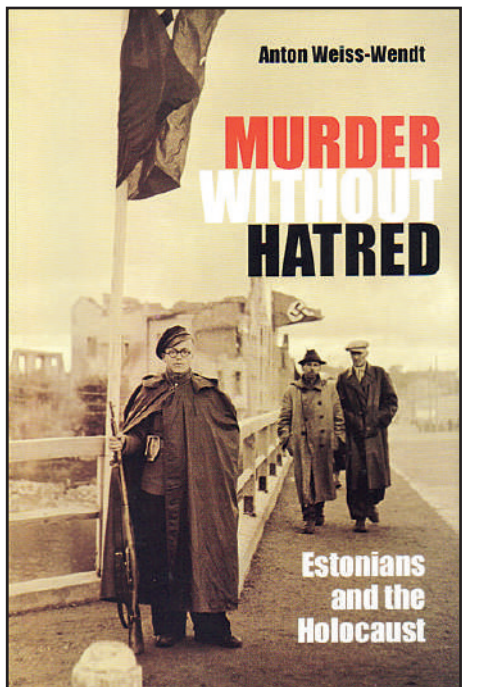
Virolaiset salaisen poliisin (Omakaitsen) jäsenet osallistuivat aktiivisesti Viron omien noin tuhannen juutalaisen murhaamiseen sekä noin kahdentuhannen Saksasta ja Tsekiästä Viroon tapettavaksi tuodun juutalaisen murhaamiseen. Palavan kiven tehtaalle Koillis-Viroon tuotiin juutalaisia työleireille pääsääntöisesti Liettuasta Kaunasin ja Vilnan getoista. Tarkkaa lukumäärää ei ole, mutta luku vaihtelee 12 000 – 19 000 välillä. Heistä noin 60 prosentin arvellaan joutuneen murhatuiksi. Tekijöinä olivat saksalaiset SS-miehet.

Anton Weiss-Wendtin (AWW) arvion mukaan Virossa tapettiin yhteensä noin 10 000 juutalaista.

Tunteeton osallistuminen

Kirjan nimi "Murha ilman vihaa" viittaa virolaisten antisemitismin puutteeseen, mutta silti aktiiviseen yhteistyöhön saksalaisten kanssa. AWW korostaa, että virolaisten kollaboraatio Natsi-Saksan kanssa oli innokkuudessa vailla vertaa koko Itä-Euroopassa.

Muodissa olevan historian käsityksen mukaan AWW flirt-

Kirjan kannen kuvassa virolainen Tarton yliopiston opiskelija, Omakaitsen jäsen valvoo siltää Tartossa syksyllä 1941.

taillee sopivasti "kommunismirikosten" kanssa. Hän etsii syytä virolaisten kylmäverisyyteen murhata omat juutalaisensa niin sanotusta "neuvostomiehityksestä". Varsin oikeutetusti AWW kuitenkin toteaa, että vuosi Neuvostoliittoa, 1940-1941 oli Virossa varsin rauhallinen eikä juutalaisten tuho selityksellä. Hyvin usein murhattujen juutalaisten rikoksena oli Virossa paitsi juutalaisuus, myös kommunismi.

AWW päätyy toteamaan, että juutalaisten tuhon takana oli virolainen nationalismi. Nationalismin olemukselle hän ei löydä missään oloissa positiivista muotoa.

Leena Hietanen

YHDISTYNEIDEN KANSAKUNTIEN TURVALLISUUSNEUVOSTO

YK:n turvallisuusneuvostossa on viisi pysyvää jäsentä, Britannia, Kiina, Ranska, Venäjä ja USA sekä 10 vaihtuvaa jäsentä. Turvallisuusneuvosto kokoontuu YK:n päämajassa New Yorkissa. Se ei pidä säännöllisiä kokouksia, vaan se kutsutaan koolle tarpeen mukaan. Jäsenmaat vuorottelevat turvallisuusneuvoston puheenjohtajana kuukauden kerrallaan. Tärkeän päätöslauselman hyväksymiseen tarvitaan yhdeksän jäsenen "kyllä"-ääni, mutta yksikin pysyvästä jäsenmaista voi veto-oikeudellaan estää hyväksymisen. YK:n turvallisuusneuvosto päättää mm. rauhanturvaoperaatioista, sotilaallisesta kriisinhallinnasta, boikoteista sekä taloussaarroista ja lentokieltoalueista. Se voi julistaa myös sodan. Suomi kuului turvallisuusneuvostoon v. 1969–1970 ja v. 1989–1990. Veto-oikeutta on käyttänyt useimmin pysyvistä jäsenmaista entinen Neuvostoliitto 122 kertaa. USA on valautellut vetoaan 80, Iso-Britannia 32, Ranska 18, Kiina viisi ja Venäjä neljä kertaa.

Turvallisuusneuvoston voimasuhteet

Turvallisuusneuvoston pysyvästä jäsenistä kolme on sotilasliitto Naton jäsenmaita. Kiina ja Venäjä kuuluvat poliittista, sotilaallista ja tiedustelu-yhteistyötä harjoittavaan Shanghain yhteistyöjärjestöön (SCO). Sen vakinaisia jäsenmaita ovat Venäjä, Kiina, Tadžikistan, Kazakstan, Kirgisia ja Uzbekistan. SCO:n tarkkailijajäsenenä toimivat Pakistan, Iran, Intia ja Mongolia sekä Afganistan. Keskustelukomppanin asema on suotu Sri Lankalle, Valko-Venäjälle ja Turkille. Vuonna 2001 perustetun SCO:n jäsenvaltiot vastustavat painokkaasti toisten valtioiden sisäisiin asioihin puuttumista etnisten tai uskonnollisten intressien tai ihmisoikeuksien vuoksi. Niiden keskeisimpiä yhteistoiminnan alueita ovat alueellinen turvallisuus sekä kamppailu terrorismia, separatismia ja fundamentalistisia ääriilmiöitä vastaan. SCO:n valtiopäämiehet julkitoivat kesäkuussa 2012 Pekingissä, etteivät he hyväksy minkäänlaista voiman käyttöä Irania vastaan, koska se vaarantaisi koko maailman turvallisuuden.

Kiina ja Venäjä ovat myös BRICS-ryhmän jäseniä, johon kuuluvat lisäksi Brasilia, Intia ja Etelä-Afrikka. Presidentti Vladimir Putin on kehottanut nostamaan ryhmän jäsenmaiden sotilasteknisen yhteistyön uudelle tasolle ja on ulottanut tämän vaatimuksensa koskemaan myös Vietnamia.

Turvallisuusneuvoston vaihtuvat jäsenet

Pysyvien jäsenmaiden lisäksi neuvostossa on 10 kahden vuoden välein vaihtuvaa jäsentä, joiden tulee edustaa jokaista maailman mannerta. Näillä jäsenmailla ei ole veto-oikeutta. Kymmenikösti Azerbaidžan, Marokko, Australia, Luxemburg ja Etelä-Korea ovat USA:n poliittisia ja sotilaallisia liittolaisia. Loput viisi maata edustavat omia alueellisia intressejään Argentiina (UNASUR), Guatemala (NAM), Pakistan (SCO), Ruanda ja Togo (Afrikan unioni). USA:lla ja sen liittolaisilla on käytössään kahdeksan ääntä. Entä jos neuvoston sääntöjä muutetaan niin, että sotatoimien aloittamiseen piisaa enemmistö-päätös?

Nato ja Varsovan liitto

Nato ja Varsovan liitto olivat kummatkin v. 1955–91 kollektiivisia puolustusliittoja. Ne olivat myös valtioliittoja, joiden sääntöihin niiden jäsenvaltiot olivat sitoutuneet. Naton sotilaallisen strategian johtajatuksena oli Kylmän sodan aikana "suunnattu puolustus", joka tarkoitti käytännössä valmistautumista liiton muiden maiden kanssa sotaan tärkeimpänä ja ainoana vihollisena pidettyä Neuvostoliittoa vastaan.

Natolla oli sotajoukkoja ja sotilastukikohtia omissa jäsenmaissaan.

Varsovan liiton strategian johtajatuksena oli sosialismin turvaaminen ja puolustaminen sen jäsenvaltioiden toimesta kansallisella ja kansainvälisellä tasolla ja tarvittaessa myös sotilaallisin keinoin. Neuvostoliitto hyväksyi yhdessä toisten jäsenmaiden kanssa niiden neuvostojoukkojen suuruuden, jotka oli varattu Varsovan liiton yhteiseen toimintaan Euroopassa. Naton ja Varsovan liiton jäsenvaltiot sitoutuivat tarvittaessa puolustamaan liittolaisiaan, mikäli yksi tai useampi jäsenvaltio joutuisi hyökkäyksen kohteeksi.

Turvallisuusneuvosto kylmän sodan kaudella

Naton ja Varsovan liiton välillä ei koskaan käyty suoraa sotaa tai taisteluita. Kylmän sodan aikana USA ja NL välttelivät suoraa yhteydenottoa ydinsodan pelossa. Rauhan säilyminen perustui lisäksi kahdenkeskisiin sopimuksiin ja keskinäiseen tiedottamiseen. Maailmassa vallitsi voimatasapaino, joka esti YK:n tuomittujen hyökkäyssotien aloittamisen. Myöskään YK:n turvallisuusneuvostossa ei tehty tuolloin päätöksiä invaasion suorittamiseksi jossain jäsenmaassa. Euroopassa vallitsi rauha, mutta kummatkin sotilasliitot tukivat kaikkia konfliktialueita Aasiassa, Latinalaisessa Amerikassa, Lähi-idässä ja Afrikassa.

Kummatkin sotilasliitot kunoittivat YK:n peruskirjan 33. artiklaa, jonka mukaan "Jokaisessa riidassa, jonka jatkuminen on omiaan vaarantamaan kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämistä, on asianosaisten ensi sijassa pyrittävä ratkaisuun käyttämällä neuvotteluita, tutkimusmenettelyä, välitystä, sovintomenettelyä, välitysoikeudellista tai tuomioistuimenettelyä, alueellisten elinten tai sopimusten apua taikka muita rauhanturva keinoja oman valintansa mukaan."

YK:n rauhanturvaajat työskentelivät aktiivisesti kriisipäivästä mm. Suezillä, Siinailla, Intian ja Pakistanin rajalla, Kyproksella, Golanilla ja Libanonissa. Suomalaiset osallistuivat näihin rauhanturvaoperaatioihin. He eivät osallistuneet sotatoimiin. Sitä vastoin 1990-luvun puolivälin jälkeen Suomi on toiminut pääosin Naton johtamissa sotatoimissa.

Varsovan liitto uudisti sotilasdoktriiniaan

Varsovan sopimusjärjestö uudisti sotilasdoktriiniaan v.1987 Berliinissä. Varsovan liiton puolustuksellista luonnetta ja sen halua sopia asioista rauhanturva keinoihin kuvaa hyvin seuraava: "Jäsenvaltiot ovat julistaneet koko ihmiskunnalle, etteivät koskaan eivätkä mis-

sään olosuhteissa aloita ensimmäisenä sotatoimia mitään valtiota tai valtioiden liittoa vastaan, elleivät itse joudu aseellisen hyökkäyksen kohteeksi, eivätkä ensimmäisenä käytä ydinaseita. Neuvostoliitolla ja muilla sosialistisilla mailla ei ole aluevaatimuksia millekään valtiolle Euroopassa tai sen ulkopuolella. Ne eivät pidä mitään valtiota tai kansaa vihollisenaan. Päinvastoin ne ovat valmiit rakentamaan suhteet jokaiseen maahan maailmassa turvallisuussetujen molemminpuolisen huomioon ottamisen ja rauhanomaisen rinnakkainolon pohjalta."

Sosialistisen leirin hajominen

Neuvostoliiton hajoamista soi USA:lle vapaat kädet toimia haluamalla tavalla ja hyödyntää estotomasti Berliinin muurin murtumista, Unkarin rajojen avautumista ja solidaarisuuden voittoa Puolassa sekä jenkkin tukemaa samettivalankaappausta Tšekkoslovakiassa. Maailmanrauhaan tähtäävät toimenpiteet eivät toteutuneet, koska Varsovan liitto lopetti toimintansa virallisesti Prahassa 1.7.1991.

Turvallisuusneuvosto kuuman sodan kaudella

YK:n turvallisuusneuvoston luonne muuttui Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen. Siitä tuli sotilasliitto Naton aloittamien hyökkäyssotien valtuutuselin. Varsovan liiton purkamisen jälkeen sotilasliitto Nato on edistänyt maailmanrauhaa ja aseidenriisuntaa hyökkäämällä Jugoslaviaan, Afganistaniin ja Libyaan. Se on laajentunut 22 valtion aggressiiviseksi sotilasliitoksi, joka on integ-

roinut itseensä sotilaallisen kriisinhallinnan nimissä lukuisia sitoutumattomiksi itseään kutsuvia valtiota Suomi mukaan lukien.

Varsovan liiton entiset jäsenmaat Unkari, Puola ja Tšekki liittyivät Natoon v. 1999. Lokakuussa 2002 Natoon hyväksyttiin Praha seitsemän uutta jäsenvaltiota: Liettua, Viro, Latvia, Bulgaria, Romania, Slovakia ja Slovenia. Karttaa katsoessa tajuaa, että koko Balkan ja sen lähialueet on integroitu Natoon ja Venäjä samalla saarrettu. Kreikka ja Turkki kuuluvat sotilasliittoon jo entuudestaan.

Nato haluaa syrjäyttää YK:n

Kylmän sodan loputtua Nato ei lakauttanut itseään, vaan loi itselleen aseellisuuden toimeksiantoa uuden vihollisen. Nato käyttää terrorismin vastaista sotaansa YK:n turvallisuusneuvoston valtuuttamana. Syyria ja Iran ovat sotilasliiton seuraavat kohteet. Toistaiseksi turvallisuusneuvoston pysy-

vät jäsenet Kiina ja venäjä ovat kyenneet estämään Syyrian ja Iranin miehityssotien aloittamisen.

Kiina korostaa nykyisin, että YK:n rauhanturvaoperaatioiden tulee pitää tiukasti kiinni peruskirjan periaatteista, erityisesti mitä tulee valtiosuvereniteetin ja sen sisäisiin asioihin puuttumattomuuden kunnioittamiseen. Kansainvälinen yhteisö tai jäsenvaltiot eivät saa puuttua itsenäisten valtioiden sisäisiin asioihin ilman tämän valtion suostumusta.

Yhdysvallat ja Nato unohtavat tietien peruskirjan 51. artiklan, jonka mukaan: "Jos jokin Yhdistyneiden Kansakuntien jäsen joutuu aseellisen hyökkäyksen kohteeksi, ei mikään tämän peruskirjan säännös saa rajoittaa sen luonnollista oikeutta erilliseen tai yhteiseen puolustautumiseen, kunnes turvallisuusneuvosto on ryhtynyt tarpeellisiin toimenpiteisiin kansainvälisen

Jatkuu sivulle 20

USA:n SOTILASOPERAATIOI v. 1991-2011

1991 Irak ja Zaire	1998 Afganistan	2003-11 Irak	2009 Jemen
1992 Sierra Leone	1998 Sudan	2003 Liberia	2010 Haiti
1992 Somalia	1998 Liberia	2003 Georgia	2011 Libya
1993 Bosnia-Herzegov	1998 Kenia	2003 Djibouti	Pommitukset
1993 Makedonia	1999 Tansania	2004 Haiti	1991 Persianlahti
1994 Haiti, Makedonia	1999 Itä-Timor	2004 terrorismin	1993 Somalia
1995 Bosnia	1999 Serbia	vastainen sota	1994-95 Bosnia
1996 Liberia	2000 Sierra Leone	2004-11 Pakistan	1998 Sudan
1996 Keski-Afrikan tv.	2001-11 Afganistan	2007 Somalia	1998 Afganistan
1997 Albania	2002 Jemen	2008 Et-Ossetia	1999 Jugoslavia
1997 Kongo/Gabon	2002 Filippiinit	2008 Georgia	Irak, Afganistan,
1998 Guinea Bissau	2002 Nluurannikko	2008 Syyria	Pakistan, Libya jne

Tappio turvaneuvostoäänestyksessä oli helpotus

Suomen poliittinen eliitti ja johtavat tiedotusvälineet lietsovat valtaisaan kampanjahuumaa maamme pyrkiessä YK:n turvallisuusneuvoston vaihtuvaksi jäseneksi seuraavalle kaksivuotiskaudelle. Ennakkoon uhoittiin Suomella olevan hyvät mahdollisuudet tavoitteen saavuttamiseksi. Äänestyksessä tuli kuitenkin tappio selvin numeroin. Kampanjan aikana uumoiltiin, että turvaneuvoston paikan saattuaan Suomi joutuisi todennäköisesti napit vastakkain naapurimme Venäjän kanssa, kun neuvoston käsittelyyn tulisi erilaisia kansainvälisiä konflikteja. Tällä ajatuksella suorastaan herkuteltiin; vihdoinkin pieni Suomi pääsee näyttämään kaapin paikan suurelle Venäjälle!

Pidettiin todennäköisenä, että hankauksia syntyisi nimenomaan Venäjän kanssa. Sellaista mahdollisuutta ei tuotu lainkaan esille, että Suomen ja Yhdysvaltojen välillä ilmenisi erimielisyyksiä turvaneuvostossa. Tällainen ajatus onkin täysin mahdoton tämän päivän Suomessa; maamme kun on täydellisesti rähmällään läntisen supervallan suuntaan. Puhuttiin intoa puhkuen siitä, miten esimerkiksi Syyrian kysymyksessä olisimme vastakkaisella puolella Venäjän kanssa. Ilmeisesti pidettiin itsestään selvänä, että

Suomi tukee Yhdysvaltojen Syyria-linjaa. Yhdysvallathan rahoittaa ja aseistaa Al-Qaida-terroristeja ja muita rikollisia, jotka pyrkivät aseellisen väkivallan keinoin horjuttamaan Syyrian lailista hallintoa. Libyan ja Muammar Gaddafin hallinnon kaatamisen yhteydessä oli jo näkyvisä, kuinka Suomen ulkopoliittinen linja myötäili Pentagonon linjaa.

Suomi olisi asettunut Venäjää vastaan

Tappio turvaneuvostoäänestyksessä oli siten suuri helpotus kaikille niille, jotka vastustavat nykyistä Natoa ja Yhdysvaltoja myötäilevää ulkopoliittikkaamme. Suomen ulkopoliittisen johdon tavoitteenä oli päästä turvaneuvostoon nimenomaan vahvistamaan maamme länsisuuntausta eli Nato-lähenytymistä ja Yhdysvaltojen suhteiden vahvistamista. Tämä olisi merkinnyt asettumista vaaralliselle puolelle kansainvälisissä kriiseissä. Lähi-idässä tämä olisi siis merkinnyt tukea Syyrian osalta terroristeille ja muille bandiiteille, joita länsimaat hyysäävät Syyrian "lailisena oppositiona". Se olisi merkinnyt myös tukea Israelin Palestiinan miehitykselle sekä brutalleille hyökkäyksille Gazaan. Tätä kirjoitettaessa USA torppasi turvaneuvostossa päätöslauselman, joka olisi tuominnut Israelin viimeaikaiset yhdysvaltalaisilla

F-16-hävittäjillä suoritettua ilmaiskut miehitykselle Gazan kaistaleelle. Myös esimerkiksi suhteessa Korean niemimaan ongelmalliseen tilanteeseen olisimme niin ikään asettuneet sataprosenttisesti tukemaan Washingtonin politiikkaa. Näin olisi käynyt kaikissa muissakin eteen tulevissa kiistoissa ja konflikteissa. Ennen kaikkea olisimme joutuneet väistämättä suoraan tai epäsuoraan vastakkainasetteluun Venäjän kanssa. Yhdysvallat pyrkii Naton avulla saartamaan ja painostamaan Venäjää. Suomen paikka ei ole Venäjän vastaisessa rintamassa.

Nykyinen ulkopoliittinen linjamme johtaa vahvistuessaan Suomen vaarallisille poluille, joista ulkopoliittikkamme suurmiehet J.K. Paasikivi ja Urho Kekkonen meitä toistuvasti varoittivat. Vaikuttaa siltä, että nykyiset päättäjämme eivät edellä mainittujen herrojen opeista ole koskaan kuulleetkaan. Perinteistä puolueettomuuspolitiikkaamme ei käytännössä enää ole olemassa. Pieni lohtu on, ettei YK:n turvallisuusneuvoston jäsenyys pääse entisestään huonontamaan jo nyt pahasti horjuvaa ulkopoliittikkaamme. Suomen on palattava rauhan ja itsenäisen puolueettomuuspolitiikan linjalle.

Tommi Lievema
Helsinki

Venäjän puolustusministerin erottaminen: Putin valinnan edessä

Aamuvorhain 25. lokakuuta 2012 Venäjän puolustusministeriön kavalluksia selvittävä tutkintaryhmä saapui yllättäen suorittamaan kotitarkastusta ministeriön kiinteistöosaston entisen johtajan, 30-vuotiaan Jekaterina Vasiljevan 13 huoneen huoneistoon. Tutkintuomareiden yllätykseksi heitä oli ovella vastassa aamutakissaan itse puolustusministeri Anatoli Serdjukov. Asiaa koskeva tieto pääsi lehtiin ja kohta puhkesi valtava skandaali, joka 10 päivää myöhemmin päättyi ministerin erottamiseen virastaan.

Ratsian yhteydessä tutkintuomarit takavarikoivat ministerin suosikkinaisen asunnosta 750 000 euroa käteistä rahaa, 1500 kultasormusta ja suuren määrän venäläisten klassikkotaidemaalarien, kuten Vasnetsovin, Repinin ja Aivazovskin maalauksia, jotka olivat vähän ennen sitä kadonneet Asevoimien Kulttuurikeskuksesta. Siitä lähtien herra Serdjukovin erottaminen on ollut tiedotusvälineiden huomion keskipisteenä. Ja todellakin se oli aikakautemme arvoinen tapahtuma, sillä ensi kertaa Putinin koko vallassaolon kaudella ministerin erottaminen virastaan liittyi suoranaisesti korruptioskandaaliin.

Jostain syystä puolustusministeriön varojen kavalluksien tutkinta aloitettiin vasta tänä vuonna, vaikka armeijan varusteiden myynnistä polkuhintaan tiedettiin herra Serdjukovin toiminnan alusta lähtien. Upseeriliitot, radikaalit ja jopa parlamentaarinen oppositio olivat pitäneet asiasta meteliä jo ennen ratsiaa. Itse asiassa monet sotilashenkilöt katsoivat, että Serdjukov asetettiin puolustusministeriön johtoon lähinnä armeijan omaisuuden uudelleenjakamiseksi "tarpeellisille" ihmisille ja kaikki muut uudistukset olivat vain

Kirjoittaja Sergei Skvortsov puhuu joukkokokouksessa Moskovon Teatteriaukiolla Bolshoi-teatterin edessä. Miitingin yksi teema on "NATO:n myötalijät - pois Kremlistä"

maksuttomana lisänä.

Mutta mitä sitten oikein tapahtui? Selityksiä löytyy vaikkamillä mitalla. Eräät ovat sitä mieltä, että Serdjukov innostui liikaa ja finanssivirrat alkoivat virrata väärään suuntaan. Toiset selittävät kaikkea klaanien välisellä taistelulla eli että Serdjukov ehti riitaantua Kremlin kermakerroksen lähes kaikkien edustajien kanssa. Viimeinen niitti olisi ollut hänen aviorikoksensa (Serdjukovin vaimo on entisen pääministerin Zubkovin tytär). Serdjukov olisi voitu poistaa virastaan hiljaa ja erityisesti ilman suurta hälinää tiedotusvälineissä. Useat politologit ovat esittäneet joukon versioita, jotka tavallaan selittävät myös tämän poikkeusilmiön. Erään sellaisen version mukaan Putin menetti tapahtumien ehdottoman valvonnan ja klaanien välinen taistelu pääsi matelemaan ulos maton alta. Sellainenkin versio on olemassa, että "aikuistunut" Putin päätti entisten bysanttilaisten keinojen sijaan turvautua sellaisiin menetelmiin, joita käytetään perinteisen demokratian maissa eli syrjäyttää julkises-

tä vallasta luvattomuuksiin langenneet viranhaltijat riippumatta siitä, ovatko he "omia" vai eivät.

Itse asiassa politiikassa tapahtuu hyvin harvoin niin, että jollakin tapahtumalla olisi vain yksi ainoa selitys. Kuten tavallisesti, tapahtuma on useamman tekijän vaikutuksen tulos ja Serdjukovin viralta paneminen ei ole tässä suhteessa mikään poikkeustapaus. Pikemminkin kyseessä on todellakin klaanien välisestä taistelusta ja mahdollisesti myös finanssivirtojen suunnan kääntymisestä sekä siitä, että Putin on menettä-

nyt ehdottoman kontrollinsa (tämä voi liittyä huhuihin hänen terveydestään). Lukijoilleni voi olla ihmeitys, mutta mielestäni pääosaa tässä tapauksessa on näytellyt nimenomaan Putinin silmien avautuminen eli "aikuistuminen", mutta kyläkin hieman toisenlaisessa mielessä. Olen useiden vuosien ajan väittänyt, että Venäjän johto elää josain omissa mielikuvitusmaailmassaan ja heräämisestä todellisuuden muodostuu hyvin epämiellyttävä tosiasia. Olipa asia näin tai ei, itse herääminen on aistittavissa: todisteena siitä on myös Serdjukovin viralta paneminen.

Jokin aika sitten eräs tuttava upseeri esitti, että Serdjukovin erottamisen taustalla olisi pitkälti ollut armeijan sisäinen tyytymättömyys. Tämä tyytymättömyys ei johdu niinkään taloudellisista väärinkäytöksistä vaan armeijan uudistamistoimista eli niin sanotusta asevoimien uuden imagon luomisesta. En lähde luettelemaan kaikkia mielettömyyksiä, joita on esiintynyt Serdjukovin toimissa Puolustusministeriön johdossa. Kokonaisuudessaan ottaen upseereilla ei ole syytä kehua viranomaisia ja tilanne asevoimissa on todellakin räjähdysaltis. Mutta kuka on syyllinen tähän tilanteeseen? Ovathan Serdjukovin toimet armeijan uudistamiseksi tosiasiaa Putinin ja Serdjukovin yhteisiä uudis-

tuksia. On mahdotonta uskoa, ettei asioista olisi sovittu yhdessä maan johtajan kanssa. Näin ollen, vaikka sotilaita ovatkin juhlineet Serdjukovin viralta panemista ammattijuhlanaan, niin kukaan ei ole kiittänyt Ylipäällikköään viisaasta teosta. Upseerit muistavat erinomaisesti, kuka palkitsi heidät tällä "tehokkaalla ministerillä".

Jupakan yhteydessä on esiintynyt kysymys "uudesta Putinista". On syytä heti korostaa, että tämän poliittisen henkilöahmon eräänlaisen evoluution tunnustaminen ei tarkoita lainkaan sitä, että me olisimme jollain tavoin tuke- massa häntä. Putin arvioi nykyään maan tilannetta realistisemmin: tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että hänen politiikassaan tulisi huomioidaan kansan etuja tai että selaista politiikkaa voitaisiin yleensä toteuttaa. Kyse on vain tehokkaamman strategian etsimisestä vallan pitämiseksi omissa käsissään eikä sen enempää. Mutta tästä huolimatta tämä seikka on otettava huomioon välttyäkseen itsepetokselta.

Serdjukovin viralta paneminen on nimenomaan uudelleenarvioinnin tulos: olihan niin, että nimenomaan Putin asetti Serdjukovin tähän virkaan. Nimenomaan

Jatkuu sivulla 19

Venäjällä järjestetään tänään paljon protesteja. Alueidenvälisen lakokomitean tiedote 18.10.-12 mielenosoituksesta, joka järjestettiin Sarovin kaupungin Leninin aukiolla, Nishegorodskoin alueella lähellä ajankohtaa, jolloin parlamenttia tulitettiin Moskovassa lokakuussa 1993. Paikalla pidetyt puheet käsitelivät kuitenkin pääasiallisesti sosiaalisia epäoikeudenmukaisuuksia sekä eläkeläisten ja vähävaraisten ongelmia. Mielenosoituksen osanottajat vaativat alueen kuvernöörin V. Shantsevin ja tämän suosikin Sarovin kaupungin hallinnon johtajan V. Dimitrovin eroa. Osanottajat edustivat Venäjän Federaation Kommunistista puoluetta, RKR-puoluetta, ammattiliittoja sekä Toinen Venäjä- ja Strategia-31-järjestöjä. Mielenosoitukseen osallistui järjestöjen edustajien lisäksi puolisentuhatta kaupunkilaista

Valikoivaa solidaarisuutta

Toimihenkilöjärjestö STTK:n kansainvälisten asioiden asiantuntija Pirkko Nikula käsittelee 5.11.2012 Kymen Sanomien mielipideosastolla Valko-Venäjän asioita kuuden palstan leveydeltä. Kirjoitus on tyyliltään ja sisällöltään samaa yksipuolista Valko-Venäjän vastaista vastenmielistä leimaamista, mihin on saatu tukea viime vuosina koko porvarillisen median osalta. Nikula hyökkää kirjoituksessaan voimakkaasti Valko-Venäjän "virallista" keskusammattijärjestöä FBP:tä vastaan väittäen, että tämä "ei hoida ay-liikkeen tehtäviä, kuten työntekijöiden edunvalvontaa". Nikula on huolissaan Valko-Venäjän "riippumattoman" ay-järjestön BKDP:n asemasta. "Riippumattomaan BKDP:hen kuuluu vain noin 10000 jäsentä". Edelleen Nikula mukaan "noin 4-5 miljoonaa kuuluu viralliseen ay-järjestöön (FBP)".

Ammatillinen järjestö vai poliittinen puolue?

Nikula, joka samalla katsoo edustavansa myös ay-liikkeen globaalia kattojärjestöä ITUC:ta, yrittää kirjoituksessaan todistella, että "riippumaton" BKDP on ammatillinen järjestö ja sellaisenaan tärkeä tekijä ja mahdollisuus valkovenäläisille työntekijöille. Esimerkit, joihin Nikula viittaa, kertovat kuitenkin BKDP:n toiminnasta lähinnä oppositiopuolueena eikä ammattijärjestönä. Pääpaino on Valko-Venäjän hallinnon ja presidentti Aljaksandr Lukashenkan arvostelussa, aina joulukuun 2010 presidentinvaaleista alkaen, jolloin tulosten vahvistamisen jälkeen länsimielinen oppositio yritti väkivaltaista "värikkökumousta" epäonnistuen pahasti.

Joukkovoimaa

Nikula kysyy: "Miksi riippumattoma ay-liikettä sitten tarvitaan?" Ja vastaa itse: "Kuten esimerkit osoittavat, työntekijöiden kohtelussa riittää korjattavaa, eikä muutosta saada aikaan ilman joukkovoimaa". Nikula esittämät esimerkit Valko-Venäjän "virallisen" ay-liikkeen toiminnan puutteista ovat vähintäänkin kyseenalaisia ja kaukaa haettuja. Sitä vastoin esimerkiksi Valko-Venäjän alhaisiksi tunnustetut työttömyysluvut eivät herätä kirjoitajassa mitään pohtimisen arvoista. Mielenkiintoista on sen sijaan tämä tekstissä esiin nostettu "joukkovoima" muutosten aikaansaamiseksi työntekijöiden kohtelussa. Koska olette viimeksi lukeneet tai kuulleet, että suomalaisen ay-liikkeen johtotasolla oleva henkilö vetoaa joukkovoimaan? Vai koskeeko tämä vain ulkomaita?

Kansainvälistä solidaarisuutta suomalaisen tapaan

Nikula kirjoittaa: "Riippumaton BKDP saa paitsi taloudellista myös henkistä tukea ay-liikkeen globaalilta kattojärjestöltä ITUC: iltä". Ja edelleen "Suomalainen ay-liike on mukana tässä työssä". Työntekijäin jäsenmaksuilla tuetaan näin länsimielisiä värikkökumousliikkeitä ja osallistutaan välillisesti samalla esimerkiksi NATO:n laajenemispyrkimyksiin itäisen Euroopan alueella.

Toisenlaista solidaarisuutta

Tiedonantajan toimittaja Sippo Kähmi haastatteli TA:ssa 9.11.2012 suomalaisten ammatillisten keskusjärjestöjen kansainvälisten asioiden vastaavia teemanaan kansainvälinen ay-liikkeen toimintapäivä 14.11.2012 ja suomalaisten suhtau-

tumista siihen. Aloitteen toimintapäivästä oli tehnyt Portugalin CGTP ja sillä pyrittiin tukemaan ja osoittamaan solidaarisuutta Kreikan, Portugalin, Espanjan jne. työläisille kamppailuissa maissa harjoitettavaa säästöpolitiikkaa vastaan. Toimintapäivän tavoitteena oli myös antaa tuki Euroopan Ammattiliittojen Unionin EAU:n laatimalle eurooppalaiselle sosiaalipaketille ja sen puolesta käytävälle kamppailulle. Suomalaisten vastaukset toimittajan kysymyksiin olivat välteleviä, vaikka keskusjärjestöt kuuluvatkin EAU:hun ja EAU oli pyytänyt jäsenjärjestöjään järjestämään lakkoja, kokouksia ja muuta toimintaa kyseisenä päivänä.

Muiden mukana haastateltuun vastasi edellä mainittu STTK:n asiantuntija. Toimittaja kirjoittaa otsikolla "Eurooppa valmistautuu yleislakkoon":

"STTK:n kansainvälisten asioiden asiantuntija Pirkko Nikula sanoo kansainvälisen solidaarisuuden olevan tärkeää, mutta suomalaisella ammattiyhdistysliikkeellä on EAU:n sisällä erilainen käsitys siitä, mitä se tarkoittaa."

"Muualla on enemmän mielenosoitushalukkuutta, Suomessa ammattiyhdistysliike tulee kuuluksi muutenkin. Pohjoismaissa toimintapäivä näkyy seminaarina ja perusteltuina kannanottoina."

Näin Nikula siis käytännön solidaarisuustoimenpiteistä. Suomesahan (ja pohjoismaissa?) kaikki on nykyisin kohdallaan. Muista ei siksi niin väliä.

Tässä yhteydessä jäin jotenkin kaipaamaan Valko-Venäjälle tarjotun mallin mukaista joukkovoimaa sekä kansainvälistä taloudellista ja henkistä tukea. Turha toive?

Jaakko Ahvola
Helsinki

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Arjalainen petsari

"Jos suomalainen duunari kovan duuniviikon jälkeen ottaa pienen kopsun, niin ei siitä mitään haittaa ole", liehitteli proletaaria kansansuosiota kalasteleva kansakunnan uniapnealukkari koko 1000-vuotisen valtakunnan kirkkokuntansa painoarvolla. Herralle itselleenkin voisi luulla maistuvan kopsu, kossu tai peräti kaloripommien paavi munkkilikööri "kovan duuniviikon jälkeen".

Päähänpotkijoiden kansantribuunin lausetta on syytä ruotia. Onhan oikeitten suomalaisten - True Finns - valtakunnanjohtajalla paljon työläiskannattajia, aivan liian paljon. Reippaat kopsu-kossu-puheet tuntuvat purevan paremmin duunariin kuin nojatuoli- ja punavivisialisistien korkealentoiset Marx-saarnat.

Siis: Jos suomalainen...

Eli vain suomalainen duunari voi ryyppätä hyvällä omalla tunnolla viikonloppuna. Ei puhettakaan, että uussuomalainen. Eikä vääranvärinen, Vatikaanissa kiellettyä seksiä harrastava, vääran jumalaan uskova, ruotsia puhuva eikä ainakaan ateistikomunistisiviari pirulainen saa ryyppätä viikonloppuna. Eivät ne mitään SUOMALAISIA ole, ainakaan

tosisuomalaisia, SANN finländare.

...kovan duuniviikon jälkeen

Ei puhettakaan, että kansallismielinen sutkauttelijamme Esposoista sallisi työttömän, sosiaaliturvalla elelevän, eläkeläisen, opiskelijan, sairaan tai muuten vain uuteen uljaaseen Suomeen kelpaamattoman kopsuttelevan yhtään mitään. Kopsutella saa korkeintaan kengänkorjojaan, jos ne ovat omalla "kovalalla" työllä ansaittu. Eikä niitä sitten "meidän verorahoilla" korjata! Ja muistakaa ryyppätä vasta työviikon jälkeen. Ei ole sopivaa, että vereniijäkapitalisti menettää lisäarvoaan kopsuakaan. Vielä sitä nyt keskellä viikkoa, herranjumala!

...ottaa pienen kopsun

Niin. Ne kuuluisat pari kaljaa. "Mennään ottamaan töiden jälkeen kavereitten kanssa VAIN pari kaljaa". Aamuyöllä sitten ihmetellään taksi-jonossa sinapit rinnuksilla ja oksennukset kengillä sen parin kopsun juovuttavaa vaikutusta.

...ei siitä mitään haittaa ole.

Voimme väittää ryyppämisellä olevan Suomelle ja sen ihmisille moniakin vaikutuksia, eivätkä ne kaikki ole alkoholikemiaan liittyviä piristäviä, pikemmin lamaanuttavia.

Suomessa tehtävistä rikoksista likipitään kaikki tehdään kännissä. Siis kunnan tosisuomalaiset, raamatusta kumpuavat rikokset. Raamattu, tuo ihme bestselleri, on kyllästetty insestillä, tappamisella, vihapuheella ja suvaitsemattomuudella, siis iltapäivälehtien unelmalööpikamalla. Ainakin on se perusraamattu, vanha testamentti.

Lapsia otetaan huostaan kiihtyvällä tahdilla, koska päihtetöntä tosisuomea puhuvaa vanhempaa ei kohta enää ole. Ei duuniviikon jälkeen, keskellä eikä alussa. Ei ole työtä. Kokonaan toinen asia on, voidaanko jollain haittaverolla vaikuttaa viinanjuontiin. Aina siihen raha jostain löytyy. Löytyy se raha vaikka ruoasta, viime kädessä lapsen tai puolison.

Jokaisen pitää laskea viinanjuonin haitat ja hyödyt omassa pikku päässään ja tehdä ynnäyslaskusta omat johtopäätöksensä.

Olen ollut ilman alkoholia yli vuoden eikä minulla koskaan ole ollut näin hauskaa. Ilo ilman viinaa on TOSI-ILOA, SANN GLÄDJE, vai mitä herrojen soturi Timoteus?

**Hyvänsuovasti:
Risto Hohenthal
Turku**

Kirjoittajan hauskat hetket

Vuosikymmeniä kirjoittaneena tunnustan minulla olleen useasti naurussa pitelemistä, kun olen lukenut kirjoituksistani saami- ni kommentteja. Osa tulee nimettöminä, niihin en vastaa, osa on niin rohkeita, jotta voivat nimellään esittää kantansa. Kun haluan oikein hauskaa pitää, niin ärsytän tahallani eräitä ihmisryhmiä. Heistä en osaa antaa yhteistä nimitystä. Kuitenkin heille on yhteistä sairaaloinen usko aseitten voimaan, luokkasota 1918 on heille vapaussota ja ystävämaita heille ovat vain Israel ja USA.

Suuresti naurattaa myös pyhä kolmiyhteys- koti, uskonto ja isänmaa. Muuta yhteistä minulla ei edellä mainitun kansanryhmän kanssa ole kuin Suomen kansalaisuus. Suomen talous on aina pahemmin kuralla. Vähiä verorahoja

tulisi käyttää säästämällä ja välttämättömään. Pidän väestömme ruokaa, sairaitten ja vanhustenhuoltoa tuhat kertaa tärkeämpänä kuin armeijan natosopia aseita. Naton aseet eivät tuo turvaa Suomelle eikä millekään muulle valtiolle. Nato on käynyt sotaa Afganistanissa jo 11 vuotta pystymättä voittamaan käsiasein ja tienvarsipommein varustettua sissiarmeijaa. Käytännössä ilmoitus vetäytymisestä on tunnustus tappiosta. Kun ns. Isaf-joukot lähtevät, Taleban ottaa vallan parissa kuukaudessa.

Afganistanin armeija ja poliisivoimat on jo solutettu valmiiksi. Yhdysvallat on moraalisesti ja taloudellisesti sairas valtio. Kyllä sitä minun puolestani saa joku ihailla, jos on senverran vinksahtanut. Israelin voima on ylimainostettu. Seuraava Lähi-Idän sota on Israelille yllätyk-

sellinen, sillä joka miekkaan tarttuu se miekkaan hukkuu. Uskovaiset fanaatikot ja muut mieleltään järkkyneet ovat tietenkin toista mieltä, sekin heille sallittakoon.

Kun puhutaan KDKT:n eli Pohjois-Korean armeijasta pitää muistaa maan tilanne. Rajan takana on ydinasein varustettu jenkien miehitysarmeija ja Etelä-Korean suuri armeija. KDKT olisi ajat sitten miehitetty ilman suurta armeijaa ja omaa ydinasetta. Korean niemimaalla aseina saatu turvallisuutta. Suomi on toista maata. Ketä vastaan Suomi aseistautuu? Jos Venäjä vastaan, niin hukkaan valuvat sentit ja eurot. Pelätäänkö sittenkin uutta luokkasotaa. Menehän isommalla kansanosalla aina huonommin. Jossain vaiheessa pinna katkeaa.

**Reino Welling
Jämsänkoski**

Kestävä kehitys on mahdollisuus vapaassa markkinataloudessa

Kirjoitin tässä taannoin blogiini kirjoituksen "Valtion sääntelyllä kohti kestävä kehitystä..", joka käsittelee lyhyesti nykyisen kvartaalikapitalismin ja kestävän kehityksen välistä sovittamatonta ristiriitaa. Kirjoituksessa käytin esimerkkinä kodinkoneiden kuten jääkaappien sekä pesukoneiden laskenutta käyttöikä.

Nykyinen teknologia mahdollistaisi hyvinkin kestävien sekä energiatehokkaiden laitteiden valmistamisen, mutta sen sijaan valmistetaan massoille hyvinkin pian takuun jälkeen hajoavia koneita. Ehdotin kirjoituksessa säädöstä, joka määrittäisi maahantuotaville sekä maassa valmistettaville ja myytävälle laitteille tiukemmat laatu- ja kestävyyden kriteerit niiden käyttöiästä. Esimerkiksi säädöksenä käytin vanhaa Itä-Saksassa käytettyä säädöstä, jonka mukaan jääkaapin ja pesukoneen tulisi toimia 25-vuotta.

Kommentit blogitekstiin olivat

odotetun kaltaisia: "kodinkoneiden valmistajat sekä kauppiat kokevat konkurssin, jos valmistetaan ikuisia vempelaita". Tämähän on tosi, ei sitä käy kiistäminen, mutta kun otetaan huomioon tieteelliset tosiasiat, että nykyinen järjestelmä kuluttaa vuodessa 1,5 kertaisesti ne luonnonvarat, jotka maapallo vuodessa tuottaa, niin voidaan todeta, että nykyisen kaltainen kulutushysteria ei voi jatkua loputtomiin. Mikäli halutaan välttyä lopulliselta ympäristökatastrofilta on valtioiden globaalisti alettava sääntelemään niin kasvi- huonepäästöjä kuin yltiöpäistä kulutustakin. Vuonna 2012 maailman luonnonvarat oli kulutettu loppuun elokuun 22. päivä.

Jos nykyinen talousjärjestelmä on ympäristön kannalta kestävä, on kummassa on vikaa? Ympäristössä vai talousjärjestelmäsämme?

**Sauli Drockila, Forssa
blogini: <http://saulid.blogspot.fi>**

Tarkennus Pietikäisen juttuun KÄ:issä 5/12

Wäinö Pietikäinen kirjoitti ansiokasta asbestihistoriaa edellisen lehden sivulla 18. Koska kirjoituksessa sivutaan myös Suomen työsuojeluhallinnon muutosvaiheita, katsoin aiheelliseksi tarkentaa juttua tältä osin.

Valtiollinen ja kunnallinen ammattientarkastus lakkautettiin Suomessa lainsäädännön muutoksilla 1.9.1972 alkaen. Lopullisesti muutos saatiin valmiiksi 1.10.1973, jolloin 11 uutta työsuojelupiiriä ja työsuojeluhallitus aloittivat toimintansa. Muutosta tervehdittiin työpaikoilla ja ammattijärjestöissä tyydytyksellä. Kunnallinen ammattientarkastus muuttui työsuojelutarkastukseksi ja valtiollistettiin vuonna 1988.

Työsuojeluhallitus kuitenkin lakkautettiin vuonna 1993 ja sen tehtävät siirrettiin työministeriön

työsuojeluosastolle (myöhemmin sosiaali- ja terveysministeriön työsuojeluosastolle). Tämä muutos syntyi pääasiallisesti oikeistojen työnantajapuolen painostuksesta. Nykyisellä EU:lla ei ollut osuutta ammattientarkastuksen eikä työsuojeluhallituksen lakkauttamisiin maassamme.

Työsuojelupiirit lakkautettiin vuonna 2010 ja niiden tehtävät ja henkilökunta liitettiin viiden aluehallintoviraston työsuojelun vastuualueisiin. Tätä muutosta on arvioitu kriittisesti niin työpaikoilla kuin hallinnon sisälläkin. Henkilömäärä (esimerkiksi työsuojelutarkastajien) eivätkä valvontavaltuudet vähentyneet, mutta palveluiden tavoitettavuus ja byrokratian lisääntyminen ovat tuottaneet ongelmia.

**Jaakko Ahvola
Helsinki**

Vaasan vaalit, tietämättömyyttä ja toivottomuutta

Vaaliraamit ovat valtakunnalliset kuten TV, Radio ja muut mediat. Kuten tunnettua pääsisäilöltään uutiset kulkevat uutistoimistojen kautta. Siis kuten 70-luvulla puhuttiin kapitalistisesta tajuntateollisuudesta.

Vaaleista pyritään tekemään epäpoliittisia ja päällimmäisenä tahtipukkoa heiluttava "työväenpuolue" Kokoomus. Kyllähän se jonkinlainen työväenpuolue onkin köyhien kyykyttämiseksi. Kuten myöskin "Kauniaisten Työväen ampujat". Kokoomukselainen "Pohjalainen" on ottanut vastuun kansainnuituksesta pitämällä omia paneelleja erilaisista yhteiskunnallisista kysymyksistä. Viimeinen huvittava esitys oli "virsilauantaina" Ylistarossa, jossa puhujana oli Raimo Sailas.

Muuten paneelit olivat heikot Vaasassa kuten ilmeisesti muuallakin maassa, kun käsky oli käynyt "ylhäältä". Meillä oli radion järjestämä ehdokaskatselmus Rewell-Centerissä. Minäkin sain kutsun puhelimitse. Radiopaneeliin en saanut kutsua

ollenkaan. Se oli kuulemma lähetetty E-postilla jonnekin. Minulla ei ole E-postia. Mutta sen sijaan on polkupyörä. Se joutui kuitenkin 4 kertaa hyökkäyksen kohteeksi syyskuun aikana. Kaksi kertaa puhkaistiin rengas. Kerran Ketunkadulla ammuttiin korkean nopeuden kiväärillä kumi rikki. Kerran varastettiin niskatuki ja aurinkolasit.

Lieneekö tällä tiimillä ollut mielessä vanha Suomen kansan arvoitus, joka kuuluu "Mikä ero on Sosialidemokraattisella puolueella ja polkupyörällä". Tietämäni mukaan oikea vastaus on "Polkupyörällä voi ajaa työväenasiaa".

Suuret marketit Vaasassa ovat kielittäneet KANSAN ÄÄNEN jakelun. Sain kuitenkin kutsun työväenopistolle paneeliin. Sain kohtalaisesti esittää näkemyksiäni tarpeettomista kuntaliitoksista. Elinvoimaiset kunnat eivät tarvitse liitoksia vaan valtion tukea. Sundomin asukas kertoi kuinka hyvä oli, että Sundom liitettiin Vaasaan 40 vuotta sitten. Mutta Vähäkyrö ei ole Sundom eikä yhteiskunnallinen kehitys sama kuin 40 vuotta sitten. Eräs kes-

kustan vähäkyröläinen valtuutettu sanoi, että liitännä päätöksellä ei ole kansan tukea, vaan se on eliitin päätös.

Yritin ottaa esille korruption ja lobbarit. Mainitsin esimerkkinä entisen pääministeri Mari Kiviniemen. Hän väitti aikoinaan radiossa, että turpeen poltto sopii Vaskiluodon voimalalle, kun Vaasa on merenrantakaupunki kuten Tukholman. Hänelle tuli kuitenkin erehdys, sillä olen tukholmalainen ja soitin Fortumille. Sieltä vastattiin, että Tukholma käyttää viemärikaasua, jätteitä, hiiltä ja öljyä. Tätä en saanut puhua loppuun paneelissa.

Entisaikojen vaalikysymykset ovat joutuneet naftaliiniin. Esimerkiksi Vihtorein Ville Niinistö ei vastannut erään turpeennoston tulevan uhrin kirjeeseen. Sairas nainen menettää mökkinsä arvon ja käytömahdollisuuden, kun aletaan nostaa turvetta. Silloin kuivuu kolme lampea ja alueen kaivot. Yhtään paremmin ei ole ydinvoiman kohdalla.

Suurimmalle osalle kansasta ei ole tullut selväksi, että eduskunnas-

sa ei ole oppositiota, vaan osa istuu hallituksessa ja toiset haluavat hallitukseen. Näin ollen ei haluta riidellä, että ei loukattaisi tulevia hallituskumppaneita.

Vaasan äänestysprosentti on viimeisen 30 vuoden aikana seurailut valtakunnallista tasoa. Syy on ollut työväenjärjestöjen häviäminen kuvasta ja eduskuntapuolueet ovat samaistuneet toisiinsa. Vaasassa minun huomion mukaan sosialidemokraatit ja vasemmistoliitto ovat menettäneet kannatustaan osallistumisestaan hallitukseen Kokoomuksen kanssa. Perusuomalaiset puolestaan ovat profiloituneet muukalaiskriittisinä. Pikkuolueet olivat aika lailla samanlaisissa kannatusluvuissa.

Itse sain edellisellä kerralla 6 ääntä ja nyt 9 ääntä. Henri Autero sai 11 ääntä. Myöskin pienpuolueiden on tärkeää saada lisää uusia ehdokkaita. Henri Auteron tapauksessa tuli avaus opiskelijapiireihin. Valistuksen parantamisessa on tärkeää Kansan äänen levittäminen ja tilaushankinta.

Vaasassa niin kuin koko Suo-

nessa jatkuu sosiaalipalvelujen alasajo. Se näkyy katastrofina sairaanhoidossa. Yksityistäminen ei ole vaihtoehto. Joitakin palveluja ei tehdä myöskään yksityisellä sektorilla, mutta potilaalta kynitään kuitenkin raha.

Nyt kun pitäisi ratkoa terveydenhoidon kysymyksiä, niin melkein kaikki menee säästöliekillä. 26 lokakuuta ambulanssi henkilökunta protestoi, että ensi vuodelle ei ole enää sopimuksia ja näillä näkymin sairaskuljetukset vähenevät. Vaasa on päättänyt siirtää ruumiinavaukset Tampereelle ja eräitä laboratoriotestejä Seinäjoelle. Myöskin yksilötasolla näkyy "säästäminen". Lääkäri tarjoaa vain lämmintä kättä. Aivan yksinkertaisia kirurgisia toimia ei tehdä. Vanhusten hoito on retuperällä. Vaikuttaa siltä, että Vaasassa seurataan valtakunnallista linjaa. Armomurhat kohdistuvat heikompiin ihmisiin.

Wäinö Pietikäinen

Tukea **K**ansanäänelle

Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Michele Pascarella 10 e, Olavi Tirronen 15 e, Larmo Lehtola 20 e, Hannu Kautto 140 e, Heikki Männikkö 31 e, Armeijaton Suomi 48 e, Tarja Männikkö 31 e, Jorma Kangasniemi 6 e, Jaakko Ahvola 30 e, Paavo Heikkinen 20 e, Anja Saarikko 30 e, Lana Kortie 10 e, Juhani Tanski 15 e ja Eira Kärki 20 e.

Op FI0855411420027966
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Puoliso, äiti ja mummo

Irma Orvokki
Kautto

s. 21.1.1949
k. 23.10.2012

Rakkautella muistaen
Hannu ja Janne
Jari, Sari, Juha ja Ville
Marja-Liisa ja Unto
Ari, Leena ja Toivo
Ensio

Tuhka siroteltiin mereen
elämän kiertokulkuun.

EVKR:n toimikunta

EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään ma. 11.2.-13 klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään alkuvuoden toimintaan liittyviä kysymyksiä, Kansan äänen toimitustyötä, naistenpäivän ja vapun viettoa sekä vuosikokousvalmistelua.

Tervetuloa

SFT tiedottaa

Kevään opintoillat jatkuvat ensi vuonna tiistaisin 15.1.-, 12.2.-, 12.3.- ja 9.4.2013 entiseen tapaan klo 17.00 Kirveskerholla, os. Mäkelänkatu 8. Paikalle pääsee raitiovaunulla (linjat 7A tai 7B) sekä Mäkelänkadun alkupäätä kulkevilla bussilinjoilla. Lähin pysäkki on Päijänteentiellä. Opintoilloissa jatketaan Suomen Vanhan Työväenpuolueen historian tutkiskelua unohtamatta muitakaan tapahtumia.

Ensi vuonna tulee 95 vuotta kansalaissodasta ja sen alkamisesta. SFT kutsuu järjestöjä ja tovereita kunniakäynnille 27.1.2013 järjestöliput mukanaan Malmin hautausmaalle ja Eläintarhan Valtakunnalliselle Punaisten muistomerkillä. Sunnuntain 27.1.13 tilaisuuksien aikataulu on seuraava:

- kello 12.00 kokoontuminen Malmin hautausmaan pääportille, josta siirrymme viime sotien aikana teloitettujen sodan ja fasismien vastustajien haudalle kukkien laskuun. Sieltä siirrymme Punaisten haudalle lyhyehköön muistotilaisuuteen. Tilaisuudessa kukkienlasku ja puhuu Timo Kangasmaa.

- Näiden jälkeen on klo 16.00 Punaisten Valtakunnallisella muistomerkillä pienimuotoinen tilaisuus, joka koostuu puheesta ja kukkien laskusta.

Tilaisuuksiin ovat kaikki tervetulleita. Järjestöliput mukaan.

Kansanääni perinteinen puurojuhla

10 vuotta

-Kansan äänen 10-vuotisen toiminnan merkeissä järjestetään perinteinen työkansan puurojuhla Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, sunnuntaina 30.12.-12 klo 14.00

-Tilaisuudessa tervehdyssanat esittää **Reijo Katajaranta**.

-Puuronsyönnin, kahvin sekä glögijuoman ohessa kuulemme puorpuheen, jonka pitää **Heikki Männikkö**.

-Muusta ohjelmasta vastaavat **Mikko Perkolla** ja **Konnakööri**

-Riisipuuro, kahvi- ja voileipätarjoilu. Tarjoilusta perimme pienen maksun.

Tervetuloa kaikki paikalle.

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan pääoman vastainen luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa kamppailullemme pitkän aikavälin suunnan ja oikean arvomaailman sekä auttaa meitä jäsentelemään oikein aikamme kaikkia kysymyksiä. Tässä mielessä aloitimme viime keväänä Marxilaisen taloustieteen tutkimisen. Nyt olemme jatkaneet (7.10.-12 lähtien) marxilaisen maailmankatsomuksen, **dialektisen- ja historiallisen materialismin filosofian** opiskelua sunnuntai-iltoihin kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuu Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 16.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL**

Vuoden viimeisessä "Pyhäkoulussa" 9.12.-12 käsitelimme **Juha Kieksin** alustuksen pohjalta marxilaisen maailmankatsomuksen keskeistä aihetta: **"Dialektinen materialismi ja oppi tajunnasta materian dialektisen kehityksen korkeimpana vaiheena"**. Ensi vuoden puolella "Pyhäkoulu" jatkuu edelleen sunnuntaina 3.2.-13 ja 17.2.-13 klo 16.00 jne. Silloin käsittelemme aiheita: **Dialektinen materialismin tietoteoria ja oppi totuudesta (3.2) sekä "Materislistisen dialektiikan kategoriat" (17.2).**

Opinto-aineistona käytämme valmistettujen alustusten ohella kaikkea aiheeseen liittyvää marxilaista kirjallisuutta. Sopiva perusteos on **"Viktor Afanasjev, Filosofian alkeet**. Osallistujille toimitamme ennakkoon aiheesta aiemmin omissa julkaisuissamme esitettyjä aineistoja.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT

Lähiradiossa
100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona
20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-8335360
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:

Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Venäjän puolustusministerin erottamisen: Putin valinnan edessä...

Jatkoa sivulta 17

Putin sopi kaikkina näinä vuosina armeijaa "hajottavista" uudistuksista ja jopa mahdollisesti toimi eräiden sellaisten aloitteentekijänä.

Myös talouspolitiikassa on tapahtunut muutoksia. Virallisissa asiakirjoissa enää ei mainita "suuren energiavaltakunnan" konseptiä, jonka mukaan Venäjä voisi öljy- ja kaasuteollisuutensa kustannuksella ostaa kaiken lopun maailman markkinoilta. Myös armeijan surullisen kuuluisa uudelleenvarustelu edellyttää mm. puolustusteollisuussektorin ja koneenrakennusteollisuuden henkiin herättämistä. Mutta mitkään todelliset muutokset näillä aloilla eivät ole mahdollisia ilman maan nykyisen korruptionjärjestelmän hajottamista. Viimeksi mainittu asia on ongelma, sillä korruptio muodostaa nykyisen järjestelmän perustan. Eihän valtiovalta voi taistella itseään vastaan!

Korruption vastaisen taistelun simuloiminen on erittäin vaarallinen asia. Tietenkin korruption vastainen kampanja edistää voimakkaasti hallitsijan kannatuksen kasvua. Mutta vain sillä edellytyksellä, että tutkimustoimet päättyvät realistisiin tuomioihin. Eräitä korruption langenneita on todellakin pidätetty, mutta itse Serdjukovia ei ole edes kuulusteltu ja hänen daaminsa asetettiin vain yksinkertaisesti kotiarestiin hänen upeassa 13 huoneen asunnossaan.

Tämän tuloksena Putinin kannatus, joka oli hieman nousut Serdjukovin viralta panemisen jälkeen, palasi uudelleen lähtöasemiin ja sen jälkeen alkoi uudestaan laskea. Mielipidetiedustelujen perusteella 80 prosenttia venäläisistä katsoo viimeisten korruptioskandaalien olevan todiste valtiovallan yleisestä hajoamisesta. Kremlin yritys tappaa kaksi kärkeä yhdellä iskulla, eli eliminoida tyytymättömyyden lähde armeijassa ja lavastaa taistelua korruptiota vastaan on muodostunut valtiovallalle vakavaksi ongelmaksi. Ja jos hallitseva järjestelmä on alkanut tarkastella strategisia kysymyksiä entistä realistisemmin, niin julkisessa politiikassaan se tekee virheitä virheiden perään.

Nyt politikointiin innostuneen hallintajärjestelmän eteen on asettunut vakava valinta: miten selviytyä muodostuneesta tilanteesta ottamalla huomioon sen, että nykyinen kampanja saattaa yhtäkkiä riistettyä valvonnasta ja johtaa yhä uusiin ja uusiin paljastuksiin. Sanalla sanoen on jälleen havaittavissa tilanne, jota shakissa kutsutaan "nalkiksi". Eli tilanteeksi, missä jokainen seuraava siirto vain heikentää pelaajan asemaa. On vaikea sanoa, montako siirtoa nykyisellä valtiovallalla on vielä jäljellä. Mutta loppu on hitaasti lähestymässä.

Sergei Skvortsov
NKP:n ensimmäinen sihteeri

Suunta sosialismiin, kapitalismi ei toimi

Ay-väen toimintapäivää vietettiin Euroopassa 14.11.2012. Portugalissa järjestettiin yleislakko IMF:n, EKP:n ja EU:n vaatimia julkisen sektorin leikkauksia vastaan. Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö EAY kehotti jäsenjärjestöjään osallistumaan toimintapäivään järjestämällä lakkoja yms. toimintaa. Esitys koski myös maamme kolmea keskusjärjestöä STTK, AKAVA ja SAK, jotka kaikki "viittasivat kintaalla" EAY:n kehoitukselle. Suomessa toimintapäivän suunnittelukokous järjesti "mikki auki"-tilaisuuden Kolmella Sepällä. Juontaja Sippo Kähmi totesi, etteivät leikkaukset kohdistu ainoastaan sosiaaliturvaan, peruspalveluihin yms. vaan mm. ilmastomuutoksen torjuntaan ja kehitysyhteistyöhön. Jo 90-luvun lamaleikkaukset aiheuttivat nuorisossa ennennäkemättömän syrjäytymisen ja mielenterveysongelmien vyyhdin. Kun silloin leikattiin, sitä mätää hedelmää kannetaan tänään. Koko eteläinen Eurooppa on nyt yleislakossa ja Keski-Eurooppa osoittaa mieltä näiden tueksi. Kenelläkään ei ole varaa vaieta tänään, jos halutaan torjua leikkaukset siinä julmuudessa kuin Kreikassa, Espanjassa, Italiassa jne. On ajan kysymys, milloin samaa yritetään käyttää Suomen talouden kurjistamiseen ja työväenliikkeen rakentamien turva-järjestelmien kumoamiseen.

Solidaarisuus ei ole sanoja vaan tekoja

Posti- ja Logistiikka-unionin (PAU) Pasilan osaston pääluottamusmies **Timo Jantusen** mukaan Suomen yrityksissä on lisääntyvästi käytäntöjä työläisten riistämiseksi. Suurpääoma pyrkii luomaan tilanteen, jossa työläiset kilpailevat keskenään työmarkkinoilla globaalien suurpääoman sanelemilla ehdoilla. Rahan vallan haaveena on kurjistuva työväenluokka, joka on valmis tekemään mitä tahansa myönnetyksiä saadakseen edes jonkinlaisen toimeentulon työstään. Samaa aikaa Euroopan päättäjien toimesta säästöt repivät loputkin sosiaaliturvat ja avustukset riekaleiksi. Viimeiseksi EKP:n pääomittava pankki realisoi irtisanotun työläisen asunnon. Ellei työläisellä ole sukulaisia tai ystäviä, jotka hoitavat yhteiskunnan ylläpitämisen tukiverkkojen tehtävän, ainoa vaihtoehto on kerjääminen kadulla. Euroopalaisten työväenliikkeen solidaarisuus ei saa olla vain sanoja. Se vaatii myös tekoja. PAU:n Pasilan osastossa muistutimme työnantajille, että yrityksemme työterveyspalvelut on hankittu yritykseltä, joka harrastaa

veroparatiisikkailua. Se on toimintaa, joka ruokkii yleistä ajatusta verokierron hyväksyttävyydestä. Nykyinen kurjistuva eurooppalainen kansantalous ei kestä tällaista vaapaamatkustamista.

...markkinoita terveysalan bisnesyhtiöille...

SKP:n puheenjohtaja **Yrjö Hakanen** kertoi Kommunistien ja Euroopan vasemmiston taistelevan EU:n pankkiirien ja hallitusten kurjistumisohjelmaa vastaan. Vaadimme lopettamaan leikkaamisen ja vapauttamaan yhteiskuntien kehityksen pääoman finanssimarkkinoiden hallinnasta. Suomen hallitus on antanut eduskunnalle esityksen, jonka sisältönä on luovuttaa EU:lle valta kontrolloida jäsenmaiden talousarvioita ja talouspolitiikan päälinjoja. Hallituksella ei ole valtuuksia luovuttaa Suomen eduskunnan budjettivaltaa Euroopan Unionin komissiolle. Leikkausohjelmia, joita ajetaan Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa, perustellaan rahojen loppumisella, joten pitää karsia julkisia palveluja, eläkkeitä ja työpaikkoja. Samankaltainen leikkausohjelma on tänään käsittelyssä mm.

Helsingin kaupunginvaltuustossa, jolle kokoomus esittää, että ryhdytään vähentämään terveysasemia ja vanhusten palveluja, sulkemaan kouluja ja leikkaamaan monia muita peruspalveluja. Kaupunginhallitus kuitenkin kertoo, että viime vuonna kaupunki teki ylijäämää 280 miljoonaa euroa ja tänä vuonna ennustetaan ylijäämäksi 200 miljoonaa euroa. Mitään taloudellista pakkoa leikkauksiin ei ole, vaan halutaan toteuttaa EU:n alueilla toteutettavia leikkausohjelmia. Syynä ei ole rahapula, vaan halu luoda markkinoita yksityisille terveysalan bisnesyhtiöille. Halutaan ajaa alas julkisia palveluita, että voitaisiin polkea palkkoja, teettää töitä halvemmalla ja heikoimmilla työehdoilla.

Edessä on vain sosialistisen vaihtoehto

Heikki Männikkö EU:n Vastaisesta Kansanrintamasta muistutti miten Karl Marx puhui absoluuttisesta kurjistumisesta, johon kapitalismi ilman vastavoimaa johtaa. Tänään näemme EU:n piirissä absoluuttisen kurjistumisen, kun vastavoimaa puuttuu. Poliittikan muuttamiseksi, on käytävä käsiksi Euroopan Unioniin, sillä se on meillä nykyisen rosvo-kapitalismin subjektin. Kovan markkinakapitalismin tilalle tulee luoda uusi politiikka ja irtaantua EU:sta. Esimerkiksi perussuomalaisilla ei ole mahdollisuutta lunastaa kansalle antamia lupauksia, koska eivät he oikeasti vaadi muutosta rosvo-kapitalismin, vaan haluavat toimia nykyisissä yhteiskuntapolitiikan raameissa. STP:ssä puhumme demokratian palauttamisen välttämättömyydestä t. vallan palauttamista ihmisille ja kansan valitsemalle eduskunnalle. Tämä on sama asia kuin vaatimusten toteuttamisen paremmasta ympäristöstä, julkisesta kattavasta perusturvasta ja täystyöllisyydestä. Se merkitsee uusliberalistisen politiikan murtamista (=rosvo-kapitalismin), joka voi tapahtua vain joukkovoimalla ja on nykyisissä oloissa valankumouksellinen muutos. Tämä ei vielä riitä, vaan Demokratia tulee kyetä varmistamaan tavalla, että suurkapitalistilta otetaan pois mahdollisuus saada koskaan enää käsiinsä valtaa, jossa uhkatekijänä on kansan absoluuttinen kurjistaminen. Käytännössä tämä merkitsee kehityksen kääntämistä sosialistiselle kehitysuralle, kohti tavallisille ihmisille enemmän oikeutta tekevää yhteiskuntapolitiikkaa. On jälleen aika arvioida, mitä näköaloja sosialistinen vaihtoehto tuo nykyiseen yhteiskuntakehitykseen.

Toimitti: Heikki Männikkö

Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto....

jatkoa sivulta 16

rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi. Ne toimenpiteet, joihin jäsenet ovat ryhtyneet käyttäessään tätä puolustautumisoikeutta, on heti ilmoitettava turvallisuusneuvostolle, eivätkä ne saa millään tavoin vaikuttaa turvallisuusneuvoston tämän peruskirjan mukaiseen oikeuteen ja velvollisuuteen ryhtyä kulloinkin niihin toimenpiteisiin, joita se pitää tarpeellisina kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi.

YK:n arvovalta ja merkitys on palautettava

Suomessa on tällä hetkellä vallas- ja Nato-myönteinen pääministeri ja presidentti. Suomen puolueet

muuden kannalta oli hyvä asia, ettei maata valittu vaihtuvaksi jäseneksi YK:n turvallisuusneuvostoon, jossa Yhdysvalloilla ja sen liittolaisilla on ylliedustus. Valinta olisi vain syventänyt maamme suhdetta sotilasliittoon Natoon. Toiseksi maailman voimasuhteet ovat muuttumassa. Tulevaisuus ei rakennu USA:n ja sen johtaman Naton varaan. Kiina kokee kansainvälisen turvallisuuden ongelmana, "joidenkin valtioiden lisääntyneet investoinnit asevoimiin ja sotilasteknologiaan sekä pienen valtiojoukon turvautumisen voimakeinoihin tai niillä uhkailuun kansainvälisissä suhteissaan".

YK:n arvovaltan palauttamiseksi olisi olennaisen tärkeää, et

tä Aasian, Afrikan, Euroopan, Latinalaisen Amerikan, Lähi-idän, Oseanian ja Pohjois-Amerikan valtioilla olisi sellainen edustus turvallisuusneuvostossa, joka ei perustuisi minkään sotilasliiton ylliedustukseen päätöksenteossa.

Matti Laitinen
Helsinki

Lähteet: STT, Wikipedia, <http://www.slideshare.net/guest70fecb/varsovan-liitto>; Soviet News, No. 3165 (16.5.1955), pp. 1-2.; Sosialismin teoria ja käytäntö -lehti: Liite XVII/69, 7-8/84, 7/87, 33/87, ML:n omat artikkelit SEV-maista ja Harju-Seppänen: Sota kiinalaisin ominaispiirtein.

Israelin kansainvälisioikeudellisesta asemasta

Israel on kerännyt kansainvälisioikeudellisesti ansaitsemattomia sympatioita eri lehtien lukijapalstoilla. Paasikiven sanoin, että "historiasta tulisi jotain oppia" ja nähdä sen vaikutus nykypäivään ja tulevaisuuteen. Toisen maan valtaaminen on yleensäkin ollut kiellettyä, vaikka se olisi maan asukkaiden toimesta huonosti viljeltyä tai hyödynnettyä. Nykyisen Israelin olemassaolon voidaan katsoa alkaneen ns. Balfourin-julistuksesta (1917). Toki aiemmin oli juutalaisvaltiolle (sionisteille) paikkaa tarjottu nykyisen Ugandan alueelta, jonka sionistit (1912) hylkäsivät. Balfourin-julistuksen ja 20-luvulla Kansainliiton päätöksen mukaankin palestiinalisalueelle tuli syntyä kaksi valtiota, juutalaisten ja arabien "maat". Käsitys tuohon aikaan oikeudesta oli se, että jos "valtaus" tai "miehittäminen" sai kansainvälisen hyväksynnän, se oli oikein ja oikeutettua.

Valtioterroristia vaadittiin saartoon jo 31.5.-10, kun Israelin sotilaat hyökkäsivät Gazaan pyrkinyttä avustussattuetta kohti surmaten 19 turkkilaista ihmisoikeusaktivistia (katso KÄ 3/10 s. 13)

Ballfourin-julistus poisti palestiinalaiset aikanaan omilta mailtaan, joka oli Ottomaanien valtakaudella ja yli ajanlaskumme ennen sitä ollut heidän hallittavanaan. Tämän "poiston" vahvisti Kansainliitto kuten myöhemmin YK. Molemmat olivat kuitenkin tähänneet kahden itsenäisen valtion syntyyn, joista toinen, Israel julistautui itsenäiseksi vuonna 1948. Palestiinalisvaltiota ei ole syntynyt. Palestiinalisalueet eivät ole itsenäisiä, tunnustettuja valtioita tai yhtä tunnustettua valtiota. Niitä voi miehittää, sortaa ja perustaa niihin siirtokuntia, vaikka joku (YK) toimia enemmistöllään ja päätöksillään paheksuisikin. Israel haluaa estää Palestiinalisalueiden itsenäistymisen (ns. kahden valtion malli), joidenkin ymmärtämistä syistä.

Israel on pitänyt kansainvälistä oikeutta, YK:n päätöslausemia tai ulkovaltojen ja kansalaisjärjestöjen paheksuntaa pahansuovana puuttumisenä itsenäisen valtion asioihin. Miksi tällainen valtio, joka rikkoo kaikkia yhteisiä normeja, voi olla YK:n jäsen ja nauttia rajoitetusti kansainvälistä arvonantoa? Sillä on vaikutusvaltaisia tukijoita kuten USA. Sen ei tarvitse päästää esim. YK:n tarkkailijoita joukkotuhoasevarastoihinsa kuten kaikkien arabimaiden. Siltä menevät suoraan silppuriin kansainvälisen tuomioistuimen päätökset, YK:n päätöslausemat ja suurlähettiläiden terveiset. Nämä kansainväliset toimijat näivettyisivät, jos Israelin kaltaista valtiota ei olisi. Onhan jo yksin YK:n kaikesta päätöslausemista valtaosa Israelia koskevia. Voittaisiko YK säästyvillä resursseillaan maailman näln, jos Israelia ei olisi riasana? USA sen voisi tehdä yksinkin lakkauttamalla Israelin sotilaallisen tuen.

Israel on olemassa oleva valtio, eikä sen olemassaoloa tulisi enää kyseenalaistaa. Israelilla voi katsoa olevan siihen voittajan oikeus kuin Venäjällä itäiseen Karjalaan. Paasikiveä ennen syntyneisiin rauhanopeihin kuului realismi, joka muistutti valtion sijainnista, geopolittisesta asemasta sekä tähdensi, että: "hanki ystävät läheltä ja viholliset kaukaa", jotka olivat hänen johtajatuksiaan Suomea vietäessä kohti rauhan-aikaa. Israelissa on myös ihmisiä, jotka ymmärtävät pysyvän rauhan tilan mahdollisuuden vain YK:n päätösten hyväksynnän ja palestiinalisvaltion synnyin kautta kuten kansainyhteisöt ovat sitä historian saatossa esittäneet. Israelin ei ole pakko hyväksyä itsenäisen Palestiinan syntyä, koska sillä on tukeaan USA liittolaisineen, mutta onko se tavallisen Israelilaisen etu?

Salaliittoteorioiden kummallisuuksiin kuuluisi kysymys, että johdettaanko maailmaa jo Israelista? Koska maailman mahtavimman supervallan presidentiksi ei ole asiaa, jos Israelin tarpeita ja haluja ei huomioida. Nämä "tarpeet ja halut" saavat vastaansanomattomasti loukata muiden valtioiden ja YK:n oikeudellisia asemia. Kaikesta huolimatta tarpeet täytetään ja halut tydytetään. Israelin kansainvälisioikeudellinen asema alkaa muistuttaa rikollista, joka pakenee rikostovereitaan saalisrahojen kanssa, lepäämättä ja peloissaan.

Hannu Ikonen
Vapaus valita toisin ry

Israelin tuotteet boikottiin

S-kaupparyhmä on aivan oikein toiminut määrätessään Israelin ns. siirtokunnista olevat tuotteet merkittäviksi. Tämä on hyvä alku asettaa kaikki Israelin tuotteet ostoboikottiin. Israelin hedelmä ja muulla tuotolla tapetaan taas syyttömiä maailman suurimman avovankilan eli Gazan asukkaita. Suomen yhteistoiminta asealalla Israelin kanssa on huomioitu maailmalla. Siksi yli 130 valtiota oli sitä mieltä, ettei Suomi ole sopiva turvallisuusneuvoston jäseneksi. Onko Yhdysvaltojen ja Israelin mielitelty ja nöyrystelty järkevää, tokkopa. Jätetään raamatun tarinat omaan arvoonsa, eikä niillä oikeuteta jatkuvia ihmisoikeuksien loukkauksia.

Reino Welling
Jämsänkoski